

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்
காலாண்டிதழ்

Quarterly of
All Ceylon Hindu Congress

தீபம் 2

கூட 4

இ
ந்
து
வ
ள்
H
I
N
D
U
O
L
I

சுவாமி விபுலானந்தரின் நினைவு தினமான ஜூலை 19ம் திகதியன்று கல்லடி - உப்போடையிலுள்ள சுவாமிகளின் சமாதிக் கு மாமன்றக் குழுவினர் மலர் அஞ்சலி செலுத்துகிறார்கள்.

கல்லடி - உப்போடை இராமகிருஷ்ண மிஷனுக்கு விஜயம் செய்த மாமன்றக் குழுவினருடன் சுவாமி ஜீவானானந்தா, சுவாமி ஆத்மகணானந்தா.

மட்டக்களப்பு இந்து இளைஞர் மன்றத்தினர் நிறுவ இருக்கின்ற வயோதிப இல்லக் காணியில் நந்திக்கொடியுடன் மாமன்றக் குழுவினரும், இந்து இளைஞர் மன்ற உறுப்பினர்களும்.

சுவாமி ஆத்மகணானந்தா கல்லடி - உப்போடை இராமகிருஷ்ண மிஷன் மகளிர் இல்லத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பிள்ளைக்கு அன்பளிப்பு வழங்குகிறார்.

கல்லடி - உப்போடை இராமகிருஷ்ண மிஷன் மகளிர் இல்லப் பிள்ளைகளின் நாட்டிய நிகழ்ச்சி.

காரைதீவு இராமகிருஷ்ண மிஷன் சிறுமியர் இல்லப் பிள்ளைகளுடன் மாமன்றக் குழுவினர்.

Pure Consciousness, taking form as knowledge and Action, is present in the soul everywhere and always..... for the soul is Universal in its Unfettered State.

(Margendra Agama)

பஞ்ச புராணங்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளியது

பண் - தக்கேசி

7ம் திருமுறை

குண்ட லந்திகழ் காதுடை யானைக்
கூற்றுதைத்த கொடுத்தொழி லானை
வண்டலம் புமலர்க் கொன்றையி னானை
வாள ராமதி சேர்சடை யானைக்
கெண்டை யந்தடங் கண்ணுமை நங்கை
கெழுமி யேத்தி வழிபடப் பெற்ற
கண்ட நஞ்சுடைக் கம்பனெம் மானைக்
காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே.

திருவாசகம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியது

அத்துவித இலக்கணம்

8ம் திருமுறை

அல்லிக் கமலத் தயனும் மாலும்

அல்லாதவரும் அமரர் கோனும்

சொல்லிப் பரவும் நாமத் தானைச்

சொல்லும் பொருளும் இறந்த கடரை

நெல்லிக் கனியைத் தேனைப் பாலை

நிறையின் அமுதை அமுதின் சுவையைப்

புல்லிப் புணர்வ தென்று சொல்லோ என்

பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

திருவிசைப்பா

கருவூர் தேவர் அருளியது

பண் - பஞ்சமம்

9ம் திருமுறை

பாம்பணைத் துயின்றோன் அயன் முதல் தேவர்

பன்னெடுங் காலம்நிற் காண்பான்

எம்பலித் திருக்க என்னுளம் புருந்த

எளிமையை என்றும் நான் மறக்கேன்

தேம்புனற் பொய்கை வாளைவாய் மடுப்பத்

தெளிதரு தேறல்பாய்ந் தொழுகும்

பூம்பணைச் சோலை ஆவண வீதிப்

பூவணம் கோயில் கொண்டாயே.

திருப்பல்லாண்டு

சேந்தனார் அருளியது

பண் - பஞ்சமம்

9ம் திருமுறை

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தினில்

அணியுடை ஆதிரை நான்

நாரா யணனொடு நான்முகன் அங்கி

இரவியும் இந்திரனும்

தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்

திசையனைத்தும்நிறைந்து

பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும்

பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரியபுராணம்

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளியது

(12ம் திருமுறை)

சொல்லுவ தறியேன் வாழி ! தோற்றிய தோற்றம் போற்றி
வல்லவைவந்தருளியென்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி
எல்லையில் இன்ப வெள்ளம் எனக்கருள் செய்தாய் போற்றி
தில்லையம் பலத்து ளாடும் சேவடி போற்றி என்ன.

திருச்சிற்றம்பலம்

2
சிவமயம்

இந்து ஒளி

தீபம் : 2

கடர் : 4

வெகுதானிய வருடம்

ஆடி- புரட்டாதி

மூன்றாம் ஆண்டில் அடி வைக்கும்
இந்து ஒளி

இந்து ஒளிக்கு எதிர்வரும் 24. 11. 98 அன்று இரண்டு ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகின்றன. தீபம் 2 கடர் 4 என உள்ள இந்த இதழ் இந்து ஒளியின் இரண்டு ஆண்டு பூர்த்தி இதழாக வெளிவருவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

இதுவரை வெளிவந்த இதழ்களில் மாணவர்கள் குறிப்பாக கல்விப் பொதுத் தராதர வகுப்பு மாணவர்கள், முதியோர், ஆன்மீக நாட்டமுள்ளோர் எனப்பல தரப்பட்டவர்களும் பயன் பெறக்கூடிய வகையில் வெவ்வேறு வகையிலான ஆக்கங்களைப் பிரசுரித்ததன் மூலம் பல வர்க்கத்தினரும் பயன் பெறக்கூடிய முயற்சிகளைச் செய்துள்ளோம். இதன் விளைவாகப் பலரிடமிருந்து பாராட்டுக்களையும் பெற்றுள்ளோம். இப்பாராட்டுக்கள் எமக்குப் பெரு மகிழ்ச்சியையும் ஊக்கத்தையும் தந்துள்ளது. இந்தப் பாராட்டுக்கள் அனைத்தும் எமக்குத் தரமான ஆக்கங்களைத் தந்துதவியவர்களையும் நிதியுதவி தந்த வள்ளல்களையும் சாரும். அவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றியையும் பாராட்டுதல்களையும் தெரிவிப்பதோடு தொடர்ந்தும் பயன் விளைவிக்கும் ஆக்கங்களைத் தந்துதவி எமது பணியைச் சிறப்பிக்குமாறு பணிவன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

இந்து ஒளி வாசகர்களுக்கு நாம் விடுக்கும் வேண்டுகோளும் ஒன்றுண்டு. அதாவது, தயவு செய்து வாசிப்பதோடு மட்டும் நின்று விடாது ஒவ்வொரு ஆக்கம் பற்றியும் உங்கள் அபிப்பிராயங்களை மனம்திறந்து எழுதி எங்களை இப்பணியைத் திறம்படச் சகலருக்கும் பயன் தரக்கூடிய வகையில் செய்வதற்கு உதவி புரியுங்கள்.

ஆக்கங்களைத் தந்துதவுபவர்களுக்கும் வாசக அன்பர்களுக்கும் மேலும் ஒரு பணிவான வேண்டுகோள். நீங்கள் அனைவரும் வெறும் பார்வையாளராக மட்டும் இருக்காது தயவு செய்து மாமன்றத்தில் இணை உறுப்பினர்களாக இணைந்து எங்களிலொருவராக இருந்து உதவுங்கள். மாமன்றத்தில் ஒரு இணை உறுப்பினராவதற்கான விண்ணப்பப் படிவத்தை நேரிலோ அன்றி தபால் மூலமோ பெற்றுக் கொள்ளலாம். இணை உறுப்பினரானதும் நீங்கள் இந்து ஒளியை இலவசமாகப் பெறுவதோடு எமது நூலகத்தின் மூலமும் பெரும்பயனைப் பெறமுடியும்.

உங்கள் நல்லாதரவுக்காக எமது மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவிப்பதோடு உங்கள் தொடர்புகள் எம்முடன் பல்லாண்டு காலம் நீடிக்கவும், இந்து ஒளி மேன்மேலும் கடர் விட்டு யிளிரவும் எல்லாம் வல்ல சிவகாயி அம்பாள் சமேத நடராஜப்பெருமான் அருள் புரியவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றோம்.

வழிகாட்டும் திசைகாட்டி குரு

(கடந்த ஜூலை மாதம் 09 ம் திகதி மாமன்றத் தலைமையகத்தில் இலங்கை சீன்மயா மிஷனைச் சேர்ந்த வணக்கத்திற்குரிய பிரமச்சாரி ரமண சைதன்யா 'குரு' என்னும் பொருளில் நிகழ்த்திய திரு. வே. பாலசுப்பிரமணியம் நினைவுப் பேருரை. மறைந்த மாமன்றத் தலைவர் திரு. வே. பாலசுப்பிரமணியம் மாமன்றத்திற்கு ஆற்றிய அளப்பரிய பணியை நினைவு கூர்ந்து வருடாந்தம் நடத்தப்படும் நினைவுப் பேருரைத் தொடரில் இது முன்றாவது பேருரையாகும்.)

குரு என்பவர் வாழ்க்கைக்குத் தேவையில்லை. இப்படி யார் சொல்லலாம்? உண்மையை உணர்ந்தவர்களா? அல்லது அறியாமையில் அழ்ந்திருப்பவர்களா? யார் இந்த வாக்கியத்தைச் சொல்ல முடியும்? ஒருமுறை அன்பர் ஒருவர் ரமண மகரிஷியிடம் சென்று "பகவான், சில தத்துவ ஞானிகள் குரு அவசியமில்லை என்று கருதுகிறார்களே, தாங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். அதற்கு பகவான் "உண்மையை உணர்வதற்கு முன்னால் சொன்னாரா அல்லது உண்மையை உணர்ந்த பின் சொன்னாரா?" என்று கேட்டார். உண்மையை உணர்ந்தவர்களுக்கு குருவோ சாஸ்திரங்களோ தேவையில்லை. ஏனெனில், அவர்கள் உண்மையை நன்கு தெரிந்து கொண்டு விட்டார்கள். ஆனால், அறியாமையிலிருக்கும் நமக்கு குரு தேவையா இல்லையா?

நீங்கள் மிருக இனத்தைப் பார்த்தால், கன்றுக்குட்டி தனது தாயின் வயிற்றிலிருந்து குதித்தவுடன் துள்ளி ஓட ஆரம்பித்து விடுகிறது. மீன் குஞ்சு பிறந்தவுடன் நீந்த ஆரம்பித்துவிடுகிறது. அதற்கு யாரும் நீந்தச் சொல்லித் தருவதில்லை. ஆனால் மனிதனுக்கு சிறு வயதிலிருந்து ஒவ்வொன்றையும் சொல்லித்தர வேண்டியிருக்கிறது. நடப்பது முதல் பேசுவதுவரை, படிப்பது முதல் பாடுவதுவரை ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் சொல்லித்தர வேண்டியிருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு சைக்கிள் ஓட்டவோ, நீச்சல் அடிக்கவோ, பாட்டுப் பாடவோ ஒரு குரு தேவை என்று சொன்னால், சூட்சுமமான ஒரு விஷயத்தை அறிந்து கொள்ளுவதற்கு குரு தேவையில்லை என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? ஆகவே குரு வாழ்க்கையில் மிகவும் அவசியம். ஏனென்று கேட்டால் இந்த உலகம் நமது கண்ணுக்குப் புலப்படுகிறது. ஜீவனாகிய நாம் இந்த உலகத்தில் இருக்கிறோம். அதுவும் நமக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. கடவுள் என்ற ஒருவர் இருக்கிறார். அதனையே பெரியவர்கள் சொல்லிப்பிரிக்கிறார்கள். அதனை நாம் நம்புகின்றோம். ஆனால் பதி, பசு, பாசம் - இந்த மூன்றுக்கும் உள்ள தொடர்பு, இந்த மூன்றைப் பற்றிய அறிவு, இந்த மூன்றினுடேயும் ஊடுருவியிருக்கக்கூடிய உண்மை - இதைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி மிகவும் சூட்சுமமானது. தூலமாக இருக்கக்கூடிய சைக்கிள் ஓட்டவோ, நீச்சல் அடிப்பதற்கோ குரு தேவைப்படுகிறது என்று சொன்னால், சூட்சுமமான இந்த விஷயத்தை அறிவதற்கு குரு தேவையில்லை என்று சொல்வதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே குருவானவர் வாழ்க்கையில் மிகவும் அவசியம் என்பதை முதலில் நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சிறு வயதில் அம்மாதான் குழந்தைக்கு முதல் குரு. அவர்தான் எல்லாவற்றையும் சொல்லிக்கொடுக்கிறார். தொடர்ந்து அப்பா, அதன் பின்னர் ஆசிரியர் அவர்கள்தான் நமக்குப் போதிக்கிறார்கள். இவர்களைவிட, குரு என்பவர்

வித்தியாசமானவர் சிறப்புடையவர். இது ஒரு முக்கியமான விஷயம். அம்மாவோ, அப்பாவோ, ஆசிரியரோ கிட்டப்பார்வை உள்ளவர்கள். ஆனால் நம்முடைய குருவானவர் இதேமாதிரி கிட்டப்பார்வையோ தூரப்பார்வையோ இல்லாத சிரேஷ்டமானவர். கிட்டப்பார்வை என்று எதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், ஒரு தாயானவர் குழந்தையைச் சிறு வயதில் தாலாட்டி பாலூட்டி வளர்க்கும்போது பிள்ளை நன்றாகப் படிக்கவேண்டும், பெரிய உத்தியோகம் வகிக்கவேண்டும், நிறைய சம்பாதிக்க வேண்டும் - இப்படியெல்லாம் பலவாறாக எதிர்பார்க்கிறார். தந்தையும் அப்படித்தான். ஆசிரியர் "நீ பெரிய மேதையாக வரவேண்டும், நம் நாட்டுக்கு நீ பெரிய சொத்தாக இருக்கவேண்டும்" இப்படியாகச் சொல்லுகிறார். இவர்கள் ஒரு சிறிய காலகட்டத்துள்ளே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் குருவானவர் உங்களை உடலாகப் பார்ப்பதில்லை. அதற்குள் இருக்கும் ஜீவனாகப் பார்க்கிறார். அதுதான் குருவுக்கும், ஆசிரியர், தாய் தந்தையர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம். ஜீவனுடைய பயணத்தில்தான் அவரது அக்கறை மிகுந்திருக்கிறது. நாம் பிறக்கிறோம் வளர்கிறோம் சம்பாதிக்கிறோம். சிறு பாலகனாக இருக்கும் பொழுது விளையாட்டிலேயே நாம் காலத்தைக் கழித்துவிடுகிறோம். இளைஞராக இருக்கும் பொழுது பெண்கள் பின்னாலேயேபோய் காலத்தைக் கழித்துவிடுகிறோம். பெரியவராக இருக்கும்பொழுது கவலை, கவலை என்று காலத்தைக் கழித்துவிடுகிறோம். ஆகவே, நாம் இப்படியாகக் காலத்தைக் கழித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, இந்த சாதாரண வாழ்க்கையிலிருந்து ஒரு உயரிய வாழ்க்கை இருக்கிறது என்பதை நமக்குச் சுட்டிக்காட்டுபவராக இருப்பவர் குருதான்.

பிறக்கிறோம், வாழ்கிறோம், இறக்கிறோம். சுகம், துக்கம். இப்படி ஒரு சக்கரத்தில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கும் போது இதிலிருந்து நம்மை வெளியில் கொண்டுவர வேண்டும் என்று யோசிக்கிறவர் குருதான். குருமார்களுக்கு வாழ்க்கையைப் பார்க்கக்கூடிய விசாலமான பார்வை இருக்கிறது. நமது தாய் தந்தையர்களுக்கோ, ஆசாரியர்களுக்கோ இந்த விசாலமான பார்வை இல்லை. ஆகவேதான் குரு மிகவும் சிறந்தவர்.

நாம் வாழ்க்கையில் என்ன செய்கிறோம்? எங்கள் அனைவருக்கும் சந்தோஷம் தேவைப்படுகிறது. அதற்காக சந்தோஷத்தின் பின்னால் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறோம். சந்தோஷம் ஏன் தேவை? நாம் எல்லோரும் ஒரு கட்டுக்குள் இருப்பவர்கள். ஆகவே, நமக்குச் சந்தோஷம் தேவைப்படுகிறது. சந்தோஷத்தை அனுபவிக்க வேண்டும் என ஓடிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், குருவானவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் "சந்தோஷம் உனக்குள்ளே இருக்கிறது. நீ ஆனந்த சொரூபன். நீ சந்தோஷத்தின் பின்னால் ஓடவேண்டிய

அவசியம் இல்லை” என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார். அதுமட்டுமல்ல, இரண்டு வழி இருக்கிறது. ஒன்று மனதுக்குப் பிடித்த வழி - சினிமா போவது, பாட்டுக் கேட்பது, ஜாலியாக ஊர் சுற்றுவது. மற்றது, “எல்லாம் மாறிக்கொண்டே யிருக்கிறது. நாம் பிறந்து மடிந்து கொண்டே யிருக்கிறோமே, இப்பொழுது சந்தோஷமாக இருக்கிறோம், இப்பொழுது துன்பப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்படியே இருந்து கொண்டிருப்பதுதான் நமது விதியா? இதற்கு மேல் ஒரு வாழ்க்கை இருக்கிறதா?” இப்படி சிந்திப்பது இன்னொரு வழி.

இப்பொழுது நீங்கள் சினிமாவை, தொலைக் காட்சியை, பத்திரிகைகளை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். எங்கு திரும்பினாலும் மனதுக்குப் பிடித்த வழியில் உங்களை இழுப்பதற்கான முயற்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. உங்களுக்கு உடனடியாகச் சந்தோஷத்தைக் கொடுத்து உங்களை இந்த வாழ்க்கைச் சக்கரத்துக்குள்ளே மாட்டிவைக்கிற அந்த மனதுக்குப் பிடித்தமான வழியில் செலுத்தக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலைதான் அதிகமாக இருக்கிறதே தவிர, சிந்திக்கும் மார்க்கத்தில் உங்களை இட்டுச் செல்வதற்கு யாரும் இல்லை. ஆகவே குரு ஒருவர்தான் நம்மைச் சிந்திக்கும் மார்க்கத்தில் இட்டுச்செல்ல வழிவகுப்பவர். கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார், கடவுள் தத்துவத்தை அறிந்துகொண்டால் பூரண வாழ்க்கை வாழலாம், எப்பொழுதும் சந்தோஷமாக இருக்கலாம், பிறப்பு இறப்பு கிடையாது, எல்லாவற்றையும் கடந்த ஒரு மோனநிலையில் எப்போதும் நிலைத் திருக்கலாம் என்று சொல்லி நல்வழிப்படுத்துபவர் குருமகராஜிதான்.

ஏன் அப்படி? குரு என்பவர் தன்னுடைய அனுபவபூர்வமான உண்மைகளை உணர்ந்து, அந்த உண்மையிலேயே வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர். அந்த நிலையிலுள்ள பேரின்பம் அவருக்கு தெரிந்திருக்கிறது. ஆகவே நம்மைச் சிந்திக்கும் மார்க்கத்தில் இட்டுச் செல்வது குரு ஒருவர்தான். இந்த உலகம், இந்த உலக வாழ்க்கை, நமது தாய் தந்தையர், நம்முடைய மனம் எல்லாமே நம்மை மனதுக்குப் பிடித்த வழியிலான உடனடி இன்ப வாழ்க்கைக்கு இட்டுச் செல்லும்போது, நம்மைச் சிந்திக்கும் மார்க்கத்தில் இட்டுச் செல்லும் குருவுக்கு இந்த சனாதன தர்மத்திலே, ஒரு பெரிய இடத்தைக் கொடுத்து வைத்திருக்கிறோம். குரு வினால்தான் விசாலமாகச் சிந்திக்க முடியும். அவர் எல்லோரிலும் சிறந்தவர்.

இப்படிப்பட்ட குருவிடம் நம்முடைய தொடர்பு எப்படியிருக்க வேண்டும்? குரு கடவுளை அறிந்தவர், அவர் நமக்கு உண்மையைச் சொல்லக்கூடியவர், அவர் நம்மை உண்மைக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடியவர் என்ற நம்பிக்கை வேண்டும்.

இரண்டாவது, பூரணமாக அவரை சரணடைதல் வேண்டும். முன்றாவது, அவர் என்ன சொல்கிறாரோ, அதை அப்படியே கேட்க வேண்டும். இதுதான் நம்முடைய தொடர்பாக்கம். குருவைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யவோ, சந்தேகப்படவோ கூடாது. குற்றம் கண்டுபிடிக்கும் கண்ணுடன் அவரைப் பார்க்கக்கூடாது.

குரு நம்முடைய குறைகளையும் நிறைகளையும் அறிந்தவர். நமக்கு எப்பொழுதும் நல்லதையே செய்யக்கூடியவர். அவர் என்ன செய்தாலும் சரி, அப்படியான ஒரு நிலையில் குருவை நாம் அணுகவேண்டும்.

குருபக்தியினால் நடக்காதது எதுவுமே கிடையாது. எல்லாமே சாத்தியமாகும். ஆனால், நமக்கு குருமேலே அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வேண்டும். அதுதான் மிக முக்கியம்.

எனக்கு குரு எப்படிக்கிடைப்பார் என்று பலர் கேட்கிறார்கள். நாம் குருவைத் தேடி எப்போதுமே போகக்கூடாது. “ஒரு மாணவன் பக்குவப்பட்டு இருக்கும் பொழுது குரு அவனைத் தேடி வருவார்” என்று சனாதன தர்மத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஒரு மாணவன் எப்போது பக்குவப்பட்டு இருக்கிறானோ, அப்போது கடவுள் குருவை அனுப்புவார். கடவுளே குருவாக வருவார். உண்மையை அறிய வேண்டும் என்ற தாகம் இருந்தால் குரு தானாகவே வருவார்.

“குரு என்கிறவர் வெளியிலே கிடையாது. உங்களிடம் உள்ள “தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்” என்ற ஒரு ஆர்வம்தான் குரு. அதனைத் தெரிந்து கொண்டால் அந்த அனுபவங்களிலிருந்து எல்லாவற்றையும் கற்றுக் கொள்ளலாம்” என்று ஆச்சாரியார் சொல்லியிருக்கிறார்.

வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிகள் நடக்கும்பொழுது நம்முடைய ஆச்சாரியருடைய அறிவுரை நமக்கு ஞாபகம் வந்தால் அதுதான் குருவை நம் இதயத்தில் தாங்கிக் கொள்ளுவதற்கு சமமாகும். “எப்போது முடிந்த காரியம், முடிவதும் உண்மை, நாமறியோம், ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை” என்று யோகர் சுவாமிகள் சொல்லியிருக்கிறார். ஒவ்வொரு விஷயமாக நாம் செய்யும் பொழுது, நாம் யாரைக் குருவாக நினைக்கின்றோமோ, அவரின் அறிவுரை நம் நினைவுக்கு வரவேண்டும். அப்போதுதான் நமது குருவை இதயத்திலே சுமந்துகொண்டிருக்கின்றோம் என்று அர்த்தம்.

நம்முடைய சம்பிரதாயத்திலே குரு தட்சணை என்று ஒன்று உள்ளது. குருவிடமிருந்து கற்றதற்காக குருவுக்கு நாம் ஏதாவது கொடுக்க வேண்டும் என்பதாகவே சொல்லப்படுகிறது. உண்மையான குரு தட்சணை என்னவென்றால், குரு நமக்கு என்ன சொல்லி யிருக்கிறாரோ, அதனைப் பின்பற்றி வாழவேண்டும். அதுவே உண்மையான குரு தட்சணை. குரு காட்டிய பாதையில் நாம் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும். யோகர் சுவாமிகள், ஆறுமுகநாவலர் போன்றோர் இந்நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்து வழிகாட்டிய குருமார்கள்.

எப்படி நாம் நம்மை முன்னேற்றுகிறோம், இறைவனை நினைக்கிறோமா, இறைவனை அடைய நாம் முயற்சி செய்கிறோமா என்பதையே குரு எதிர்பார்க்கிறார். இதுவே அவருக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும்.

வாழ்க்கை ஒரு கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்ற கடல். அதில் படகு ஒன்று போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் படகுதான் நாங்கள். படகு செல்வதற்கு திசைகாட்டியாக வழிகாட்டுவது நமது குருதான். திசைகாட்டி இல்லை என்றால் நாம் நடுக்கலில் மாட்டிக்கொள்ளவேண்டும். நம் வாழ்க்கைப் பயணத்தில் அவரது வழிகாட்டுதலின் உதவியுடன் செல்லவேண்டும். அப்போதுதான் “கலங்கரை விளக்கம்” என்று சொல்லப்படுகின்ற இறைவனை நாம் சென்றடையமுடியும்.

வேற்றுமைகளே இல்லாமல் போவது என்பது முடியாத காரியம். சிவ இந்நதேவாக வேண்டும். வேறுபாடுகள் இல்லை என்றால் வாழ்க்கையே இருக்காது. வேறுபட்ட இந்தக் கருத்துக்கள் தான் தெளிவை உண்டாக்குகின்றன. எல்லாவற்றையும் சிவக்குகின்றன. (சுவாமி வல்லைகானந்தர்)

முப்பது வருடகால தெய்வீகப் பணியில் சுவாமி ஜீவானந்த மகராஜ்

மட்டக்களப்பு கல்லடி - உப்போடை இராம கிருஷ்ணமிஷன் அதே இடத்தில் ஆண் பெண் பிள்ளைகளுக்காகத் தனித்தனியான இரு இல்லங்களையும், காரைதீவில் பெண் குழந்தைகளுக்கான ஒரு இல்லத்தையும் அமைத்து நிர்வகித்து வருவது சிறப்பானதொரு தெய்வீகப் பணியாக அமைந்துள்ளது. இந்த முன்று இல்லங்களிலும் மொத்தமாக 220 பிள்ளைகள் தங்கியிருக்கிறார்கள்.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றக் குழுவினர் கடந்த ஜூலை மாதத்தில் மட்டக்களப்பு இராமகிருஷ்ண மிஷனுக்கு விஜயம் செய்தபொழுது, அதன் தலைவர் சுவாமி ஜீவானானந்த மகராஜ் அவர்களை மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன் செவ்வி கண்டிருந்தார். அதனை இங்கே தருகிறோம்.

● நீங்கள் இங்கே குழந்தைகள் இல்லங்கள் அமைத்து செய்கின்ற தெய்வீக சமூகப் பணிகளைப்பற்றி எல்லோரும் மெச்சுவதை கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அந்தப் பணி எப்படி ஆரம்பமானது என்பதைப்பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

■ இந்தப் பணியானது தனிப்பட்ட ஒரு நபருடைய பணி அல்ல. பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணருடைய பெயரிலே ஈஸ்வர அர்ப்பணமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த எண்ணத்திற்கு ஒரு காரணகர்த்தாவாகவிருந்தவர் சுவாமி விவேகானந்தர். இவரின் அடிகளைப் பின்பற்றி சுவாமி விபுலானந்தர், இந்தப் பகுதியிலே ஏழ்மையுள்ள பிள்ளைகளுக்கு தகுந்த முறையிலே கல்வி கற்க வைத்து அவர்களை சமுதாயத்திலே நல்ல மனிதர்களாக உருப்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இந்தப் பணியை ஆரம்பித்தார். இராமகிருஷ்ண மிஷனுக்குரிய முதலாவது இல்லம் 1926ஆம் ஆண்டு ஜூன்மாதம் 26 ம் திகதி யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வெள்ளிக்கிழமை மடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது அப்பொழுது ஆறு பிள்ளைகள் அங்கிருந்தார்கள். பின்னர் சில நிர்வாகக் கஷ்டங்களினால் அந்த இல்லம் மட்டக்களப்புக்கு மாற்றப்பட்டது. இதைத்

தொடர்ந்து 1937ஆம் ஆண்டு காரைதீவில் பெண் குழந்தைகளுக்கு வாழ்வளிக்கும் ஒரு இல்லம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பெண் பிள்ளைகளுக்கான மற்றொரு இல்லம் பதினைந்து பிள்ளைகளுடன் மட்டக்களப்பு விவேகானந்த மகளிர் வித்தியாலயத்தில் ஒரு சிறிய மண்டபத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு சூறாவளியின் அனர்த்தத்தினால் இப்பொழுது புதிய இடத்தில் செயற்பட்டுவருகிறது. இந்த தூண்டுதலை அளித்தவர்கள், இந்த இராமகிருஷ்ண மிஷனைச் சேர்ந்த முத்த துறவிகள்தான் என்று சொல்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அவர்கள் ஒரு விதையை விதைத்தார்கள். நல்ல உரத்தை இட்டுச் சென்றார்கள். அது வளருகின்றது. அந்த விதையின் வளர்ச்சி குன்றாது என்னென்ன செய்யமுடியுமோ, இறைவனுடைய அர்ப்பணமாக ஏற்று அவற்றைச் செய்வதைத்தான் என் கடமையாகக் கொண்டிருக்கிறேன்.

● சுவாமி விபுலானந்தர் 1947ஆம் ஆண்டு சமாதியடைந்த பின்பு அந்தப் பணியை இந்த மண்ணிலே தொடர்ந்த சுவாமிகளது விபரங்களைச் சொல்ல முடியுமா?

■ ஏற்கனவே சுவாமி விபுலானந்தருடன் காரைதீவைச் சேர்ந்த தொண்டர் ஒருவர் இருந்தார். இவர் மட்டக்களப்பு சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி வந்தவர். இவர் துறவறம் பூண்டு இந்தப் பணியைத் தொடர்ந்தார். இவரது பெயர் சுவாமி நடராஜானந்தஜி. இவருக்கு முன் முன்று சாதுக்கள் பணிபுரிந்திருக்கிறார்கள் சுவாமி நடராஜானந்தஜிக்கு இராமகிருஷ்ண மிஷனால் நடாத்தப்பட்டு வந்த 26 பாடசாலைகளை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு இருந்தது. அந்த நிலையிலும் மிகவும் அர்ப்பணிப்புடன் குழந்தைகளை வளர்த்தவர். அவரே பிள்ளைகளுக்கு குளிக்க வார்ப்பார். உடுப்புகளையும் தோய்த்துக் கொடுப்பார். அவர் பெரும் தியாகியாக இருந்தவர் என்று சொல்வதில் பெருமைப்படுகிறேன். “நாம் எல்லாம் சாதுக்கள். கொடுத்துப் பழகவேண்டும் எடுத்துப் பழகக்கூடாது” என்று அடிக்கடி சொல்லுவார்.

● நீங்கள் மட்டக்களப்பு மண்ணுக்கு எத்தனையாம் ஆண்டு வந்து இந்தப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டீர்கள்?

■ நான் 1966 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம், இங்கு இருந்த சுவாமிகள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்ததினால் அவரைப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பிப் போகலாம் என்ற எண்ணத்துடன் வந்தேன். அவரை மூன்று மாதகாலத்திற்கு பாங்ஹொக் அனுப்பவேண்டும் என்பதால் அந்த மூன்று மாதங்களுக்கும் என்னை இங்கு இருக்கும்படி தலைமை மடத்திலிருந்து சொன்னார்கள். மூன்று மாத காலத்திற்கு என்று இருக்கத் தொடங்கி இப்பொழுது முப்பது வருடங்களாக இங்கு இருக்கிறேன்.

● இந்த மூன்று தசாப்தங்களிலே இங்கு நீங்கள் கண்ட முக்கிய மாற்றங்களைச் சுருக்கமாகக் கூறுங்கள்.

■ இது இறைவனுடைய பணி. நான் பெருமைப்பட்டுச் சொல்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை. முன்பிருந்தவர்கள் விட்டுச் சென்ற பணி, நல்ல பசளையையும் விட்டுப் போனார்கள். அதனைப் பாதுகாக்கிற வேலையையே நான் செய்து வருகிறேன். ஒருநாள் சுவாமி பிரேமாத்மானந்தா இந்த இடம் வளருவதற்கு நீ அங்கு போகவேண்டும் என்று சொல்லி அனுப்பினார்கள். என் குருமகராஜி சொன்னமாதிரி அவர் திருவருளாலே எல்லோரும் எனக்கு நிரம்ப ஒத்துழைத்தார்கள். எதனைத் தேடிப்போனாலும் கிடைக்கக்கூடிய பெரும் பாக்கியம் எனக்கு இருக்கிறது. அந்தமாதிரித்தான் செய்கிறேனே தவிர, என்னுடைய பெருமையாலே நடந்ததாக சொல்லுவதற்கில்லை.

● நீங்கள், உங்களது தன்னலம், தற்பெருமை எல்லாம் மறந்து துறவியாக தெய்வீக உணர்வுடன் பணிசெய்து வருகிறீர்கள். இந்த மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் உங்களை ஒரு தெய்வமாக மதிக்கிறார்கள். நீங்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்ற சேவை தொடரவேண்டும் என விரும்புகிறோம். இந்த சேவைக்கு, உங்களுக்கு யாராவது துணை நிற்கிறார்களா?

■ எனது முப்பது வருடகால சேவையில், இருபது வருடங்கள் தனியாகப் பணிசெய்ய வேண்டியிருந்தது. அதுமிகவும் கஷ்டமான காலம். உணவுக்கு கஷ்டம், உடைக்கு கஷ்டம் மட்டுமன்றி பொருளாதாரத்திலேயும் மிகவும் கஷ்டமான

நிலையிருந்தது. பகவான்தான் ஒரு சக்தியைத் தந்தது என்று சொல்லவேண்டும். அந்த வேளையில் அதாவது பத்துவருடங்களுக்கு முன்னர் சுவாமி ராஜேஸ்னானந்தஜி மகராஜ் வந்தார். அவர் ஆக்கபூர்வமான உதவிகளைச் செய்தார். இப்பொழுது சுவாமி அஜராத்மகானந்தஜி மகராஜ் இருக்கிறார். அவரும் தன்னால் இயன்ற அர்ப்பணிப்பு சிந்தையுடன் சேவையாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆகையினாலே இது ஒருவருடைய முயற்சி இல்லை. பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணருடைய திருவருளினாலே கூட்டுமுயற்சியாக நாங்கள் இதனைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆதலால் இதைப்பற்றி தற்பெருமை கொள்வதற்கோ, தன்னலம் கொள்வதற்கோ எந்தவிதமான சந்தர்ப்பங்களும் வராமலிருக்க வேண்டும். அதுதான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணருக்குச் செய்யவேண்டிய பெரும்பேறு எனக் கருதுகிறேன்.

● உங்கள் உள்ளம் தெய்வீகமானது. இங்கு தற்பெருமைக்கோ தன்னலத்திற்கோ இடமிருக்காது. கல்லடி உப்போடையிலிருக்கும் இரு இல்லங்களிலும் காரை தீவிலிருக்கும் இல்லத்திலும் மொத்தம் 220 பிள்ளைகளுக்கு நீங்கள் தாயும் தந்தையுமாக இருக்கின்ற தெய்வீக உயர்வைக்கண்டு நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். நீங்கள் இந்தப் பிள்ளைகளிடம் எப்படி ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டை நிலைநாட்ட முடிகிறது?

■ அன்புதான் காரணம் என்று சொல்லுவேன். மன்னிக்கின்ற குணம், பொறுமையுடன் பிழைகளை ஏற்று வழி நடத்துகின்ற தன்மை, இப்படியான திறந்த மனத்துடன் தாய் தந்தைபோல பிள்ளைகளுக்கும் எனக்கும் இடையில் ஒரு சுவரை வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிற நிலை இல்லாமல் இருப்பதால் இத்தகைய சேவையைச் செய்யக் கூடியதாக இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஒரு முகாமையாளர் செய்கின்றேன் என்ற நிலையில் இதனை நான் செய்யவில்லை. பையன் ஒருவன் பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணராலே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறான், அவனுக்கு நம்மால் முடிந்ததைச் செய்வோம் என்ற மனநம்பிக்கை எனக்கு எப்போதுமே இருக்கிறது. நிலமைகளை உணர்ந்து தவறுகள் ஏற்படாமல் திறந்த மனப்பான்மையுடன் சந்தோஷமாக இந்தப் பணியைச் செய்துவருகிறேன்.

தொகுப்பு: சி. கனகசூரியர்

(சுவாமி விவேகானந்தர்)

உன்மைக்காக எதையும் துறக்கலாம், ஆனால் எதன் வொருட்டும் உன்மையைத் துறக்கக்கூடாது.

சிவயோகம்

வி. சங்கரப்பிள்ளை

சைவ சித்தாந்த ஆசிரியர், கீரிமலை சிவநெறிக் கழகம்

அகத்தொழிலின் மாத்திரையானே அருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு சிவயோகம் எனப்படும். சரியை கிரியைகளில்நின்று சாதித்து முற்றுப் பெற்றவர்களே சிவயோகத்திற்கு அதிகாரிகளாவார்கள்.

யோக அங்கங்கள் எட்டு (அட்டாங்கயோகம்)

1. இயமம் : தீயவற்றை நீக்கல்
2. நியமம் : நற்காரியங்களைச் செய்தல்
3. ஆசனம் : அமரும்நிலை
4. பிராணாயாமம் : மூச்சையடக்கல்
5. பிரத்தியாகாரம் : புலன்களையும் மனத்தையும் உலகியலிற் செல்லவிடாது தடுத்தல்
6. தாரணை : மனதைக் கடவுற்பாற் செலுத்தல்
7. தியானம் : மனதை இறைநினைவில் நிறுத்தல், மீளநினைத்தல்
8. சமாதி : ஆன்மீக அனுபவம், குறைநினைவில் ஒன்றல்

யோகம் வெகுவிதம் எனினும் இதனைச் சுருங்கக் கொண்டு ஆதாரயோகம், நிராதாரயோகம் என்ற இரண்டுகுலுள் அடக்குவர்.

ஆதாரங்களிலே ஒவ்வொரு திவ்வியரூபங்களை ஆசாரியனிடத்திலே பெற்று அந்தத்தானங்களிலே தியானிக்கப்படுவது ஆதாரயோகம்.

ஆதாரயோகம் கைவந்தவாறே ஆதாரங்களிற் பார்த்திருக்கும்படி கற்பித்துக்கொண்டு நிற்பதுபோலாது சைதன்யிய சொருபத்தைப் பாராதே பார்த்து நிற்பது நிராதாரயோகம்.

ஆதார யோகம் நிராதார யோகமென மீதானத் தெய்தும் விதியிரண்டே - ஆதாரத்து ஆக்கும் பொருளாலே ஆக்கும் பொருளாமொன்று ஆக்காப்பொருளே யொன்றாம்.

திருக்களிறுப் படியார்

ஆதாரயோகம்

ஆறு ஆதாரங்கள்

ஆதாரங்கள்	ஆதார	பிரணவ	ஆதி
	இடங்கள்	பஞ்சாக்கரங்கள்	தெய்வங்கள்
1. மூலாதாரம்	மூலம்	பிரணவம்	கணபதி
2. சுவஸ்வானம்	மூலத்தடி	சுகரம்	பிரம
3. மணியூகம்	நாகிக்கமலம்	உகரம்	விஷ்ணு
4. சிவகதம்	கிருதயகமலம்	மகரம்	உருத்திரன்
5. விசுத்தி	கண்டம்	விந்து	மகேசுரன்
6. சூஞ்சை	புருவமத்தி	நாதம்	சதாசிவன்

அகாரம், உகாரம், மகாரம், விந்து, நாதம் என்கின்ற பஞ்சாக்கரமான பிரணவத்திற்குப் பிரம, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன் இவர்கள் ஐவரும் முறையே அதிதேவதைகளுமாய், மந்திரமூர்த்திகளுமாய், ஓங்காரமாயே நின்று நடத்துகின்ற இந்த ஐந்தெழுத்தே சக்தியுடைய சிவன்.

சிவன் திருமேனிகொண்டு சுழுமுனைவழியாக நிற்கின்றமுறைமையை குரு உபதேசத்தாலே பெற்று இந்த ஐந்தெழுத்தையும் மூலாதாரத்திலே பிரமந்திரத்திற் செல்ல உச்சரித்தலால் இந்தப் பிரணவரூபமும் கரைந்து அதிதெய்வங்களும் ஒரு நீர்மையாய் உனக்கு நாதரூபமாய் நாதாந்தத்திலே அருளைப்பெறுவாயென்று ஆசாரியன் அருளிச்செய்யவறிந்து இந்த ஐந்தெழுத்தையும் உன் தத்துவமான உச்சரிப்புக்கு விந்து நாதம் முடிந்தவிடத்திலே ஆன்மபோதமுங் கெடில் அம்மையப்பர் உண்மையான சொருபத்திற் கூடியருளுவார்.

அஞ்செழுத்து மீ அம்மை அப்பர்தமைக் காட்டுதலால் அஞ்செழுத்தைய ஆறாகப் பெற்றறிந்து - அஞ்செழுத்தை ஒதப்புக்குள்ள மதியுங் கெடிலு மைகோன் கேதமற வந்தளிக்குங் காண்.

திருகளிறுப்படியார்.

நிராதாரயோகம்

ஆன்மபோதத்தாற் கற்பிக்கக் கூடாத அர்த்தமாய் எல்லாப் பொருள்களிலும் தான் தோயாமல், ஆன்மாவுக்கு முத்திக்கு விரோதமாய் நிற்கத்தக்க பொருள்களையும் தானேயறிந்து நீக்கி, அநாதியே இப்படி நீங்கப்படாத அந்த ஞான சொருபத்துடனே தன்னுடைய போதம் ஒழிந்து இதனைக் கூடித்தானும் அந்த ஞான சொருபமாய்ப் பற்றறநிற்பது நிராதாரயோகம்.

ஆக்கப்படாத பொருளாய் அனைத் தினிலும் தாக்கித்தான் ஒன்றோடும் தாக்காதே - நீக்கியுடன் நிற்கும் பொருளுடனே நிற்கும் பொருளுடனாய் நிற்கை நிராதார மாம்.

திருக்களிறுப்படியார்

எல்லாவற்றையும் அறிந்து அறிவித்து நிற்கின்றதாகிய ஞானத்தை அதுகண்ணாகக் காண்கின்ற சிவயோகிகளே, சிவனை இரண்டறக்காண்கின்ற பரிபூரணர்கள். இப்படிக்காண்கின்றவர்கள் தன்னாலே காணப்பட்டதாகவும், காணப்படப்பொருள் தனக்குவேறாகவுங் காணாமல் அந்த ஞானமாகவே நின்று காண்கையாலே, இந்த ஞானமே சொருபமாகவுடைய சிவனை அப்பொழுதே பெற்று வேற்றறிருப்பார்கள்.

காண்கின்ற தோர்பொருளைக் காண்கின்ற யோகிகளே காண்கின்றார் காட்சியறக் கண்ணுதலைக் - காண்கின்றார் காண்பானும் காணப்படும் பொருளும் அன்றியே காண்கையினாற் கண்டனரே காண்.

திருகளிறுப்படியார்

நிராதாரத்தைச் செய்கின்ற யோகிகள் சிவனைப் பெறும்பொருட்டுத் தேகேந்திரிய அந்தக்கரணங்களாயுள்ள ஆரவாரங்கள் ஒடுங்கும்படி ஞானத்தினாலே தம்முடைய இச் சாஞானக்கிரியைகளை தழித்த அவசரத்திலே, ஆனந்த நிருத்தம்பண்ணி அருளுகின்ற தம்பிரானார் ஸ்ரீ பாதத்திலே பரவிந்து என்கின்ற திருச்சிலம்பிற் பரநாதம் என்கின்ற ஓசை தோன்றாநிற்கும். அந்த ஓசைவழியே சென்று நாடிக்கூடி அந்த ஓசை முடிந்தவிடத்தே, தன்னுடைய போதமும் ஒக்க முடிவில் அப்பொழுதே அந்த ஓசைமுடிந்த இடமே இடமாகவுடைய தம்பிரானார் காரூண்ய சக்தியுடனே அம்பலமாகிய ஞானப் பிரகாசத்திலே வந்து இவனைப்பிரியாது கூடாநிற்பார்.

சேரமான் பெருமானாயனாரது சிவபூசை வழிபாட்டின் முடிவிலே கூத்தப்பெருமான் தனது பரநாத சிலம்பொலியை அவருக்களித்த வரலாற்றைப் பெரியபுராணவாயிலாக அறிகிறோம்.

ஓசையெலாம் அற்றால் ஒலிக்கும் திருச்சிலம்பின் ஓசைவழி யேசென் றொத்தொடுங்கில் - ஓசையினின் அந்தத்தான் அத்தான் அரிவையுடன் அம்பலத்தே வந்தொத்தான் அத்தான் மகிழ்ந்து.

திருக்களிற்றுப்படியார்.

பிரணவயோகம்

ஞானத்தையுடைய மேலோர் கண்டநெறி பிரணவமேயாகும். இது சங்கற்பமற்ற நிலைக்குச் செல்ல மனதைச் ஜெயிக்கும் உபாயத்திலுள்ளது. ஆகாய மண்டல ஜோதியில் (துவாதசாக்கத்தில்) ஞானத்தினால் பராசத்தியையறிந்து வழிபடுவது என்பதாம்.

ஞானத்தையுடைய சோகம் பாவித்தல் என்பர். சோகம் (சுக + அகம்) பாவித்தல் என்பதன்பொருள் “அவன் நான்” என்பதேயாகும். இந்நெறியை “சிவோகம்பாவனை” என்றும் கூறுவர்.

சிவோகம் என்பது சிவகுணங்கள் ஆன்மாவிற் பதியுமாறு செய்யப்படும் “சிவசாமியபாவனாரூபம்” சிவனுக்குரிய சர்வஞ்சுதை (முற்றறிவு) முதிலயகுணங்கள் சார்ந்ததன் வண்ணமாமியல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம்படி பதிதலாலெய்தும் சிவானந்தமே சிவசாமியபாவனாரூபம்.

கிரியை வழிநிற்போர் பிரணவத்தை உபாசனை செய்யும் நெறியைப் பிரசாதநெறி என்பர். அதில் மூலாதாரத்திலிருந்து அக்கினியைச் சிரசிற்கொண்டு சேர்க்க வழிகண்டுள்ளனர். இதுவும் பயன் தருவதேயாகும்.

எனினும், ஞானயோகிகள் தங்கள் பார்வையாலே மூலாதார அக்கினியை மேலெழுப்ப வழிகண்டுள்ளனர். இதனால் சிரசில் ஒலியையும் ஒளியையும் பெறலாம் இதுவே பிரணவத்தின் சொருபமாகும். அதன் தடத்தமே, அ. உ-ம். விந்து - நாதம் ஆகும். சிரசிற்கோன்றும் விந்து, நாதமே ஒளி ஒலிகளாகும். இதுவே சீவ சக்கரமாகும். இதுவே சிதம்பர சக்கரம்; இங்கு காணும் ஒளியே பராசக்தியாகும். இங்குள்ள தொனியே கூத்தனது நடனமாகும். ஒளி - சக்தி, ஒலி - சிவம்.

ஓமென் றெழுப்பித் தன்னுத்தம நந்தியை
நாமென் றெழுப்பி நடுவெழு தீபத்தை
ஆமென் றெழுப்பியல் வாற்றிவார் காண்
மாமன்று கண்டு மகிழ்ந்திருந் தாரே

திருமந்திரம்.

சீவஞானம்

புறத் தொழில் அகத் தொழில் இரண்டுமின்றி அறிவுத்தொழில் மாத்திரையான அருவம், அருவுருவம், உருவம் என்னும் மூன்று திருமேனிக்கும் மேலாய் அகண்டாசார நித்தவியாக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நிற்கின்ற சிவபிரானிடத்திற் செய்யும் வழிபாடு ஞானம் எனப்படும்.

சீவனைக்காட்டும்

நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடிஞான
ஞெயமொடு ஞாதுருவு நாடா வண்ணம்
பின்மார்க்கச் சிவனுடனாம் பெற்றி ஞானப்
பெருமையுடையோர் சிவனைப்பெறுவர் தாமே
சிவஞானசித்தியார்

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் என்றமையால்
சார்புணர்தல் தானே சியானமுமாம் - சார்பு
கெடவொழுகில் நல்ல சமாதிஷுமாம் கேதப்
படவருவ தில்லைவினைப் பற்று

திருக்களிற்றுப்படியார்

தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவதேவ நாயனாரும் “சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின்” என்றமையால் தனக்கு அநாதியே தாரமாய் நின்ற திருவடி ஞானத்தை அது கண்ணாக வறிந்து அதனுடனே இரண்டறக்கூடி நிற்கில், மீண்டும் ஒரு ஜநநமுண்டாகைக்குக் கன்மம் உண்டாகாதென்று அருளிச்செய்துள்ளார்.

அப்பிரமாணப்படியே தனக்குத் தரிசனமான ஞானத்தைக் கூடி அசைவற நிற்கின், அதுவே சிவத்தியானமாம், அந்தநிலையில் தியானிக்கின்றோம் என்கின்ற பாவனை குலையின், அப்பொழுதே சுகருபமான சிவனைக்கூடி நன்றான சமாதிபரணாக நிற்பன். இப்படிக்கூடின சிவஞானயோகிகளுக்குப் பின்பு ஜநநத்தை உண்டாக்குகின்ற ஆகாமியகன்மம் உண்டாகாது.

அந்தச் சமாதி பரன்நிலை ஞானம் நேயத்திற் கரைந்தவிடத்து பரமுத்தராவார்.

சிர்தையிலும் என்றன் சிரத்தினிலும் சேரும்வகை
வந்தவனை மண்ணிடைநாம் வாராமல் - தந்தவனை
மாதினுடன் எத்திறமும் வாழ்ந்திருக்க என்பதலால்
ஏதுசொலி வாழ்த்துவேன் இன்று

திருக்களிற்றுப்படியார்

எம்மை எய்யர் கட்டுரைத் தொடர் தீத்துடன் நிறைவுவெறுகிறஞ்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மானுடம் நுதலியது மனித விழுமியங்கள்

குமாரசாமி சோமசுந்தரம், M. A.

மனித நாகரிக வரலாறு, பண்பாட்டு வரலாறு, இலக்கிய வரலாறு, கல்வி வரலாறு என மனிதனின் சரித்திரங்களையும் சாதனைகளையும் கால அடிப்படையில், ஆய்வுகள் செய்து நூல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றை, நுணுகி நோக்கும் போது, மனிதன் தனது அறிவு, ஆற்றல்கள், திறன்கள், வல்லமைகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி இரண்டு வகைப் போராட்டங்களை நடத்தியுள்ளான், நடத்தியும் வருகின்றான் என்பது தெளிவாகின்றது. இவற்றில் வெற்றி பெற்றவர்கள், வாழ்க்கையில் பெற்றி பெற்றவர்கள் ஆகின்றனர். மனித வாழ்க்கையில், இரண்டு குறிக்கோள்களை இனங்கண்டு கொள்ள முடிகின்றது. ஒன்று, உலகியல் நலன்கள், செல்வங்கள் யாவற்றையும் பெற்றுச் சுகமாக, செழிப்பாக, வளமாக, செல்வாக்குடன் வாழ்தல். பொருள், பணம், பணம், புகழ், கீர்த்தி, பட்டம், பதவி, அதிகாரம், செல்வாக்கு, அந்தஸ்து என்பனவே அவற்றை அடைய அவாவுகின்றவர்களின் கருத்துப்படி வாழ்க்கை நலன்களும் செல்வங்களும் ஆகும். அவற்றை அடைதற் பொருட்டு அல்லும், பகலும், அநவரதமும் சோர்வின்றி, ஓய்வு ஒழிச்சலின்றிப் போராடுகின்றனர். இங்கு இவற்றை அடைதல் ஒன்றே முக்கியம், ஆதலால் அவர்களின் கண்ணுங் கருத்தும் அதிலேதான் சதா குவிந்திருக்கும். வேறு பராக்கு இருக்காது. அவற்றை அடைவதற்குப் பின்பற்றுகின்ற வழிகள், முறைகள் பற்றி அலட்டிக் கொள்வதில்லை. நேர் பாதையோ, குறுக்குப் பாதையோ எதுவாயும் இருக்கலாம். எப்படியாவது, எவரை வருத்தியாவது, உலகியல் நலன்களை அடைந்து விடுதலே இத்தகை யோரின் குறிக்கோள்கள். இவ்வுலகியல் நலன்கள் தற்காலிகமானவை, இடையில் விட்டு நீங்கி விடுபவை என்பதை உணர்கிறார்கள் இல்லை. மேலும் உலகியல் நலன்களாகிய பொருள், அதிகாரம், அந்தஸ்து என்பவற்றிக்கு மட்டுமே மதிப்புக் கொடுப்பவர்கள் பெரும்பாலும் ஒழுக்கச் சீர்கேடுகள், ஊழல்கள் நடத்தைப் பிழைகள் ஆகியவற்றுக்குள்ளாவதையும் காணக் கூடியதாக உள்ளது. சுயநலம் மிக்க இவர்களால் சமுதாயத்தில் கேடுகள் மலிகின்றன. ஆகவே, மனிதர்கள் நடத்தி வந்துள்ள போராட்டங்களுள் ஒன்று, உலகியல் நலன்களை மாத்திரம் அடைதற்பொருட்டு நடாத்துகின்ற போராட்டம். அதில் வெற்றி பெற்றால் எல்லா நலன்களோடும், வளமாக வாழ முடியும் என்பது அவர்களின் நம்பிக்கை. ஆனால், மனித வரலாறு தரும் செய்தி இதற்கு மாறாகவே உள்ளது. தீய வழிகளில் சம்பாத்தியங்களையும், அதிகாரங்களையும் பெற்று அவற்றை துஷ்பிரயோகம் செய்த எவரும் வாழ்க்கையில் நிம்மதி பெற்றதில்லை, அவர்களின் முடிவும், தோல்வியும் துன்பமும் நிறைந்ததாகவே இருந்தது என்பதுதான் வரலாறு கூறும் உண்மை.

மனிதர்களின் மற்றைய போராட்டம், மானுடப் பண்புகளின் விருத்திக்காக நடத்திய போராட்டமாகும். இது ஒரு வகையில் மனித உரிமைப் போராட்டம் என்றே கூற வேண்டும். மனிதப் பண்புகள், மனித விழுமியங்கள், மனிதர்மம், மனிதாபிமானம் என்பவை மனிதர்களுக்கே உரிமையானவை. மனிதர்களின் பிறப்புரிமைகள். மனிதர்களுக்கே இயல்பான பண்புகளையும், நற்குணங் களையும் விட்டு, விட்டு அவற்றை மீண்டும் பெற்றுக் கொள்வதற்கு நடாத்துகின்ற போராட்டம் இது. ஒரு வகையில் இது ஓர் அகப்போராட்டம். தன்னுக்குள்ளேயே தனக் கெதிராக நடத்தும் போராட்டம். தனக்குத் தானே எதிரியாகிவிட்ட பரிதாபநிலை. ஒரு விசித்திரமான நிலையும் கூட. மனிதனிடம் உள்ள மனிதப் பண்புகளை அதாவது மனிதப் பண்புகளில் அவன் கொண்டுள்ள உரிமைகளை வெளியார் எவரும் பறித் தெடுப்பதில்லை. மனிதர்களின் ஏனைய உரிமைகள் இழக்கப்படுவ தென்றால், அவை பிறரால் பறித்தெடுக்கப்படுகின்றன அல்லது மறுக்கப்படுகின்றன. ஆனால், மனிதப் பண்புகளைப் பொறுத்த வரையில், மனிதன் தன்னுடைய உரிமைகளைத் தானே மறுக்கிறான், தானே விலக்கி வைக்கிறான். எனவேதான் மீள்ப் பெறுவதற்கு நடத்தும் போராட்டமும், மனிதன் தனக்குள்ளே, தன்னுடன் நடத்துகின்றான். இப்போராட்டத்தில் வெற்றி பெற்று, மனிதத் தன்மைகளையும், மனித இயல்புகளையும் மனிதன் அடையும் போதுதான் மனிதன் முழுமையான, நிறைவான மனிதன் ஆகின்றான். இதனையே "மனித ஆக்கம்" என்கிறார் சுவாமி விவேகானந்தர். வெறும் மனிதத் தோற்றம் மாத்திரம் இருந்து விட்டால், மனிதர்களாகிவிட முடியாது, மனிதத் தன்மைகளையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இந்த உலகில் பல கோடி மனிதர்கள் வாழுகின்றனர். அவர்கள் அத்தனை பேரும் மனிதர்கள் தானா? என்பது நன்கு சிந்தித்து ஆராய்ந்து எடுக்க வேண்டிய முடிவு. நாம் ஒவ்வொருவரும் "நான் மனிதன் தானா?" என்ற கேள்வியை எம்முள் எழுப்ப வேண்டும். பெற்றுக் கொள்ளுகின்ற விடையைப் பொறுத்து, நாம் எமது உரிமையை இழந்துள்ளோமா? இல்லையா? என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியும். நமது உரிமையை அதாவது மனிதப் பண்புகளை இழந்துள்ளோமா? இல்லையா? என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியும். நமது உரிமையை அதாவது மனிதப் பண்புகளை இழந்திருந்தால் அவற்றைப் பெறுவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். எமது அறிவு, ஆற்றல், திறன்கள், வல்லமைகள், ஏனைய வளங்கள் அத்தனையும் பயன்படுத்தி இழந்து விட்ட மனிதப் பண்புகளை மீட்கப் போராட வேண்டும். இதில் பெறும் வெற்றியே மகத்தான மாபெரும் வெற்றி. எமது வாழ்வின் செழிப்பு, சிறப்பு, உயர்வு, பெருமை யாவும் இம்மாபெரும் வெற்றியிலேயே தங்கியுள்ளன என்ற உண்மையை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

மனம் அமைதியோடுருக்க வேண்டுமாயின் எந்த வேளையிலும் மனிதின் சமநிலை கெடாது காத்துக்கொள்ள வேண்டும். (ஒரு அறிஞர்)

*****

உங்கள் கடமைகளைச் சரிவர ஆற்றுவீர்களாயின் நீங்கள் வருந்தவேண்டிய நிலை ஏற்படாது. (ஒரு அறிஞர்)

மனித வரலாற்றில் நடைபெற்று வந்த, இந்த இரண்டு வகை முயற்சிகளிலும் பெரும்பாலானவர்கள் உலகியல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதிலும், உலக அனுசூலங்களை அடைவதிலுமே தம் வாழ் நாட்களைச் செலவு செய்தனர். எனினும் ஆன்மீகத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதிலும், மனிதப் பண்புகளை விருத்தி செய்வதிலும், அவற்றிற்கு மதிப்பு வழங்குவதிலும் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்தவர்கள், தொகையில் குறைவாக இருந்தாலும், வாழ்ந்துதான் இருக்கின்றார்கள். அத்தகையவர்கள் தம்மை அறிந்தவர்கள், அதனால் தம்மை வென்றவர்கள், ஏனையோருக்கு வழி காட்டியாக அமைந்தவர்கள், நன்னெறி புகட்டி, நல்வழி காட்டி, தாமும் அந்த வழியில் நடந்து காட்டியவர்கள். அவர்களே சான்றோர்கள். அச் சான்றோர்களே, இவ்வுலகினை இன்றுவரை நிலை குலையாது நிலைக்கச் செய்தவர்கள் என்கிறார் வள்ளுவனார்.

“பண்புடையார்ப் பட்டுண்டுலகம் அதுவின்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மண்”
என்கிறது குறள்.

தற்பொழுது ஒரு வினா எழுகிறது. அதாவது, மனித வாழ்வு நிறைவானதாக அமைவதற்கு, மனிதர்கள், செல்வம், செல்வாக்கு, அந்தஸ்து, ஆடம்பரம் ஆகிய வற்றில் பெருமதிப்பு வைத்து அவற்றை அடையத் தேண்டிப்பதா? அல்லது மனிதப் பண்புகள், மனித விழுமியங்கள் ஆகியவற்றிற்குப் பெருமதிப்பினை அளித்து, அவற்றைத் தம்மில் வளர்க்க முயற்சிப்பதா? என்பதே அவ்வினா.

தற்கால உலக மாந்தரின் நிலையையும், உலக நடப்புக்களையும் நோக்கில் உண்மைநிலை புலனாகும். நாம் வாழுகின்ற காலம், விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப அபிவிருத்தி அதிதீவிர வளர்ச்சி கண்டுள்ள காலம். அத்தகைய அபிவிருத்தியின் பயனாக, மக்களின் வாழ்க்கை வசதிகள், ஆடம்பரங்கள், பல்துறை நாகரிகப் பெருக்கங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மனிதனும் அவற்றிற்கே மதிப்பையும் பெறுமானங்களையும் வழங்கி அவற்றை அடைவதே வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்டு அங்கலாய்ப்புடனும், மன ஏக்கத்துடனும் பறந்து திரிகிறான். மனிதர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் ஒத்துப் போவதாக இல்லை. ஆயினும் இந்த ஒரு விடயத்தில் மாத்திரம் மக்கள் அனைவரினதும் கருத்துக்கள் ஒத்த தன்மையினதாகவே உள்ளன. இது விந்தையல்லவா?

சரி, இத்துணைச் செல்வங்கள், வாழ்க்கை வசதிகள் மற்றும் உலகியல் நலன்கள் இருந்தும், மக்கள் வாழ்க்கையில், குடும்பமட்டத்திலோ, சமுதாய மட்டத் திலோ, அல்லது உலகளாவிய நிலையிலோ அமைதி, மகிழ்ச்சி, சாந்தி,

சமாதானம் சிறிதளவேனும் காணப் படுகின்றதா? தேடிய செல்வங்கள் அத்தகைய நல்லன வற்றைத் தர மறுக்கின்றன. மாறாக, அபிவிருத்தியும் அச் செல்வங்களும் அமைதியின்மையையும், குழப்பங்கள், கொந்தளிப்புக்களையும், வன் செயல்களையும் வல்லாளர் ஆதிக்கத்தையும் மேலும் பெருக்கத்தான் உதவுகின்றன. இத்துணை வளர்ச்சியும், நாகரிக முன்னேற்றங்களும் மனித குல நாசத்தை ஏற்படுத்துவதற்குத்தானா? எனும் வினா எழுத்தான் செய்கின்றது.

இன்று கல்வியறிவு, பல்வேறு ஆற்றல்கள் பெற்ற மனிதர்களின் தொகை முன்னெப்போதையும்விட பன்மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. அறியாமை, ஆற்றாமை என்பன குறைந்து கொண்டே செல்கின்றன. அவ் வாரிருந்தும் மக்களிடையே தனிப்பட்ட வாழ்விலும் சரி, பொது வாழ்விலும் சரி, உத்தியோக வாழ்விலும் சரி, ஒழுக்கப் பிறழ்வுகள், நடத்தைச் சீர்கேடுகள், ஊழல்கள், இலஞ்சங்கள், வன்செயல்கள், ஏமாற்று வேலைகள் என்பன மிக மிக மலிந்து காணப்படுகின்றனவே என்பதை எண்ணும் போது கவலையும் ஆச்சரியமும் ஏற்படுகின்றன. கல்வி கற்றவர்களே இத்தகைய பண்பற்ற இழி தொழில்களில் ஈடுபடும் போது, “கற்ற அயோக்கியர் களாக” மாறும் அவர்கள் கற்ற கல்விதான் என்ன? பெற்ற அறிவுதான் எத்தகையது? என எண்ணத் தோன்றுகின்றது? நல்லொழுக்கத்தையும், மனிதப் பண்புகளையும் தருவதற்கு இக்காலக் கல்வி முறை தவறிவிட்டது என்பதையே இது சுட்டிக்காட்டுகிறது.

மனித விழுமியங்களையும் மானுடப் பண்புகளையும் ஒரு புறத்தில் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, உலகியல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தலுக்கு முழுமையாக முக்கியத்துவம் அளித்து வந்தமையே இன்றைய உலக சமுதாயத்தை வாட்டி வதைக்கின்ற அல்லல்களுக்கும் தொல்லைகளுக்கும், துயரங்களுக்கும் அடிப்படைக் காரணம். வாழ்க்கையில் இரண்டு குறிக்கோள்கள் உண்டு என்று முன்னர் கண்டோம். உலகியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தல், மனிதப் பண்புத் தேவையை நிறைவு செய்தல். இவ்விரண்டிற்கும் இடையே இணக்கம் இருக்க வேண்டும். ஒன்றின் பெரு வளர்ச்சியும் மற்றையதன் பின்னடைவும் மனித வாழ்க்கையின் சுபீட்சத்திற்கு வழி வகுக்காது. இரண்டினதும் ஒத்திசைவான, ஒருங்கிசைந்த, ஒன்றிணைந்த, சம அளவிலான பெருவளர்ச்சியே நல்வாழ்விற்கும் சுபீட்சத்திற்கும் ஏதுவாகும். விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியும், அவற்றால் மனித இனத்திற்குக் கிட்டும் வாழ்க்கை வசதிகளும், பிற அனுசூலங்களும் நமக்கு மிகமிகத் தேவையானவையே. ஆனால் அவையாவும் மனிதப் பண்புகளின் அடிப்படையிலும், மானுடத்தின் வழிகாட்டலிலும், மனித விழுமியங்களின் அனுசரணையுடனும் நிகழும் போதுதான் மக்கள் சமுதாயம் சீரும் பொலிவும் பெற்றுச் சாந்தி, சமாதானம், மகிழ்ச்சி என்பனவற்றுடன் வாழ வழி பிறக்கின்றது. மனிதன் வாழ வேண்டுமானால் “மானுடம்” வாழ வேண்டும். மானுடம் நுதலியது மனித விழுமியங்கள்.

உன்னை பலவீனமானவன் என்று ஒருபோதும் நினைக்காதே.

நீ பலவீனமானவனாக இருக்கலாம். ஆனால் நீ யாரை சரணடைந்திருக்கிறாயோ அந்த இறைவன் சர்வ சக்தியுடையவன்.

அவருடைய எல்லையற்ற ஆன்ம சக்தியால் உன்னை சக்திமானாக நினைத்துக்கொள்.

(சுவாமி துரியானந்தர்)

மாமன்றக் குழுவினரின் மட்டுநகர் விஜயம்

முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்தரின் 51 வது சிரார்த்த தினத்தையொட்டி கடந்த ஜூலை மாதம் 19ஆம் திகதியன்று மட்டக்களப்பில் நடைபெற்ற நினைவுதின வைபவங்களில் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றக் குழுவினரும் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்திருந்தார்கள்.

மாமன்றக் குழுவில் கொழும்பு இராமகிருஷ்ணமிஷன் தலைவர் சுவாமி ஆத்மகணானந்தா, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளர் திரு. சி. தில்லைநடராஜா, மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன், பொருளாளர் திரு. மு. கந்தசாமி, சமூக நலன் குழுத்தலைவரும், துணைத் தலைவருமான திரு. சி. தனபாலா, சமய விவகார குழுத் தலைவரும், துணைத் தலைவருமான திரு. ரி. கணநாதலிங்கம், மாமன்ற துணைத் தலைவரும் இரத்தமலாணை இந்துக் கல்லூரி அதிபருமான திரு. ந. மன்மதராஜன், முகாமைப் பேரவை உறுப்பினர் திரு. இரா. மயில்வாகனம் உட்பட மாமன்றத்தின் பல உறுப்பினர்களுடன் இரத்தமலாணை இந்துக் கல்லூரி உயர்தர வகுப்பு மாணவிகள் சிலரும் அடங்கியிருந்தார்கள்.

ஜூலை 18ஆம் திகதி காலை 8.00 மணியளவில் கொழும்பிலிருந்து புறப்பட்ட மாமன்றக் குழுவினர் மட்டக்களப்பு செல்லும் வழியில் தம்புல்ல - குருணாகல் வீதியில் அமைந்துள்ள கலேவெல ரீமுத்தமாரி அம்மன் கோவிலுக்குச் சென்றார்கள். பூசை வழிபாட்டுக்குப் பின்னர் அங்கு நடைபெற்ற பரிபாலன சபை அங்குராப்பணக் கூட்டத்தில் மாமன்றத்தின் முக்கிய உறுப்பினர்களும் கலந்து கொண்டார்கள்.

பின்னர் அங்கிருந்து புறப்பட்டு இரவு 7.00 மணியளவில் மட்டக்களப்பு சென்றடைந்த மாமன்றக் குழுவினர், முதலில் ஆணையந்தி பிள்ளையார் கோவிலுக்குச் சென்றபோது மேற்படி கோவிலின் பரிபாலன சபைத்தலைவர் திரு. மயில்வாகனம் சச்சிதானந்தசிவம் குழுவினரை அன்புடன் வரவேற்றார். தொடர்ந்து அங்கு நடைபெற்ற பூஜை வழிபாடுகளில் கலந்துகொண்டனர் இதனைத் தொடர்ந்து ஆணையந்தி பெண்கள் உயர்நிலைக் கல்லூரி அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்களால் கல்லூரியின் விவேகானந்த மண்டபத்தில் அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பு வைபவத்தில் கலந்து கொண்டார்கள்.

பின்னர் மாமன்றத்தின் முகாமைப் பேரவை உறுப்பினர் இரா. மயில்வாகனம் அவர்களின் புதல்வர் திரு. ரூபாகரன்

அவர்களின் ஆணையந்தி இல்லத்தில் மாமன்றக் குழுவினருக்கு சிறுண்டி தேநீர் விருந்தளிக்கப்பட்டது.

மறுநாள் 19ம் திகதி அதிகாலை 5.45க்கு கல்லடி உட்போடை இராமகிருஷ்ண மிஷன் பிரார்த்தனை மண்டபத்தில் நடைபெற்ற பஜனை, பூசை வழிபாடு நிகழ்ச்சிகளிலும், காலை 6.45க்கு கல்லடி - உட்போடையில் அமைந்துள்ள சுவாமி விபுலானந்தர் சமாதிக் கு அஞ்சலி செலுத்தும் வைபவத்திலும் கலந்துகொண்டார்கள்.

இதனைத் தொடர்ந்து காலை 9.30க்கு மட்டக்களப்பு இந்து இளைஞர் மன்றத்தினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த மட்டக்களப்பு நீதிமன்ற சதுக்கத்திலுள்ள சுவாமி விபுலானந்தரின் உருவச் சிலைக்கு மலர்மாலை அணிவிக்கும் வைபவத்திலும் மாமன்றக் குழுவினர் கலந்துகொண்டார்கள். இந்த வைபவத்தின்போது மாமன்ற முகாமைப் பேரவை உறுப்பினர் இரா. மயில்வாகனம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட “வித்தகராம் விபுலானந்தர்” என்ற கவிதை நூலொன்று மாமன்றத்தின் வெளியீடாக வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. இந்த நூலில் அடங்கியிருந்த பாடல்களை இரத்தமலாணை இந்துக் கல்லூரி உயர்தர வகுப்பு மாணவிகள் பாடினார்கள். கொழும்பு இராம கிருஷ்ண மிஷன் தலைவர் சுவாமி ஆத்மகணானந்தா, மாமன்ற பொதுச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன் உட்பட மட்டக்களப்பு இந்து இளைஞர் மன்ற உறுப்பினர்களும் இந்த வைபவத்தில் சிறப்புரையாற்றினார்கள்.

அன்றைய தினம் பகல் 12.45 மணியளவில் காரைதீவு சுவாமி விபுலானந்தர் ஞாபகார்த்தப் பணிமன்றத்தின் ஏற்பாட்டில், அதன் தலைவர் திரு. வெ. ஜெயநாதன் தலைமையில் காரைதீவு சுவாமி விபுலானந்தர் நினைவு மண்டபத்தில் நடைபெற்ற சுவாமிகளின் நினைவு தின விழாவில் மாமன்றக் குழுவினரும் கலந்துகொண்டதுடன், கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிஷன் தலைவர் சுவாமி ஆத்மகணானந்தா, மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன், மாமன்ற முகாமைப் பேரவை உறுப்பினர் திரு. இரா. மயில்வாகனம் ஆகியோர் சிறப்புரையாற்றினார்கள்.

பகல் 1.30 மணியளவில் காரைதீவு இராமகிருஷ்ண மிஷன் சிறுமியர் இல்லத்தில் தங்கியிருக்கும் சிறார்களுக்கு மாமன்றத்தினால் அன்பளிப்புப் பொருட்கள் வழங்கும் வைபவம் இடம்பெற்றது.

மாலை 6.00 மணியளவில் மட்டக்களப்பு இந்து இளைஞர் மன்றத்தினால் முதியோர் இல்லம் நிறுவப்படுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தைப் பார்வையிட்டதுடன், இந்து இளைஞர் மன்றத்தினால் அங்கு அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பு வைபவத்திலும் கலந்து கொண்டார்கள்.

அன்றிரவு 8.30க்கு கல்லடி - உப்போடை இராமகிருஷ்ண மிஷன் பெண்கள் இல்லத்தில் மாமன்றக் குழுவினருக்கு அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பு வைபவத்தின் போது பெண்கள் இல்லப் பிள்ளைகளின் கலை நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றதுடன் அங்கு தங்கியிருக்கும் பிள்ளைகளுக்கு மாமன்றத்தால் அன்பளிப்புப் பொருட்களும் வழங்கப்பட்டன.

மறுநாள் 20ம் திகதி அதிகாலை 5.45 க்கு கல்லடி உப்போடை இராமகிருஷ்ண மிஷன் பிரார்த்தனை மண்டபத்தில் நடைபெற்ற பூசை வழிபாடுகளில் கலந்துகொண்ட பின்னர், காலை 6.30க்கு ஆண்கள் இல்லத்தினால் அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பு வைபவத்தின் போது ஆண்கள் இல்லப் பிள்ளைகளின் கலை நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றதுடன் அவர்களால் யோகாசனமும் செய்து காண்பிக்கப்பட்டது. இராம கிருஷ்ண மிஷனைச் சேர்ந்த சுவாமி அஜராத்தமகானந்தஜி அவர்கள் யோகாசனம் சம்பந்தமான விளக்கங்களை வழங்கினார். இராமகிருஷ்ண மிஷன் தலைவர் சுவாமி ஜீவானானந்தஜி அவர்களும் மேற்படி வரவேற்பு வைபவத்தின் போது

சிறப்புரையாற்றினார். அங்கு தங்கியிருக்கும் பிள்ளைகளுக்கு மாமன்றத்தினால் அன்பளிப்புப் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டன.

அதனைத் தொடர்ந்து காலை 8.30 மணிக்கு இந்து மாமன்றக் குழுவினருக்கு கல்லடி - உப்போடை சிவானந்த வித்தியாலயத்திலும், பின்னர் காலை 9.15 மணிக்கு கல்லடி - உப்போடை விவேகானந்த மகளிர் வித்தியாலயத்திலும் அந்தந்தப் பாடசாலைகளின் அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்களால் வரவேற்பளிக்கப்பட்டது.

காலை 10.30 மணிக்கு மட்டக்களப்பு சுவாமி விபுலானந்தர் இசை நடனக் கல்லூரியைப் பார்வையிட்ட பின்னர் மாமன்றக் குழுவினர் கொழும்பு திரும்பும் வழியில் கலேவெல ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் கோவிலுக்கும் சென்றார்கள். அங்கு நடைபெற்ற புதிய பரிபாலன சபைக் கூட்டத்தில் மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர் உட்பட சில முக்கிய உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்டதுடன், பரிபாலன சபைக்கான அமைப்பு விதிகள் தயாரிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படுவதற்கும் பெரிதும் உதவிபுரிந்தனர்.

பின்னர் அங்கிருந்து புறப்பட்ட மாமன்றக் குழுவினர் இரவு 11.00 மணியளவில் கொழும்பை வந்தடைந்தனர்.

அ. கனகசூரியர்

வாழ்க்கை

வாழ்க்கை ஓர் யோட்டி - அதைச் சந்தியுங்கள்
வாழ்க்கை ஓர் கொடை - அதை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்
வாழ்க்கை ஓர் துணிகரச் செயல் - அதை எதிர் கொள்ளுங்கள்
வாழ்க்கை ஓர் சோகம் - அதை வெற்றி கொள்ளுங்கள்
(ஒரு அறிஞர்)

இறைநீதி

இறைவனே நல்ல நீதிதேவன். நீதிவழங்குவது இறைவனின் கைக்கரியம். மண்ணிலில் பிணக்குகளைத் தீர்க்கச் சந்தர்ப்ப வசத்தால் நீதியதிகள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். நாம் இறை நம்பிக்கையுடன் எளிமையுடன் நடுவு நிலை தவறாது பணியாற்ற வேண்டும்.
(ஒரு அறிஞர்)

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிய முதல் மூன்று திருமுறைகள்

(சட்டத்தரணி ம. நாகரத்தினம் தேவாரப் பண்ணிசை மன்றத் தலைவர், விவேகானந்த சபை குழுத்தலைவர்)
(கடந்த மார்கழி மாதம் தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற
உலகச் சைவ மகாநாட்டில் ஆற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரை)

யாப்புமுறை

ஆளுடைப் பிள்ளையாரின் யாப்பு முறையை உற்று நோக்கும் பொழுது யாப்பு இலக்கணத்திலேயே முன் இல்லாத புதிய வடிவங்களையும் உருப்படிகளையும் அவர் கையாண்டுள்ளதைப் பார்க்கலாம்.

திருவேகப்பாதம்

ஓரடியே பொருள் வேறுபாட்டுடன் நான்கு முறை மடித்து வந்த ஒரு பாடலாக அமையும் ஒரு புதிய வடிவம் ஆளுடைய பிள்ளையார் வாக்கில் வருகின்றது. அதனை “திருவேக பாதம்” என வழங்குவது மரபு. இது

பிரம புரத்துறை பெம்மான் எம்மான்
பிரம புரத்துறை பெம்மான் எம்மான்
பிரம புரத்துறை பெம்மான் எம்மான்
பிரம புரத்துறை பெம்மான் எம்மான்
எனும் பாட்டால் அறியக் கிடக்கிறது

(திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் - 127)

“ஏகபாதம்” எனும் சித்திர கவிக்கு மூல இலக்கியமாக விளங்குவது இதுவே.

திருவெழுக்கூற்றிருக்கை

அடுத்ததாக ஒன்று, இரண்டு, ஒன்று; ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, இரண்டு, ஒன்று என இவ்வாறு ஒன்று முதல் 7 முடிய படிப்படியாக ஒவ்வொன்று ஏற்றியும் இறக்கியும் இவ்வாறு ஏழு கூறுகளிலும் எண்கள் இருக்க இயற்றப்படும் செய்யுள் “எழுக்கூற்றிருக்கை” என்ற பெயரால் வழங்கப்படும். ஆளுடைய பிள்ளையார் “ஒருருவாயினை மானங்காரத்து” எனத் தொடங்கி “நினையவல்லவர் இல்லை நீணிலத்தே” என முடித்துள்ளார் திருவெழுக்கூற்றிருக்கையை. இது 47 அடிகளைக் கொண்ட பழுவலாம். இதுவே எழுக்கூற்றிருக்கை என்ற கவி வகைக்கு மூல இலக்கியம் என்பது சேக்கிழார் கருத்து.

“மாலை மாற்று” என்ற வகையிலும் பாலறாவாயர் ஒரு திருப்பதிகம் பாடியுள்ளார். ஒரு பாடலை முதலில் இருந்து நோக்கினாலும் முடிவிலிருந்து நோக்கினாலும் அதே பாடலாக அமையும்படி எழுத்துக்களை நிரலே அமைந்திருக்கும் புத்தமைப்புடன் புகலிவேந்தர் இப்புதிய படைப்பை இயற்றியுள்ளார்.

“யாமாமா நீ யாமாமா யாழீகாமா காணாகா
காணாகாமா காழியா மாமாயாநீ மாமாயா”

(தி. ச. தே. 275 (1))

எனத் தொடங்குகின்றது இத் திருமாலை மாற்று. “இயமகம்” என்பது ஒரு சொல்லணி. ஓரடியில் முன் வந்த சொல்லோ தொடரோ வேறொரு பொருள் பட மீண்டும் அடுத்த அடியில் மடக்கிவரும் அமைப்பு இது. நான்கு பதிகங்கள் இவ்வமைப்பில் உள்ளன.

“உற்றுமை சேர்வது மெய்யினையே
உணர்வது நின்னருள் மெய்யினையே”

(தி. ச. தே. 371 (1))

என்பதில் “மெய்யினையே” என்பது மடக்கி வந்தது. இயமகம் என்ற கவிக்கு முத்தமிழ் விரகரது இத்தமிழ் பதிகங்கள் மூல இலக்கியமாக அமைந்தது. “திருச்சக்கரமாற்று” என்றொரு புதிய இலக்கிய எடிவமும் திருஞான சம்பந்தரால் திறம்பட படைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் முதற் பாட்டில் இரண்டாவதாகச் சொல்லப்பட்ட திருநாமம் இரண்டாம் பாட்டின் முதலாகவும், மூன்றாவதாகச் சொல்லப்பட்ட திருநாமம் மூன்றாம் பாட்டின் முதலாவதாகவும் இங்ஙனம் முறையே சக்கரம் போற் சுழன்று வருகின்றன. இவ்வமைப்பு எழில் பெற அமைந்த சிறப்புடையதாலின் இது சக்கரமாற்று என்று வழங்கப்பெற்றது. முதற்பாட்டில் சொல்லப்பட்ட பெயர்கள் ஒரு வரிசைப் படாது பின்னுள்ள பாடல்களில் வரும். ஆனால் ஒவ்வொரு பாட்டிலும் இறுதியாக கூறப்பட்ட தலம் அடுத்த பாட்டில் முதலாவதாக வரும். இதனை “வழி முடக்கு” “மாலின் பாச்சல்” என்று திருஞான சம்பந்தரே கூறியுள்ளார். இதுவே “கோமூர்த்தி” என்ற பெயருடன் பிற்காலத்தே சொல்லணிகளில் கூறப்படுவதாகும்.

திருத்தாளச்சதி

ஆடுகின்ற அரங்குகளில், மகளிர் பாடிக்கொண்டு நடித்தற்கான தாளச் சொற்கட்டுக்களைத் தன்னகத்தே உடைய இசைப்பாவகையில் புதிய ஒரு பெயருடன் புதிய ஒரு வடிவத்தை ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளியுள்ளார்; அதுவே ‘திருத்தாளச்சதி’ என்று கூறப்பெறுவது.

தந்தத்தா தந்தத்தா தனந்தனந்த தந்தனத்
தானா தானா தானானா தனதன தனனதனா

என்றபடி

“புந்தத்தால் வந்தெப்பால் பயின்றறின்றி உம்பரப்
பாலே சேர்வர் ஏனோர்கான் பயில்கண முனிவர்களும்”
(தி. ச. தே. 126)

என்று வருவது இத்திருப்பதிகம். வியாழக்குறிஞ்சியில் அமைந்த இவ்வியத்தகு திருப்பதிகம், வன்மையும் மென்மையும்

உடைய சொற்களாற் புணர்க்கப்பட்டுத் தாளத்துக்கேற்ற ஓசையுடையனவாய் விளங்குகின்ற பாடல்களால் அமைந்துள்ளது.

இயற்கைக் கவிஞன்

இயற்கையில் இறைவனைக் கண்டு வழிபடுவது ஒரு நெறி. இயற்கை இறைவன் வீற்றிருக்கும் இடமாக விளங்கின்றது. இயற்கை உடல் எனின் இறைவன் உயிர். இயற்கையின் இயக்கம் இறைவனின் இயக்கம். திருமுறை பாடிய நாயன்மார்கள் அவ்வவ் தலங்கள் தோறும் கால்நடையாகச் சென்று இறைவனை உள்ளமுருக பாடுதலோயன்றி அங்கங்கு கண்ட இயற்கை வளங்களையும் பாராட்டிப் பாடினார்கள். கண்டது கண்டவாறே கவிதையில் அமைத்த மாண்பு அவர்களைச் சாரும். பரந்து விரிந்த பனிக்கடலையும் பச்சைப் பசேலேன்று வளப்பு விளங்கும் வயலையும் விண்ணை அளாவி நிற்கும் வியன் மலையையும் மொய்த்து நிற்கும். முல்லைக் காட்டையும் நீல வானத்தையும் கோல வெண் மதியையும் பாய்ந்தோடும் நதியையும் வர்ணிப்பதில் ஆளுடைய பிள்ளையார் கைதேர்ந்த இயற்கை புலவனாக விளங்குகின்றார். குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐந்தினைச் சிறப்பையும் பாடுவதில் வல்லவராகத் தோற்றுகிறார்.

ஆளுடைப் பிள்ளையார் குறிஞ்சி நில வளத்தை வர்ணிப்பதை ஈண்டு உற்று நோக்குவோம். உயர்ந்த மலை விண்ணை முட்டும் சிகரங்கள், மேகங்கள் உச்சி மலையை முத்தமிடும் காட்சி, காட்டு மரங்கள் மலைக்கு அணி செய்யும் எழில், அந்த மரக்கிளைகளில் கடுவன்கள் கடிதாக ஓடித்தாவுகின்றன. காட்டு மிருகங்கள் மழைத்துளிக்கு அஞ்சி மலைச்சாரலில் வந்து ஒதுங்குகின்றன. அங்கு வாழும் குறவன் குறத்திகள் மலைச்சாரலில் ஆடிப்பாடுகின்றனர்.

குற்றாலத்தில் ஒரு காட்சி

“வம்பார் குன்றம் நீடுயர் சாரல் வளர் வேங்கை
கொம்பர் சோலை கோல வண்டு யாழ் செய்ய குற்றாலம்”

திருவெண்ணா மலையில் ஒரு காட்சி

“பிழைத்த பிடியைக் காணாதோடிப்
பெருங்கைமத வேழம்
அழைத்தத் திரிந்தங் குறங்கும் சாரல்
அண்ணாமலை யாரே”

(தி. ச. தே. 69) (4)

“முடி ஓங்கி முதுவேய் உகுத்த முத்தம் பல கொண்டு
கூடிக் குறவர் மடவார் குவித்துக் கொள்ள
வம்மினென்று ஆடிப்பாடி அளக்கும் சாரல்”

(தி. ச. தே. 69) (9)

முதுகுன்றத்தில் ஒருகாட்சி

மணி முத்தாறு மகிழ்ச்சி நடைபோட்டுப் பார்கின்றது. சந்தனமும் குங்குமமும் ஆற்று வெள்ளத்திற் கலந்து மணம் வீசி வருகின்றன. சம்பந்தப் பெருமான் திருவுள்ளம் ஆற்றமுகில் ஈடுபட்டு விடுகின்றது.

“கொத்தார் மலர் குளிர்சந்தகில் ஒளிர்குங்குமம் கொண்டு
முத்தாறுவந் தடிவீழ்தரு முதுகுன் றடைவோமே”

(தி. ச. தே. 12) (1)

திருக்கேதாரத்தில் ஒரு காட்சி

திருக்கேதாரம் உத்தர பிரதேசத்தில் 12,000 அடி உயரத்தில் இருக்கும் ஒரு ஜோதி லிங்க ஸ்தலம். திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் திருக்காளத்தியிலிருந்து அதனைக் கற்பனை செய்து பாடிய இயற்கை வர்ணனை.

“வண்டு பாட மயிலால மான் கன்று தள்ள
வரிக் கெண்டை பாயச்சுனை நீல மொட்டலரும்
திருக்கேதீச்சரமே”

(தி. ச. தே. 257) (1)

திருவீழிமிழழையில் ஒரு காட்சி

வயலும் வயல் சார்ந்த இடம் மருதமென்படுவது. இங்கு சம்பந்தப் பெருமானார் தன் திருப்பாக்களில் வண்டுகள் பண்ணிசையை பன்முறை சொல்லி இன்புறுகிறார். திருவீழிமிழழையில் செங்கழுநீர்ப் பூக்கள் சிவந்து மலர்ந்திருக்கின்றன. வண்டு அச்செங்கழுநீரைச் சூழ்ந்து முரன்று, அளாவி வாசம் துதைந்தாடித் தாழ்ந்து மது நுகர்ந்து தாதுருத்தியதாம். சிவந்த மகரந்தத்திற் படிந்த வண்டு கருநிறம் நீங்கிச் செந்நிறம் பெற்றுவிட்டதாம். அங்கிருந்து செவ்வழிப் பண்ணைச் சிறந்த முறையில் இசைக்கிறதாம்.

“சேறாடு செங்கழுநீர்த் தாதாடி
மது வண்டு சிவந்த வண்டு
வேறாய உருவாகிச் செவ்வழிந்
பண்பாடும் மிழலையாமே”

(தி. ச. தே. 132) (7)

என்பதால் அறியக் கிடக்கிறது.

இன்னுமொரு காட்சி.

திருப்பழன நகரம் மருத நிலத்தில் சிறந்து விளங்குகின்றது. படுகரில் தெங்கின் பழம், கமுகில் விழுந்து, வாழையில் வீழ்கின்ற வளம் சிறப்பாகப் பேசப்படுகிறது. எல்லாத் தலங்களின் இயற்கை எழிலை எடுத்துரைக்கப்புகுந்தால் அது வரம்பின்றி விரியும்.

காடு சார்ந்த பகுதி முல்லையாகும். புகழியர் கோள் வர்ணனையில் சோலைகளைப்பற்றியும் அங்கு எப்படி மிருகங்களும் பறவைகளும் இன்புற்று வாழ்கின்றன என்பது பற்றியும் புல் தரைகளில் மாடுகள் மேய்வது பற்றியும் பல இடங்களில் அவர் பாாமலையில் காணலாம்.

இலம்பையக் கோட்டூரில் ஒரு காட்சி

பெண் மான்கள் ஆண் மான்களோடு பிணைந்து இன்புறுகின்றன. மயில்கள் பேடையோடு மாண்புறுகின்றன.

“கலையினார் மடப்பிணை துணையொடும் துயிலக்
கானலம் பெடைபுல்கிக் கணமயிலாலும்
இலையினார் பைம்பொழில் இலம்பையங் கோட்டூர்”

(தி. ச. தே. 76) (1)

திருவெண்ணாமலையில் வேறொரு காட்சி

காட்டு நிலத்தில் மாடுகள் மேய்கின்றன. மாலைப் பொழுது வந்தவுடன் ஆயன் மாடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு ஊர் திரும்ப எண்ணுகிறான். ஒரு மாட்டைக் காணாமல் தன் வேயங்குழலை எடுத்து இசை வெள்ளத்தை கானகம் எல்லாம் பரப்புகிறான்.

ஆயன் குழலோசை கேட்டதும் மாடுகள் எல்லாம் திரளுகின்றன. இதனை முத்தமிழ் விரகனார்,

“கனைத்தமேதி காணாதாயன் கைம்மேற் குழலூத
அனைத்தும் சென்று திரளும் சாரல்”

(தி. ச. தே. 69 (6))

என்கிறார்.

குறிஞ்சி, முல்லை வண்ணனைகளை விடுத்து கடற்கரைக்கு போவோமாக. நீலக்கடலில் கோலக் கரையில் பரமன் பதி கொண்ட திருத்தலங்கள் பலவுள. இந்நிலப் பிரதேசம் நெய்தல் எனப்படும். புகழியர் கோன் தான் பிறந்து அருள் பெற்று இடமாகிய சீர்காழியை பின்வருமாறு வர்ணிக்கின்றார்.

கடற்கரையில் பரதவர் வீடுகள் சாரிசாரியாக இருக்கின்றன. கடல் நீர் வெள்ளத்தில் மிதக்கும் சங்குகள் பரதவர் இல்லங்களின் முன்வாயிலில் சென்று முத்துக்களை ஈனுகின்றன. எத்துணை வளமான நீர் வெள்ளம்! எங்கே இவ்வரிய காட்சி என்றால் கடலில் மிதந்த சீர்காழியிலேதான்.

“வங்கமேவு கடல்வாழ் பரதர் மனைக்கே நுனைமுக்கின்
சங்கம் ஏறி முத்தம் ஈனும்கண்பை நகராரே”

(தி. ச. தே. 66 (1))

இனி சீர்காழிக்கு அருகில் இருக்கும் முல்லை வாயில் திருத்தலம் மான்கள் பாய்கின்ற சோலை, மயில்கள் அங்குமிங்கும் அலைகின்றன. குயில்கள் கூவுகின்றன. தேள் பொங்கி வழியும் மாமரத்தின் மீதேறி அம்மயில்கள் ஆடுகின்றன. அந்த காட்சியில் அகம் கொடாதவர் இருப்பாரோ?

“மானேறு கொல்லை மயிலேறிவந்து
குயிலேறு சோலை மருவித்
தேனேறு மாவின் வளமேறியாடு
திரு முல்லை வாயில் இதுவே”

(தி. ச. தே. 224 (6))

அடுத்ததாக ஆளுடையப்பிள்ளையார் தனக்கு யாழ் வாசித்த யாழ்பாடி திருநீலகண்டப்பெரும் பாணர் பிறந்த இடமாகிய தர்மபுரத்தை வர்ணிக்கும் பொழுது, இரைகின்ற நுரைகள் கரையில் வந்து மோதுகின்றன. அக்கரைகளில் புன்னை மரங்கள் வளர்கின்றன. புன்னை மரங்கள் அவைகளில் மலரும் மலர்களில் சிறகுகளை உடைய வண்டினங்கள் எழிலாக இசைக்க பொழில்களில் வாசம் செய்யும் குயில்கள் அதனைக் கேட்டுப் பயிலவும் எழில் மிக்க விளங்கும் தர்மபுரமே என்று பாடுகின்றார்.

“யிரை நுரை கரைபொரு துவீம்மிநின்ற அயலே
தாதவீழ் புன்னைத்தயங்கும் லர்ச்சிறை வண்டறை
எழில் பொழில் குயில் பயில் தருமபு ரம்பதியே”

(தி. ச. தே. 136 (1))

ஈற்றில் மறைக்காட்டில் ஒரு காட்சி

கடற்கரையில் பாழைகள் தழைத்து வளர்ந்திருக்கின்றன. நாரைகள் தாழையின் பக்கத்திலிருந்து உறு மீன் வரும் வரையும் வாடி இருக்கின்றன, பெடை நாரையைக் காணாது ஆண் குருகுகள் தேடி அலைகின்றன. தாழையின் வெள்ளிய மடல்களைக் கண்டதும் காம மயக்கத்தில் அவையே தம் பெடையெனக் கருதி அணைகின்றனவாம்.

“ஏழைவெண் குருகயலே இளம்
பெடை தனதெனக் கருதித்
தாழை வெண்மடற் புல்கும்
தண் மறைக் காடமர்ந் தார்தாம்”

(தி. ச. தே. 227)

திருஞான சம்பந்தர் பெருமான் அருளியுள்ள இயற்கை நலன்களை எடுத்துரைக்கப் புகுந்தால் அது வரம்பின்றி விரியும். திருமுறை பாடிய மூவரில் இயற்கை வளங்களை அழகாக வர்ணிக்கும் நெறியில் பாடல்களை திருவாய் மலர்ந்தருளிய பெருமை சம்பந்தப் பெருமாளையே சாரும்.

அகத்துறை

திருஞான சம்பந்தர் திருவாக்கில் 14 பதிகங்கள் அகப்பொருள் அடிப்படையில் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் தலைவி கூற்றாகவே எல்லாப் பதிகங்களும் கூறப்பெறுவனவேனும் தோழி கூற்றாகவும் சிலவற்றைக் கூற இடமுண்டு.

“தோடுடைய செவியன்” என்ற முதல் திருப்பதிகம் தலைவன் தன் உள்ளம் கவர்ந்து சென்றான் என்று தலைவி கூறும் முறையிலமைந்துள்ளது. இவ்வாறு எதிர்ப்பட்டு தலைவன் தலைவி இதயம் மாறிப் புக்குப் பிரிந்த பின்னர் தலைவி தன் உள்ளம் தலைவன் கவர்ந்தவற்றை கூறி வருந்துவாளாள். “என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்த கள்வனாகிய தலைவன் பிரமபுரமேவிய பெம்மான். அவன் தோடுடைய திருச்செவியனின் விடையேறி வந்தனன். சடையில் தூய வெள்ளி மதியினைச் சூடி இருந்தனன். திருநீற்றுப் பூச்சினை திருமேனி எங்கும் உடையவன். பிரமன் முன்னை நாள் பணிந்து வழிபட அவனுக்கு அருள் செய்த பெருமையுடையவன்”. மேலும் தலைவி தன் அழகைத் தலைவன் கவர்ந்த திறத்தைப் பாடுகின்ற ஒன்றாகும். தலைவன் தன்னைக் கலந்து இன்புற்ற இன்ப அனுபவத்தை எடுத்துப் பேசும் இனிய நினைவுகள் இப்பாடல்கள் தோறும் காணப்படுகின்றன.

“சாயலும் நாணும் அவர் கொண்டார் கைம்மாறா
நோயும் பசலையும் தந்து”

(திருக்குறள்)

வருத்தத்தையும் மேனிப்பச்சிணையும் கைம்மாறாக எனக்கு தந்துவிட்டு என் அழகையும் நீங்கற்கரிய நாணம் எனும் பண்பினையும் அவர் கொண்டனர் என்று கூறும் பாங்கில் அமைகின்றது மேற்கூறிய அடிகள்.

தலைவன் தலைவி விடைமேல் வருவராய் வீட்டில் புகுந்து நலத்தைக் கொண்ட செய்தியைக் கூறுவதாக அறத்தோடு நிற்பதாக அமைந்த ஒரு திருப்பதிகம். இது திருக்காவலூர் தலைவன் மீது மையல் கொண்ட மங்கையின் இன்பக் குறளாக உருக்கொண்டுள்ளது. தலைநாளில் கூடிக்கலந்த போது அவர் பேசிய இன்ப பொழிகளை நினைந்து இன்புற்ற நெஞ்சம் தன் இன்பத்தை வெளிப்படுத்தும் நிலை.

“இறையார் வந்து என் இல்புகுந்து என்
எழினலமும் கொண்டார்”

(தி. ச. தே. 73 (3))

“என் இல் புகுந்து அங்கு எவ்வநோய் செய்தான்”

(தி. ச. தே. 73 (4))

“தெளிவும் நாணும் கொண்ட கள்வர்”

(தி. ச. தே. 73 (6))

“கள்வர் வெள்ளர் போல என்
உள்வெந்நோய் செய்தார்”

(தி. ச. தே. 73 (10))

அடுத்துத் தலைவி தன் துயரத்தைத் தலைவனிடம் கூறி அனுப்பும் தூதுப் பதிகமாக பழந்தக்கராகத்தில் அமைகிறது. முதலாவதாகத் தலைவி கண்ணில் படுவது வண்டே. தாமரை தேனை உண்டு பெடை ஓடும் அலைபோல் அசைகின்ற இசையுடைய வண்டாம். தோணிபுரத்து இறைவனை நீ உன் இசையால் வயப்படுத்தலாம் என்பவளாய் இசை வாய்ப்பை குறிப்பால் காட்டுகின்றாள். காதலனோடு களித்திருக்கும் பெடை வண்டு பிரிவுத் துன்பத்தை மறந்திருக்குமாயின் “அழிஅரசே” என்று ஆண் வண்டையே விழிக்கின்றாள்.

“என் நிலைமை பரிந்தொருகாற் பகராயே”

(தி. ச. தே. 60 (1))

“அமரர் கோனுவரை என்னிடக்கே வர
ஒருகாற் கூவாயே”

(தி. ச. தே. 60 (8))

எனவரும் தொடர்கள் தன் வேண்டுகோள்களைக் கூறும் பகுதிகள். இவற்றைக் கூர்ந்து நோக்கினால் முத்திர்ப்புகின்றன.

- (1) தன் துன்பநிலையை, மெய் வேறுபாட்டை உணர்த்தி அவனிடத்துத் தன் நினைவைத் தோற்றிடுதல்
- (2) தலைவனைத் தன்னிடத்தே ஒரு முறை வந்து போக உரைத்திடுதல்
- (3) தலைவன் திருப்பெயரைச் சொல்லிடுதல்

தலைவி தன் துயரத்தை ஒருவாறு ஆற்றுவதற்காக கூட்டிலிருக்கும் கிளியை என் தலைவனாகிய தோணிபுரத்து இறைவனுடைய திருநாமத்தை ஒருக்காற் சொல்லாயே என்று அமைகிறது கீழ் வரும் பழந்தக்கராகப் பாட்டு.

“சிறையாரு மடக்கினியே யிங்கேவா தேனோடு பால்
முறையாலே யுணத்தருவன் மொய்பவளத் தொடு தரளத்
துறையாருங் கடற்றோனி புரத்தீசன் துலங்கும் மிளம்
பிறையாளன் நிருநாம மெனக்கொருகாற் பேசாயே”

(தி. ச. தே. 60 (10))

அழகிய சிறகுகளுடைய கிளியே உனக்கு நான் இனிமையான தேனோடு பாலும் கலந்து உண்ணத் தருவேன். நீ ஒருகால் தோணி புரத்துறையும் என் தலைவன் திருநாமத்தை எனக்கு ஒரு முறை சொல்லவாயோ? என்ற பாங்கில் மேற்கூறிய பாடல் அமைகிறது. தலைவன் தலைவி தன்பால் தலைவன் வந்து கூடி இன்புறுவித்ததை எடுத்துரைத்தல் போலும் அமைகிறது. “பெரும்பகலே வந்து என் பெண்மை கொண்டு பேர்த்தவர்” என்னும் அடிகளால் அறியக்கிடக்கிறது. இது காறும் இங்கெடுத்துக் காட்டிய திருப்பதிகங்களால் ஆளுடைப் பிள்ளையாரின் அகப்பாட்டு நெறியினை இனிது உணரலாம். பேரின்பப்பொருள் நிரம்பிய கவிதை பொக்கிஷங்களாக இவையனைத்தும் கொள்ளத்தக்கன. “சடையாய் எனுமால்” “மட்டிட புன்னை” என்னும் இரு பதிகங்களையும் அகப்பொருட் பதிகங்களாகக் கொள்ளலாம். முதற் பாட்டு தோழி தலைவியின் வருத்தத்தைக் கூறுவதாக அமைகிறது. இங்கு தலைவன் என்பது பரம்பொருள், தலைவி என்பது உயிர், தோழி-திருவருள்

என்று கொள்ளல் வேண்டும் சம்பந்தப் பெருமானின் அகப்பொருட் படைப்புகள் தமிழ் மரபு கொடாது சிவ மணம் கமழ்ந்து நின்றல் தெளிவு.

ஆளுடைப் பிள்ளையார் அமுதப் பாக்கள் 23 வேறுபட்ட பண் கலந்து தாள சுருதிக்கேற்ற யாப்பு அமைந்த பல்வகையான சந்த அமைப்புடன் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு பண்தொகைக் குறுப்பின் வழி ஆய்வுகின் இத்தளம் எனும் பண்ணே இவ்வருட் புலவர்க்குப் பெரிதும் பயின்றதாகக் காணலாம். ஓர் சீர் முதலாக 11 சீர்கள் வரைக்கொண்ட பாடல்கள் சீர்கள் விரவி இசை ஒருங்கிற்கேற்ப கலந்து வருவனவாக விளங்குகின்றன. திருஞான சம்பந்தப் பெருமானது கவிதைகள் தமக்கென்று ஒரு நடைச்சிறப்புப் பெற்றவைகளாக விளங்குகின்றன. கவிதை, அமைப்பு, வடிவம், சொற்களின் ஆட்சி, மோன எதுகை, அடைமொழிகள் ஆகிய அனைத்து வருகையாலும் அவரின் நடைசிறந்து விளங்குகின்றது.

ஆளுடைப் பிள்ளையாரின் பண்பட்ட கவிதைகள் பக்தி நெறியில் மாத்திரமல்லாமல் 7ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கியமாகவும் திகழ்கின்றன அவருடைய கவிதைகளை உற்று நோக்கின் சிறந்த இலக்கியத்திற் குரிய அம்சங்கெல்லாம் அங்கு காணப்படுகின்றன. குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தல் ஆகிய நிலங்களின் இயற்கை வளங்களையும் அங்கு வசிக்கும் மக்களின் தொழிலையும் அவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையையும் தனது பாடல்களில் சிறப்பாகச் சித்தரித்துள்ளார். மேலும் சில தலங்களைத் தரிசிக்காமலே அத்தலங்களின் வளங்களைக் கற்பனை செய்வதில் வல்லுனராய் காணப்படுகின்றார். இன்னும் தற்கால யாப்பு இலக்கணத்திற்கு அடி கோலியாகப் புதிய கவி உருப்புகளை வகுத்துத் தந்த பெருமையும் திருஞான சம்பந்தப் பெருமானையே சாரும்.

சைவசமயம் இன்று இந்தியாவில் நிலை பெற்றிருப்பதற்குத் திருஞான சம்பந்தப் பெருமானின் தேவாரப் பண் இசைகளும், அதனால் இறைவனை வேண்டி அவர் ஆற்றிய அற்புதங்களுமே முல் காரணமாக இருந்ததென்றால் அது மிகையாகாது. மேலும் சம்பந்தப் பெருமானின் தேவாரப் பண்களின் ராக தாளங்களிலிருந்தே பிற்காலக் கர்நாடக சங்கீதம் தோன்றின என்பது சங்கீத ஆய்வாளர் கருத்து. எனவே ஆளுடைப் பிள்ளையாரின் தேவாரப் பண்களின் பெருமையை உணர்ந்து சைவசமயிகள் ஒவ்வொருவரும் திருநீற்றுப் பதிகம், நம்சிவாய்ப் பதிகம், கோளறு பதிகம், வினை தீர்க்கும் பதிகம், பஞ்சாட்சரப் பதிகம், இடர் தீர்க்கும் பதிகம், திருக்கேதீசுவர திருகோணமலைப் பதிகங்கள் முதலியவற்றைக் கருத்துணர்ந்து ஓதி அப்பதிகங்களின் கடைசிப் பாட்டாகிய திருக்கடைக்காப்பில் பெருமானால் கூறப்பட்டுள்ள இறை இன்பத்தை பெறுவார்களாக. திருஞான சம்பந்தநாயனார் ஆய்வுக்கட்டுரை நிறைவுற்றது. மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதாரம்

1. திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம் - கழக வெளியீடு
2. சிவஞான போதம் - சிவஞான சித்தியார்
3. திருமுறை கண்ட புராணம்
4. பெரிய புராணம்
5. திருஞான சம்பந்தர் வரலாற்று ஆராய்ச்சி - கழக வெளியீடு.

உயர்வு தேடுபவனுக்கு உயர்வு வருவது இல்லை.

உயர்வுக்குத் தகுதியுடையவனுக்கே உயர்வு வருகிறது. (ஒரு அறிஞர்)

குருவே சிவம்

இரா. மயில்வாகனம்

கண்கண்ட கடவுளாரே குருவே யாவர். அவரை முன்னிறுத்தி சைவசித்தாந்தத்தை திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் சரிதையில் காண்கிறேன்.

“பண்டைமறை வண்டரற்றப் பசுந்தேன் ஞானம் பரிந்தொழுகும்.
புண்டரிகம் பொலிந்து தோன்றுமூர் பன்னாலைப் பதிதன்னில்
அண்டறிந்த ஆயுள்வேத ஆசானாம் விஸ்வநாதர் இளையபிள்ளை
கண்டறிந்து தோற்றுவித்த சங்கரப்பிள்ளை சைவசித் தானந்தரே”

திருவாளர் விஸ்வநாதர் சங்கரபிள்ளை என்பவரே ஆசானாவர். நாம் இங்கு எடுத்துக்கொண்டு கட்டவிழ்க்கும் கட்டுரைக்கு துணையுமவரே.

மக்கள் ஈடேறுவதற்கு சமயம் இன்றியமையாதது. அவரவர் பண்பாட்டிற்கேற்ப சமயங்கள் பலவாயின. எனினும் எல்லாச் சமயங்களும் ஒருவனே கடவுள் என்ற கொள்கையுடையன. துறைமுகங்களை பல தோணிகள் அடைவதற்கு கடல் ஒன்றே. கடல் என்ற பொருளில் எல்லாத் துறைகளையும் கடல் ஒன்றே பெற்றுள்ளது. ஊர்கள் பல எல்லாம் துறைகள் போல உலகம் என்ற சொல்லில் அடங்கும். பரசமயங்கள் கொடுத்து விளக்கும் பொருள்களும் கடவுள் என்ற சொல்லில் அடங்கும்.

நாம் மேல்மாடிக்குப் போகும்பொழுது பலபடிகளில் ஒன்றின்பின் ஒன்றாய் ஏறியே போகவேண்டும். இதுவே சமயங்கள் கூறும் படிகளாகும். எல்லாப் பொருள்களையும் தன்னுள் அடக்கி யாவற்றையும் கடந்திருப்பது கடவுளுடைய ஒரு தன்மை. இங்ஙனம் புறத்தே அமையாமல் எல்லாப் பொருள்களிலும் உள்னையும் கலந்திருப்பதும் ஒருதன்மையாகும். கடந்திருத்தல் உள்ளிருத்தல் என்ற இரண்டும் கடவுளின் இயல்புகளாம். இதனாலே கட எனவும் உள் எனவும் உள்ள இருசொற்களையும் சேர்த்து கடவுள் என ஒரு நாமமிட்டனர் ஆழ்ந்தறிந்த அறிஞர்கள்.

கருத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் காம்பன தோளி பங்கா
ஒருத்தரா லறியவொண்ணாத் திருவுடைச் சோதீ
திருத்தமாய்த் தில்லைதன்னுட் டிகழ்ந்த சிற்றம்பலத்தே
நிருத்தருள் காணவேண்டி நேர்பட வந்தவாரே.

பதிகம் 23: 2ம் விருத்தப்பா
எல்லாம்வல்ல இறைவன் காட்சிக்கு எளியனாதலும்
அவற்றிற்கு மாட்சியாக இருப்ப ஒருவராலும்
அறியவொண்ணாதவனாக காண்டற்கு அரியனாக இருப்பது
எவ்வாறு பொருந்தும். எனின் காண்டற்குரிய நென்பது
நெறியவத்தால், அந்நெறியை நோக்கினால் மிகஎளிதாய்த்
தோன்றி இன்பமுறுத்துபவன்.

“கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டறியாதன
கண்டேன்” என்பது திருநாவுக்கரசர் திருவாயால் வெளிவந்தது.

“மாதர்ப் பிறைக் கண்ணியானை மலையான் மகளொடும் பாடி
போதொடு நீர் சுமந்தேத்தி புருவார் அவர்பின் புருவேன்
யாதுஞ் சவடுபடாமல் ஐயாறடைகின்ற போது
காதன் மடப்பியோடும் களிறு வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர்திருப்பாதம் கண்டறியாதன கண்டேன்”

தரிசனத்திற்கு அவர்கண்ட திறன் எமக்கு வழிகாட்டும்
அருமருந்து.

விஞ்ஞான நெறியில் நுண் பொருள்காண
விளைவார்க்கு அந்நெறிக்குரிய அடிப்படை அறிவுவேண்டும்.
மருத்துவ நெறியில் முயல்வோர்க்கு முற்பட மருத்துவ நெறி
அறிவுவேண்டும். பொறியியல் அறிவுடையார்க்கே பொறியியல்
துறையில் நுண்மை தோய்ந்த அறிவு வேண்டும். அவ்வாறே
சிவத்தை காண்டற்கு சிவஞான அறிவாக உள்ள கடவுள்
வழிபாடு சிறந்து தோன்ற வேண்டும். இவ்வாறு வாழ்ந்து வர
சிவம் பெறுதல் கைவரக்கூடும். ஆனால் நம்போன்றவர்களை
விட சிவத்தை அடையமுயன்றவர்களின் அடிகளை யொற்றி
நடக்க வேண்டும். அப்போதான் சிவன் வெளிப்படுவான்.
“மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்ந்து” என்ற தொடக்கத்தை
உணர்ந்து கைப்பிடித்து நடக்கவேண்டும். ஒருமானவன்
கற்கும்போது வரும் இடர்பாடுகளை நீக்க அணுகுவதுபோல் ஓர்
ஆசானை அடைந்து அவர் வழிகாட்ட காணவேண்டும்.
அவர்கள் தான் நம்கண்முன் காட்டிய சமயகுரவர்கள்.
அவர்களுள் ஒருவராகிய திருநாவுக்கரசு நாயனார்
கண்டறியாதன கண்டவர்.

அப்பர் பெருமான் தனக்கு இறைவன் சிவநெறி
அருளிய திறத்தை “நாயினும் கடைப்பட்டேனை நன்னெறிகாட்டி
ஆண்டாய்” என்று உரைக்கிறார். நன்னெறி
காட்டியவகையையும் நாவுக்கரசர் தெரிவிக்காமல்
விடுகின்றாரில்லை. நமது உயிர் இருள் செய்யும் மலம் கலந்து
அதன் விழித்தோன்றும் வினை செய்து இடர்பட்டுத் தெளிவு
பெறாது தடுமாறி தாங்குவது இயல்பு. அதைக் கெடுத்து
சிவனைக்காட்ட வழி வகுக்கிறார்.

“இருளாய் உள்ளத்தின் இருளை நீக்கி
இடர்பாவம் கெடுத்து ஏழையேனை உய்யத்
தெருளாத சிந்தைதனைத் தெருட்டித் தன்போல்
சிவலோக நெறியறியச் சிந்தை தந்த அருளானை”

என்று பாடுகிறார்.

இவ்வாறே தன்னையும் தன் திறத்தையும் அறிவித்து அதற்குரிய நெறியையும் காட்டிய பொழுது அந்நெறியைக் கடைப்பிடித்து செல்லும் நமக்கு இறைவன் காட்சியருளிய திறத்தை நாவுக்கரசர் நமக்கு அறிவிக்கிறார். “அந்நியம் இன்மையின் அரன் கழல் செல்லும்” என ஞான நூல் கூறுகின்றது. உலகியல் அரசனைக்காணப்போகும் ஒருவன் வேந்தன் அருளினாலன்றி, அவன் திருமுன் செல்ல முடியாது. அவ்வாறே இறைவனைக் காண்டற்கும் அவன் திருவருள் வேண்டும். “அவனருளாலே அவன்தான் வணங்கி” என்ற வாசகம் நினைவூட்டும். இது பற்றியே நாவுக்கரசரும் வினாவிடைத் திருத்தாண்டகத்தில் (பதிகம் 311)

“மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சி
மயானத்தான் வார்சடையா னென்னி னல்லான்
ஓப்புடைய னல்ல னொருவ னல்லன்
ஓரூர னல்லனோ ருவமனில்லி
அப்படியு மந்நிறமு மவ்வண்ணமு
மவனருளே கண்ணாகக் காணி னல்லால்
இப்படிய னிந்நிறத்த னிவ்வண்ணத்த
னிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொனாதே.

இவ்வாறாய தன்மையுடைய இறையை எப்படிக்கண்டார் என்பது நமது சிந்தையுள்ள சிற்றறிவு. ஆம் அதற்கும் வழிஉண்டு.

“பொறிப்புலன்களைப் போக்கனுத்து உள்ளத்தை
நெறிப்படுத்த நினைப்பவன சிந்தையுள்
அறிப்பறும் அமுதாயவன் ஏகம்பக்
குறிப்புறச் சென்று கூடித் தொழுதுமே”
என்று நாவுக்கரசரே நல்வழி நவில்கின்றார்.

இங்ஙனம் நெறிகாட்டிய அப்பர் பெருமான் தனக்கு நெறி அருளிய திறத்தை

“நாயினுங் கடைப்பட்டேனை நன்னெறி காட்டியாண்டாய்
ஆயிரமரவமார்த்த வழதனே யமுதமொத்து
நியுமென் நெஞ்சினுள்ளே நிலாவினாய் நிலாவி நிற்க
நோயவை சாகுமாது னோக்கிநீ யருள் செய்வாயே”

என்று இரக்கிறார்.

“இருளாய உள்ளத்தின் இருளை நீக்கி, என்ற தொடக்கத்திருத்தாண்டகம் 268ம் பதிகத்தில்,

“அருளானை யாதிமா தவத்து ளானை
யாறங்க நால்வேதத் தப்பானின்ற
பொருளானைப் புள்ளிருக்கு வேளுரானைப்
போற்றாதே யாற்ற நாள் போக்கினேனே.”

என்று தனது வாழ்க்கையின் எண்பத்தொராவது வருடத்தையும் நினைவு கூருகிறார்.

இயல்பிலே காணலாகாத நுண்ணிய பொருளைக் காண்டற்கு மனமே கண்ணாக வேண்டும். அச்சிந்தை சிவச் சிந்தையாகும். இவற்றை விட திருமூலநாயனார் இறை, உயிர், தளை என மூன்றினும் உயிர் இறைக்கு வேண்டும். உயிர் தளையை அழிக்க வேண்டும். உயிருக்கு உடம்பு வேண்டும். இதை வலியுறுத்துகிறார் திருமூலர்.

“உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவார்
திறம்படமெஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே”

ஆகவே, திருவருள் பெற உடம்பு வேண்டுமென்கிறார்.

நமது உடம்பு ஊன், உயிர், உணர்வு என்ற மூன்றுக்கும் உறைவிடம். அருள் பெறுதற்குரியது. உயிருணர் வாயினும் அதற்கு ஊனுடம்பு கொள்கலமாதலின் அதுவும் அருள் ஒளி நிறைதல் வேண்டும். ஊனும் உயிரும் உணர்வும் அருளில் தோய்ந்து ஒன்றாயினாலன்றி உண்மையாகச் சிவத்தை காணும் ஞானம் உண்டாகாது. இவைகள் எல்லாம் ஒன்றாகக் கலந்த நிலைக்கு மேற்பட்டவரே நமது நாவுக்கரசு நாயனார். கல்வி, செல்வம், ஞானம் இவைகள் அளவின்றி அவரிடம் அடங்கியுள்ளது. மிகப் பெரிய காரணம் புறச்சமயமான சமண சமயத்தின் உள் வெளி அறிவுகளும் அவருக்குண்டு தமக்கையாரின் தவஞானத்தில் தலைப்பகுதியும் அவரைச் சார்ந்தது. கலிப்பகையாரைக் கணவராகக் கொண்டிருந்தால் எத்திசையில் மாறும். இறையுணர்ந்த அரசர் அறிவுறுத்துகிறார்.

ஊனாகி உயிராகி அதனுள் நின்ற உணர்வாகிப் பிறவனைத்தும் நீயாய் நின்றாய்
நானேதும் அறியாதே என்னுள் வந்து நல்லனவும் தீயனவும் காட்டாய் நின்றாய்
தேனாருங் கொன்றையனே நின்றியூராய் திருவானைக்காவிலுறை சிவனே ஞானம்
ஆனாயுள் பொற்பாதமடையப் பெற்றாலல்லவ்வுண்டங் கொண்டடிபெனென் செய்கேனே.

(திருவானைக்கா பதிகம் 276ல்) பயமிகுதியினால் நான் என்செய்கேன் என்று அழுது புலம்புகிறார்.

இவ்வாறே பலப்பல கூறி உங்களைப் பயமுறுத்த மனமில்லை. காலன் எனையனுகாமல் உனதிருகாலில் வழிபட அருள்வாயே என்று கூறிமுடிக்கிறேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பேராதனை பல்கலைக்கழக குறிஞ்சீக் குமரன் ஆலயத்தின் மண்டலாபிஷேகத்தில் மாமன்றக் குழுவினர்.

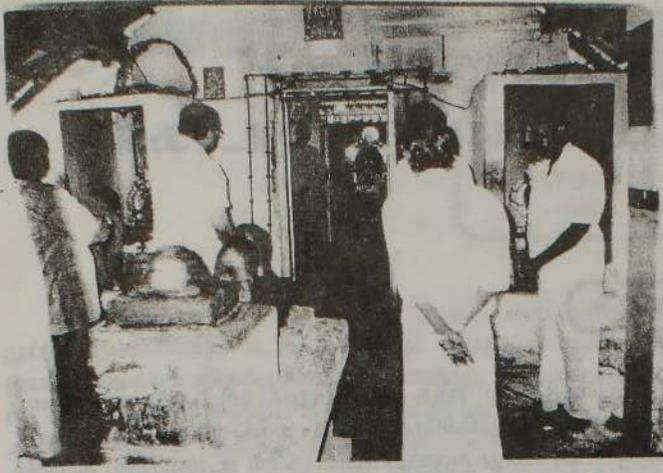

மட்டக்களப்பு நீதிமன்ற சதுக்கத்திலுள்ள சுவாமி விபுலானந்தர் உருவச்சிலைக்கு, அவரது நினைவு தினத்தின்போது (19.07.1998) சுவாமி ஆத்மகணானந்தா மலர்மாலை சூட்டுகின்றார்.

மட்டக்களப்பு நீதிமன்ற சதுக்கத்திலுள்ள சுவாமி விபுலானந்தர் உருவச் சிலைக்கு, அவரது நினைவு தினத்தின்போது (19.07.1998) மாமன்ற துணைத் தலைவர் திரு. சி. தனபாலா மலர்மாலை சூட்டுகிறார்.

நல்லூர் திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன முதல்வரை மாமன்றக் குழுவினர் அண்மையில் கொழும்பில் சந்தித்தபோது.

கலைவெல ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் கோவில் பூசை வழிபாட்டில் மாமன்றக் குழுவினர்.

கல்லடி - உப்போடை இராமகிருஷ்ண மிஷன் மகளிர் இல்லத்தைச் சேர்ந்த செல்வி. சந்திரமதி கந்தையா சங்கீதத்தில் பட்டம் பெற்றமைக்கான பாராட்டு விழாவில் மட்டக்களப்பு விவேகானந்தா மகளிர் மகாவித்தியாலய அதிபர் திரு. ச. தர்மராஜன் பேசுவதையும் அருகில் சுவாமி ஜீவானானந்தா, மாஸ்டர் சிவலிங்கம், செல்வி. சந்திரமதி கந்தையா ஆகியோர் அமர்ந்திருப்பதையும் காணலாம்.

உன்னிடத்தில் அளவற்ற நம்பிக்கையை வளர்த்துக்கொள். பிறகு அந்த நம்பிக்கையை நாட்டிற்கு வழங்கு. (சுவாமி விவேகானந்தர்)

நல்வாழ்த்துக்கள்

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் கௌரவ உறுப்பினரும், துணைத் தலைவருமான சீவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களுக்கு, யாழ். பல்கலைக்கழகம் "கலாநிதி" பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்ததையிட்டு மாமன்றம் பேருவகை கொள்ளுவதுடன், நல்வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது.

*Immanent He is in all of us, like the hidden fire
within withered wood, or butter within milk.....
If we draw the strings of devotion, we shall behold
Him, the resplendent light of heaven.*

(Saint Appar)

*From Him are born the many deities.
From Him are born the angelic beings, man
and the beasts and birds, and the rice and corn,
and the very air we breath.*

(Mundaka Upanishad)

நாம் பிறக்கும்போதே நம்மால் இன்னிசின்ன நடக்கவேண்டும் என்பதை ஆண்டவன் தீர்மானித்துவிடுகிறான். அதிலிருந்து நாம் மாறாபடிமுடியாது.

(பகவான் ரமணர்)

இடைவிடாத பிரார்த்தனையின் மூலம் நாம் எதையும் எளிதில் சாதித்துக்கொள்ளமுடியும். அதாவது வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்திற்கும் வெற்றிக்கும் வழிகாட்டும் ஒளிவிளக்கு.

(ஒரு அறிஞர்)

புதுமைக்கும் வழிகாட்டிகளாகப் பண்டே நின்றொளிரும் பண்பாட்டுச் சுடர்கள்

சுடர் 2

ஆ. குணநாயகம்

யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்

கணியன் பூங்குன்றனார் என்னும் பெரும்புலவர் இராமநாதபுர மாநாட்டிலுள்ள மகிபாலன்பட்டி என இப்போது வழங்கும் ஊரினர். இவ்வூர் பூங்குன்றம் எனப் பண்டை நாளிலும் இடைக்காலத்திலும் வழங்கிற்று. ஆனால் இப்போது அது குடகமலை என வழங்குகின்றது. மகாமகோபாத்தியாய பண்டிதமணி மு. கதிரேசன் செட்டியாராகிய தமிழ்ப்பேராசிரியரும் இவ்வூரினராவர். இப் பெரியார் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கைக்கும் வருகை தந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஆற்றிய ஒரு பேருரையை யாழ்ப்பாணத்திற் கேட்கக்கூடிய வாய்ப்பும் அடியேனுக்குக் கிடைத்தது. மிகச் சுவையாகப் பேசுவார்கள். அவர்களுடைய உரையே அவர் ஓர் பெரும் கல்விமான் என்பதை எடுத்துக் காட்டும். கணியன் பூங்குன்றனாரின் ஊர் பண்டே போல் இன்றும் தமிழ்ப் புலமைச் சான்றோரைப் பெற்றிருப்பது இதன் சிறப்பை வற்புறுத்துகின்றது.

இச் சான்றோர் இடரினும் தளரினும் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் எவ்விடத்தும் அயராத உள்ளமும் கலங்காத அமைதியும் உடையவர். நலம் செய்தாரென ஒருவரைப் பராட்டுதலும், தீது செய்தாரென ஒருவரை இகழ்தலும் இல்லாதவர். இவ்வாறே பெரியோரென ஒருவரைப் புகழ்தலும் சிறியோரென ஒருவரைப் புறக்கணித்தலும் அறியாதவர். உயிர்கள் அனைத்தும் தாம்தாம் செய்த வினைக்கேற்ப இன்பமும் துன்பமும், உயர்வும்தாழ்வுமும், செல்வமும் வறுமையும் எய்தும் என்பதை நூல்களானும் நடைமுறையானும் நன்கு அறிந்தவர். இப்பண்பினால் நல்லிசை புலமை மிக்க இவர் எத்தகைய வேந்தரையும் வள்ளல்களையும் பாடிற்றினர். இதனைக் கண்ட அக்காலச் சான்றோர்க்கு வியப்புண்டாயிற்று. சிலர் முன் வந்து “புலமை மிக்க சான்றோராகிய நீவிர் எவரையும் பாடாமை என்னையோ?” என்று கேட்ட போது, மேலே கூறிய கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய ஒரு பாடலைப் பாடியுள்ளார்.

உலகத்திலே எந்த ஊராயினும் சரி, அதனை உனது ஊராகவே கருதுகின்றேன். எந்த மக்களாயிருந்தாலும் சரி, அவர்களை எனது சுற்றத்தவர்களாகவே உள்ளத்தில் தழுவிக்கொள்கின்றேன். கேடும் ஆக்கமும் தாமே வருவதல்லால் பிறர் எவரும் தருவதால் ஆவதில்லை. இவற்றால் நேரக் கூடிய மனத்துன்பமும் அதுவிட்டுநீங்குதலும் இவற்றை ஒப்பத் தாமாகவே நிகழ்வன. மரணமும் புதிதான ஒன்றல்ல. கருவில் தோன்றிய நாளே அதுவும் தொடங்கியுள்ளது. வாழ்தலை இனிதென்று உவந்ததுமில்லை. ஒரு வெறுப்பு நேர்ந்த விடத்து, வாழ்தல் இன்னாது என்ற வெறுப்புக் கொள்ளுதலும் இலேம். மின்னலுடனே மழை குளிர்ந்த துளியைப் பெய்தலான் அமையாது, கல்லையலைத் தொலிக்கும் வளவிய பேரியாற்றின் நீரின்வழியே போகும் மிதவை போல அரிய உயிர் ஊழின் வழியே படும் என்பது, நன்மைக் கூறு பாடறிவோர் கூறிய நூலானே தெளிந்த மாகலான், நன்மையான் மிக்கவரை மதித்தலும் இலம், சிறியோரைப் பழித்தல், அம் மதித்தலினும் பார்க்கக் கூடுதலாக, இலேம்.

இதோ இதற்குரிய பாடல்:

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்;
தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா;
நோதலும் தணிதலும் அவற்றோ ரன்ன;
சாதலும் புதுவ தன்றே; வாழ்தல்
இனிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே, முனிவின்
இன்னா தென்றலும் இலமே; மின்னொடு
வானம் தண்துளி தலைஇ யானாது
கல்பொரு திரங்கு மல்லற் பேரியாற்று
நீர்வழிப் படுஉம் புணைபோல் ஆருயிர்
முறைவழிப் படுஉ மென்பது திறவோர்
காட்சியில் தெளிந்தன மாகலின் மாட்சியிற்
பெரியோரை வியத்தலும் இலமே
சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே.

- புறநானூறு 192

செய்திக் குறிப்பு

சிலாபத்தில் இந்து நாகரிகப் பயிலரங்கு

கீவ்வாண்டில் க. வொ. த. (2/ தர)ப் பரீட்சையில் இந்து நாகரிகத்தை ஒரு பாடமாகக்கொண்டு தோற்றிய மாணவ. மாணவியர் நலன் கருதி சிலாபம் முனித யேனதேத் தமிழ் மகாவித்தியாலயத்தில் ஐலை மாதம் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் அக்கருவ அமையான அனைத்திலங்கை இந்து வாலியர் சங்கம் இலவச பயிலரங்கை நடத்தியது.

பயிலரங்கில் புத்தனம், உடம்பு, ஆண்டிமுனை, சிலாபம், முன்னேஸ்வரம், கற்பிட்டி உட்பட பல பகுதிகளிலிருந்தும் மாணவர்கள் பங்குபற்றினர். திரு. சோ. முரளி, திருமதி. வீரா விக்னேஸ்வரன், திருமதி. மகாலட்சுமி, செல்வி. சரஸ்வதி ஆகியோர் பாடத்திட்டத்திற்கைய விடிகுரைகையாற்றினர். அனைத்திலங்கை இந்துவாலியர் சங்கப் பொதுச் செயலாளரும், அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற கல்விக்குழுச் செயலாளருமான திரு. த. மனோகரனின் வழிகாட்டலுக்கைய திரு. ப. காளிதாசன், பயிலரங்கு நடைபெற சிலாபம். முனித யேனதேத் தமிழ் மகாவித்தியாலய அதியர் திரு. வே. ஜே. ஆதர் சம்புஜநாபி, சிலாபம் கல்விலய தமிழ்ப் பகுதி உதவிக் கல்வி பணியாளர் திரு. பீ. எம். எம். சஜார் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்பின் ஒழுங்குகளைச் செய்தார்.

மா. கணபதிப்பிள்ளை

ஆணவமலம் ஆன்மாவின் குணமன்று

திருமதி. ஏ. என். கிருஷ்ணவேணி
விடுவாரையாள் - நுண்கலைத்துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

சைவசித்தாந்தம் பதி, பசு, பாசம் எனப்படுகின்ற முப்பொருட்களையும் உள்பொருட்கள் எனக்கூறி அவற்றின் இயல்புகளையும் விளக்குகிறது. பதி என்பது இறைவனையும், பசு என்பது உயிர்களாகிய ஆன்மாக்களையும், பாசம் என்பது ஆன்மாக்களைப் பந்தித்து நிற்கும் மலங்களாகிய ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பவற்றையும் குறிக்கிறது. இம்மும்மலங்களில் ஆணவமலம் முக்கியமானது. கன்மமும், மாயையும் ஆன்மாவை இடையிற் பிடித்த மலங்களாகும். ஆணவமலம் ஆன்மாவுடன் அநாதியாக தொடர்புடையதனால் “ஆணவம் ஆன்மாவின் குணம்” என்று கொள்ள இடமுண்டு. ஆனால் சைவசிந்தாந்திகளது கருத்துப்படி “ஆணவம் ஆன்மாவின் குணமன்று” என்ற கொள்கை விளக்கப்படுகின்றது.

ஆன்மாக்கள் அநாதியானவை, இவை என்றுமுள்ள உண்மைப் பொருள்களாகும். இவ்வான்மாக்கள் அநாதி தொடர்பு மலங்களினால் பந்திக்கப்பட்டிருப்பதால் ஆன்மாக்கள் பசுக்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இம் மும்மலங்களாகிய ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பன ஆன்மாவோடு சேர்ந்திருப்பதை ‘சைவசிந்தாந்திகள் “நெல்லிலே முளையும் தவிடும் உமியும் இருப்பது போலவே ஆன்மாவோடு இம் முன்று மலங்களும் சேர்ந்திருக்கின்றன” எனக் கூறுகின்றனர். அதனை சிவப்பிரகாசத்தில் உமாபதிசிவாச்சாரியார் “உயிர் உண்டாவேஉளது மலம், மலமுளதாவொழிந்த வெல்லா நெல்லிள் முளை தவிடுமி போலநாதியாக நிறுத்திடுவர் இது சைவம் நிகழ்த்துமாறே” என்று கூறுகின்றார். இதில் முளையைப் போன்றது கன்மம், தவிட்டைப்போன்றது மாயை, உமியைப் போன்றது ஆணவம். எனவே அரிசி ஆன்மாவுக்கு உவமையாகின்றது. அடுத்து ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய முன்றும் எந்த விதத்தில் தொடர்புடையன என ஆராய்தல் வேண்டும். சிவப்பிரகாசத்தில் உரையாசிரியர் “நெல்லிலுள்ள முளைத்தற்சக்தி முளையைத் தோற்றுவிக்குமாறு போலக் கன்மமலம் உயிரினிட்டு கசுதுக்கங்களை முதற் காரணமாக நின்று தோற்றுவிக்கும், தவிடு முளைத்தற்கு அனுசூலஞ்செய்து, உடனிற்குமாறு போல மாயாமலம் அச்சகதுக்கங்கள் தோன்றுவதற்கு துணைக்காரணமாய் தன்காரியமாகிய மனுசுரணம் முதலியவற்றையும் உயிரையும் அசைவிக்கும், உமி அம்முளை தோற்றுவித்தற்கு நிமித்த காரணமாயிருப்பது போல ஆணவமலம் அச்சகதுக்கத்துக்கு நிமித்த காரணமாய் நின்று அவற்றை உயிர் நுகருமாறு நிலைநிறுத்தும். எனவே ஆணவம் ஆன்மாவின் இன்பதுன்பங்களுக்கும் காரணமாக இருக்கின்றதேயொழிய ஆணவம் ஆன்மாவின் குணமன்று. செம்பிலே களிப்பு போலவும், நெல்லிலே உமிபோலவும்மேலும் ஆன்மாவுக்கும் ஆணவமலத்துக்குமுள்ள தொடர்பை ஆராயின் செம்பில் களிப்பு போலவும், நெல்லிலே உமிபோலவும், ஆன்மா என்றானதோ அன்று முதல் ஆணவம் அதனோடு உள்ளது. இதனையே சிவஞான போதமும்,

நெல்லிற்குமியும் செம்பிற் களிப்புஞ்
சொல்லிற் புதியதன்று தொன்மையே - வல்லி
மலகன்ம மன்றுளவாம் வள்ளலாற் பொன்வாளால் சோகம்
செய் கலத்தாம்.
என்கிறது.

சிவஞானசித்தியாரும் “மும்மல நெல்லினுக்கு முளையொடு தவிடுமிப்போல் மம்மர் செய் தனுவினுண்மை வடிவினைமறைத்து நின்று” என ஆணவமலம், கன்மம், மாயை ஆன்மாவைப் பந்திக்கும் தன்மையை விளக்கிறது. இவ்வாறு ஆணவமலம் ஆன்மாவுடன் அநாதியே பந்தித்து நிற்பது, இது ஆன்மாவின் குணம் எனச் சிலர் கருதலாம். ஆனால் ஆணவமலம் ஆன்மாவுடன் சேர்ந்து அறிவைக் கெடுக்கின்றதே அல்லாமல் அது ஆன்மாவின் குணமன்று.

சைவசித்தாந்திகள் ஆணவத்தை இருள்மலம் என்றழைப்பார் இது ஆணவத்தின் குணமாகும். அநாதியாகவே ஆன்மாவோடு உள்ள ஆணவம் ஆன்மாவின் அறிவை அணுவாயடக்கி மறையும்படி இருப்பதால் போல மறைத்து நிற்பதனால் இதனை ஆணவ இருள் எனக் கூறுவர். இதனையே திருவருட்பயன் ஆசிரியரும்,

“இருளானதன்றி இலதெவையும் ஏகப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருள்” எனவும்

“ஒரு பொருளும் காட்டாது இருள் உருவங்காட்டும்
இருபொருளுங் காட்டாது இது” எனவும் கூறுகின்றார்.

அதாவது ஒளி எப்பொருளையும் பகுத்தறியும் படி காட்டும். இருள் எப்பொருளையும் தன்மயமாக்கி இருளேயாக்கிப் பகுத்தறிய முடியாதபடி மறைக்கும். இது போலவே ஆன்மாவைப்பற்றிய ஆணவ இருளும் அது தன்னையும் பிறவற்றையும் பகுத்தறிய முடியாதபடி தன்மயமாக்கி மறைத்து நிற்கும் என்பதாம். மேலும் இருளிலே பிறபொருளைக் காணாவிடினும் இருளையாவது காணலாம். ஆணவத் தொடர்பானது ஆன்மா பிற பொருளையும் காணவிடாது, ஆன்மாவாகிய தன்னையும் காணவிடாது. இருள்மலமாகிய அதனியல்பையும் அறியவொட்டாது. ஆதலால், ஆணவம் இருளினும் கொடியது என்பதாகும். இவ்வாறு கொடியதன்மையுள்ள ஆணவமலம் ஆன்மாவின் அறிவை மறைத்து அஞ்ஞானத்தில் உழலச் செய்கிறது. ஆணவச் சேர்க்கையால் ஆன்மா அறியாமையில் உழல்கின்றதேயன்றி ஆணவம் ஆன்மாவின் குணமன்று.

மேலும் ஆணவமலம் ஆன்மாவுடன் இணைந்திருந்தாலும் அது ஆன்மாவுக்குத் தன்னை வெளிப்படுத்தாது. இதனையே உமாபதி சிவாச்சாரியார்.

“பலரைப்புணர்ந்தும் இருப்பாவைக்கு உண்டு என்றும்
கணவர்க்குத் தோன்றாத கற்பு” என்கின்றார்.

அதாவது ஆணவமலம் பல ஆன்மாக்களாகிய கணவரைக் கலந்திருந்த போதிலும் என்றும் அவர்களுக்குத் தன்னைக் காட்டாது மறைந்திருக்கும் உறுதி உடையது. மேலும் ஆன்மாவுக்கு அறியாமையைக் கொடுப்பதால் அதனையே,

“பன்மொழிகள் என் உணரும் பான்மை தெரியாத
தன்மை இருளார் தந்தது”

எனும் திருவருட்பயனும் விளக்குகிறது. இவ்வாறு ஆணவமலம் ஆன்மாவின் அறிவை மறைத்து நிற்கக் கூடிய அளவு பலவித சக்திகளையுடையது. “ஆணவ மலம் ஒன்று ஆனால் எண்ணிறைந்த சக்திகளால் எண்ணிறைந்த உயிரை மறைக்கும் வல்லமையுடையது”. விஞ்ஞானகலரை மறைக்கும் சக்தி சூக்குமமாயும், பிரளயாகலரை மறைக்கும் சக்தி தூலமாயும், சகலரை மறைக்கும் சக்தி தூலதரமாயுமிருக்கும், இத்தகைய ஆணவமலம் ஆன்மாவுக்கு இயற்கைக் குணம் அன்று. ஆணவமலம் அழிந்தாலும் ஆன்மாக்கள் அழிவதில்லை.

பாலிலுள்ள வெண்மைக்குணமும், கரியிலுள்ள கருமைக்குணமும், அழிந்தவிடத்து அக்குணங்களுடைய குறிப்பொருளும் அழிந்துவிடும். ஆனால் ஆணவமலம் அநாதி செயற்கையானது. எனவே அது ஆன்மாவின் குணமன்று இதனையே சித்தியாரும்,

ஒன்றாயனேக சத்தியுடையதாயுடனாயாதி
அன்ற தாயான்மாவின்றனறிவொடு தொழிலை யார்த்து
நின்று போத்திருத்துவத்தை நிகழ்த்தி செம்பினிற் களிம்புபோற்
றென்றமஞ்ஞானங் காட்டுமாணியைந்து நின்றே.

என்கிறது. மேலும் ஆணவம் ஆன்மாக்களின் பிறப்புக்குக் காரணமானது. ஆணவமலத்தின் சேர்க்கையினால் ஆன்மாக்கள் கன்மங்களைச் செய்து மீண்டும் பிறப்புக்கு ஆளாகின்றன.

“இருளின்றேல் துன்பேன் உயிரியல்பேல் போக்கும்
பொருளுண்டேல் ஒன்றாகப் போம்”

ஆன்மாவுக்கு ஆணவமாகிய குற்றம் இல்லையாயின் பிறவித் துன்பம் வருவதற்குக் காரணம் இல்லை. ஆனால் இந்த ஆணவத்தை ஆன்மாவின் குணமெனக்கொள்ளல் முடியாது. ஏனெனில் ஆணவத்தைத் திருவருள் போக்கும் போது ஆன்மாவும் ஒரு சேர அழிந்துவிடுதல் வேண்டும். நெருப்பின் குணம் சூடு, சூட்டை அழித்தால் குணமாகிய நெருப்பும் இல்லை. ஆனால் ஆணவம் அழிந்த பின்னும் ஆன்மா இருக்கிறது. எனவே ஆணவம் ஆன்மாவின் குணமன்று, இதனையே சித்தியாரும்

“புருடன்றன் குணமவித்தையெனிற் சடம்புருடனாகும்
குருடன்றன் கண்ணின் குற்றங் கண்ணின்றன் குணமோ கூறாய்
மருடன்றன் குணமதாகி மலசத்தாகி நிற்குந்
தெருடன்றன் குணமதாகிச் சித்தென நிற்குஞ் சீவன்”

என்ற பாடல் மூலம் கூறுகிறது. மேலும் ஆன்மாக்கள் இறைவனுடன் சேர்ந்திருந்தும், இறைவனை அறியாதிருப்பதற்கு காரணம் ஆணவமலமாகும். இதனை

“பாலாழிமீனாளும் பான்மைத்து அருளுயிர்கள்
மாலாழி ஆழும் மறித்து”

எனும் திருவருட்பயன் விளக்குகிறது. எனவே ஆணவக்கலப்பு நீங்கினால் அறிவு ஒளி உண்டாகும். இதனையே திருமுல் தம் திருமந்திரத்தில்,

“மலக்கலப்பாலே மறைந்தது சத்தி
மலக்கலப்பாலே மறைந்தது ஞானம்
மலக்கலப்பாலே மறைந்தனன்தானு
மலக்கலப்பற்றால் மதி ஒளி ஆமே”

என்று கூறுகின்றார். எனவே இறைவனே ஆன்மாக்களின் பக்குவத்திற்கேற்ப, திருவருள் ஞானத்தால் குருவடிவாக வந்து தன்னை உணர்த்த ஆன்மாக்களும் மலங்களினின்றும் விடுபடுகின்றன. இவ்வாறு மலம் நீங்க இருவினையொப்பு நிகழ்ந்து சத்திநியாதம் ஏற்படுகிறது. இதனையே சிவஞானபோதம்,

“அவனே தானேயாகிய அந்நெறி
யேனாகி இறைபணி நிற்க
மலமாயை தன்னொடு வல்வினையின்றே”

என்கிறது எனவே, உயிரானது இறைவனேயாக நிற்கும் நிலையில் மலமாயை நீங்க வல்வினையும் நீங்குகிறது. இங்கு ஆணவமலம் அழிவதில்லை அது “வறுத்தவித்துப்” போல் வலி இழக்கிறது. இவ்வாறு ஆணவம் வலியிழக்க ஆன்மா இறைவனைக் காணுகிறது. ஆணவம் வலிகுன்றுதல் சைவசித்தாந்தத்தில் மலபரிபாகம் எனப்படும். இதனைத் தொடர்ந்து “சந்நிதிபாதம்” அருள் வீழ்ச்சி இடம்பெறுகிறது.

“குருவினுசுலம் குறித்த அப்பொழுதே
திரிமலம் தீர்த்து சிவன் அவன் ஆகும்”

எனவும் என்று திருமந்திரம் கூறுவது, இறைவன் குருவடிவாகவந்து உண்மையை உணர்ந்த அவை பூரண அறிவைப் பெற்றுவிடுகின்றன.

“காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம் போற்
காணவுளத்தைக் கண்டு காட்டலின்
அயரா அன்பின் அரண்கமல் செலுமே”

என்கிறது சிவஞானபோதம். இவ்வாறு ஆன்மாவின் பிறப்புக்கும் இன்ப துன்பங்களுக்கும் காரணமாகிய ஆணவமலம் தன் வலி கெட ஆன்மாவானது இறைவனை உணர்ந்து அத்துவிதமாகிறது. இதிலிருந்து ஆணவத்தின் கொடிய தன்மைதான் ஆன்மாவின் துன்பத்திற்கு காரணமே அன்றி “ஆணவம் ஆன்மாவின் குணமன்று” என்ற உண்மை புலனாகிறது.

கதிர்காமக் கந்தா வாராய்
அகத்துள்ளே யகமாகி அன்பலர்ந்த
அருளாகி அதற்கும் அப்பால்
சகத்துள்ளார் கண்டுவக்கச் சண்முகத்தின்
வடிவாகிச் சக்தி வேலாய்
திகம்பரமாய்த் தித்திக்கும் தெள்ளமுதே
திருக்கதிரைத் தேவ தேவே
சுகம் தரும்பேர் கருணையிலே சுகித்திருக்கக்
கதிர்காமக் கந்தா வாராய்
(நன்றி: முருகானந்தம்)

உலகமே ஒரு குடும்பம் இது இந்து சமய தத்துவம்

த. மனோகரன்

உலகமே ஒரு குடும்பம். உலக மக்கள் யாவரும் ஒரே இறைவனின் குழந்தைகள். இது தான் இந்து சமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவம். இதைச் சரிவர உணராது மக்களைப் பிரித்துப் பார்த்து அவன் என்னவன், அவன் அன்னியன் என்று பேதம் பார்ப்பது இந்து சமய தத்துவத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாட்டிற்கு முரணானது.

இதனை, இந்து சமய தத்துவத்தை உண்றியறிந்த ஞானிகள் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். “புயற்காற்று அடிக்கும் போது அரசமரம் இன்னது ஆலமரம் இன்னது என்று வித்தியாசம் கண்டு பிடிக்க முடியாது. அதுபோல் பக்தி எனும் புயற்காற்று ஒருவனுக்குள் அடிக்கும்போது அவனிடம் ஜாதிபேதம் இருக்க முடியாது.” என்று பகவான் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் உபதேசித்துள்ளார்.

ஆம். புயற்காற்று சுழன்றடிக்கும்போது இன்னின்ன மரங்கள் புயலில் சிக்கி ஆட்டம் காண்கின்றன என்று, எவராலும் கணித்துக் கூறமுடியுமா? முடியாது. அது போன்றே எல்லாம் வல்ல, எங்கும் நிறைந்த இறைவன் மீது உண்மையான பக்தி கொண்டவனுக்கு உலகிலுள்ள சகலதும் இறைவனின் படைப்புகளே என்ற தெளிந்த அறிவு மேலோங்கி நிற்கும். உயர்வு, தாழ்வு, சாதி, சமய, இன, நாட்டு, நிற பேதங்கள் எதுவுமே தோன்றாது. எல்லாமே ஒரே இறைவனான அந்தப்பரம் பொருளின் படைப்புக்களே என்ற எண்ணம் மேலோங்கும் போது வேற்றுமை, வெறுப்பு, பகைமை என்ற தீய எண்ணங்கள் தூர விலகி விடும்.

அவன் என்னவன், அவன் அந்நியன் என்ற எண்ணம் மறையும் போது தெய்வீக எண்ணம் மேலோங்கி நிற்கும். அன்பு என்னும் உயர் பண்பால் உலகத்தை நேசிக்கும் மாண்பு மிகுந்து விடும். இந்து சமயத்தின் அடிப்படைத்தத்துவமே அதுதான்.

பக்தி என்பது உலகைப் படைத்து, காத்து அளித்து, அருளி மறைக்கும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் மேல் கொள்வது. எம்மைப் படைத்த இறைவன் திருவடி யை நாம் இறுதியில் அடைந்தே தீரவேண்டும். பிறப்புண்டு. வாழ்வுண்டு இறுதியில் இறப்புமுண்டு என்ற உண்மை நிலையை உணராது உலகில் என்றுமே நிலையாக வாழலாம் என்ற அறியாமையில் சிக்கி அவதியுறுபவர்கள் இறைத்தத்துவத்தை, உலகவாழ்வின் உண்மை நிலையை அறியாதவர்கள்.

உலகின் உண்மைநிலையை உணர்ந்தால் இன்று உலகில் வழக்கிலுள்ள பழி, பாவங்கள் யாவுமே இல்லா தொழிந்து விடுமல்லவா?

தவளையைக் கௌலி விழுங்க முயன்று கொண்டிருக்கின்றது பாம்பு. பாம்பின் வாயில் அகப்பட்டுள்ள தவளையோ தனக்கு நேரவுள்ள முடிவு தெரியாது தனக்கு முன்னால் பறந்து கொண்டிருந்த பூச்சியைக் கௌவிப்பிடிக்கின்றது.

இதுபோன்றே உலகிலுள்ள மனிதர்களும் ஒவ்வொரு நாளும் மரணத்தை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருப்பதை உணராது அல்லது கவனிக்காது அவன் எதிரி, அவன் பகைவன் என்று கூறிக் கொண்டு பாம்பின் வாயிலகப்பட்ட தவளையின் நிலையிலிருந்து கொண்டு முன்னால் பறக்கும் பூச்சியைப் பிடிப்பது போன்று கொலை வெறியாடுகின்றனர். ஒருவனைக் கொலைமூலம் இறப்பித்தவனும் ஒருநாள் இறந்து தானே ஆக வேண்டும்?

இதைக்கூட உணர முடியாத மனிதனுக்கு இறைவன் மீது எவ்வாறு பக்தி வரும்? பக்தி யெனும் புயற் காற்று உலக மக்கள் மனங்களில் வீசினால் இவ்வலகில் பாவச் செயல்கள் மறைந்து பண்பட்ட தெய்வீக வாழ்வு அல்லவா மலரும்.

ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்ற முது மொழியும், யாதும் உளரே யாவரும் கேளிர் என்ற நன்மொழியும் இந்து சமயத்தின் அடிநாதமாக ஒலிக்கின்றன.

எங்கும் நிறைந்தவன் இறைவன் என்று கூறிக் கொண்டு அந்த முழுமையான இறைவனைக் கூறுபோட்டு விதண்டாவாதம் பேசுவது பக்தியின் பார்ப்பட்டல்ல. எங்கும் நிறைந்த இறைவன் உலகுக்கே பொதுவானவன். அந்தப் பரம்பொருளிலேயே கோடானு கோடி உயிரினங்களும் சடப்பொருட்களும் அடக்கம் என்பது இந்துசமய தத்துவம்.

மதவெறி பிடித்து உலகை ஆட்டுகின்றது. மதத்தின் பெயரால் யுத்தங்கள் நடக்கின்றன. ஏன் இவ்வாறு நடக்கின்றது? அறியாமையே இதன் மூலமுது. இறைவன் அருளைப் பெற்று நன்னிலை அடைய வேண்டிய மனித குலம், படைத்த இறைவனையே பாதுகாத்து வாழவைக்க முனைவது ஆற்றங்கரையில் மணல் வீடு கட்டும் சிறுபிள்ளைகளின் அறிவுக்கு எந்தவழியில் உயர்ந்தது அல்லது அறிவுடையானது? சிந்தித்தால் சிரிப்பு வரும்.

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக யோகிகளும், ஞானிகளும், சித்தர்களும் கண்டறிந்து போதித்த உண்மைகளைச் சரிவரத் தெரிந்து, தெளிந்து கொள்வதுடன் அவ்வழி நடப்பே பக்தியின் வழி.

இராமகிருஷ்ணபரமஹம்சரும், அன்னை சாரதா தேவியாரும், சுவாமி விவேகானந்தரும், யோகர் சுவாமிகளும், இராமலிங்க வள்ளாரும் இன்னோரன்ன உயர் மக்களும் காட்டிச்சென்ற வழிகளை, சொல்லிச் சென்ற அறிவுரைகளைச் சிந்தையிலே கொண்டு சீரிய வழியில் வாழ்வை அமைத்து பக்திவழியில், பண்பு நெறியில் செயற்பட வேண்டும்.

இந்து சமயத்தின் அடிப்படைத்தத்துவம் உலகில் பாகுபாட்டிற்கோ, பழிவாங்கலுக்கோ இடமளிக்காதது. எல்லாம் அவன் செயல் என்ற நம்பிக்கையை மனதிலிருத்தி தூய பக்தியில் சிந்தையை நிறுத்தி வாழ்வில் உயர்வும் மறுமையில் நன்மையும் காண்போம்.

SWAMI SIVANANDA AND THE DIVINE LIFE SOCIETY

by

Desabandu T. Duraisingam J.P.U.M.
Vice- President, Colombo Divine Life Society.

There is an indefinable mysterious Power that pervades everything. It transcends the senses. This living Power is changeless. This living Power is God. Dharma makes you divine. Be good and do good and this is the essence of Dharma. The rules of good conduct are: charity, purity of moral conduct, service to others with courtesy and politeness, and nursing the sick and elders. A life of purity, virtue, goodness, self-control, selflessness and humility, forms the common basis of all Yogas, all spiritual attainments, and all practical religions. The cardinal principal of Hindu ethical teachings is universal love, on which is built the magnificent edifice of humanism, Benevolence and humanitarianism are the keynotes of all religious movements of the world. That man who practises the religion of universal compassion achieves his highest good.

By removing pride, one becomes happy. By abandoning anger, one overcomes sorrow. By overcoming passion, one becomes peaceful and prosperous. By removing greed one becomes joyful. Every temptation, that is resisted, every sinful thought that is repressed, every harsh word that is withheld, every noble aspiration that is encouraged, helps your will- power and takes you nearer and nearer to the goal. The weak and the lazy have no place in the spiritual path.

Yoga is the art of right Living. Yoga is a way of life that is dedicated to truth, love, purity, self- discipline, selfless service, and meditation and devotion to the Lord, to inner enlightenment and realisation of the presence of the Divine in the entire creation. Karma Yoga or the path of selfless action, Bhakti Yoga or the path of devotion, Raja Yoga or the path of mind- Control, Jnana Yoga or the path of enquiry into the nature of Truth and Self-awareness, are all inter- related. The Yogi who has learnt the art of right living is happy, harmonious and peaceful. He is free from tension. This, in brief, is the spiritual

treasure bestowed on mankind by his Holiness Swami Sivananda Saraswathi, the founder of the Divine Life Society.

Sketch of the Life of Swami Sivananda

Swami Sivananda was born on November 8, 1887, at Patthamadai in Tamilnadu, India, to Appayya Dikshita and Parvathi. He was named 'Kuppuswamy' and brought up according to the Saiva tradition of Hinduism. After his schooling, he joined the Trichi Medical College and graduated there as a medical doctor. He went over, in 1911, to the Federated Malay States (Malaya) and had a successful medical practice at Singapore and Sempilan and other places there. His passion for service drew him to the medical career. After serving the people for a number of years, he lost interest in his medical practice and felt an intense urge to fulfill the needs of his soul.

It was divine dispensation and the blessing of God upon mankind, that the doctor of body and mind renounced his career and took to a life of renunciation, to qualify himself for ministering to the soul of man. He settled down at Rishikesh in 1924, practised intense austerities and shone as a great Yogi, saint, sage and Jivanmukta.

In 1932 he started the Sivanandashram. In 1936 was born the Divine Life Society. In 1948 the Yoga Vedanta Forest Academy was organised. Dissemination of spiritual knowledge and training of people in Yoga and Vedanta were their aim and object. He is the author of over 300 volumes and has disciples all over the world, belonging to all nationalities, religions and creeds. In 1950 he undertook a lightning tour of India and Ceylon. In 1953 he convened a 'World Parliament of Religions'. On 14th of July, 1963, he reached the end of his life and entered Mahasamadhi.

*As thoughts alone cause the round of births,
let a man strive to purify his thoughts.*

(Maitrayana-Brahmava Upanishad)

Hinduism - the Eternal Religion

Having given a brief account of the Life and Teachings of Swami Sivananda, I now proceed to give a more detailed account of his teachings on Hindu philosophy. This is based on the summary made by the late advocate A.C. Nadaraja, for many years the President of the Colombo Divine Life Society, of the article on Hinduism by Swami Sivananda in the Commemoration Volume issued by the World Parliament of Religions held at Rishikesh in April 1953.

Swami Sivananda has set down the various subdivisions that Hinduism has within its fold, such as Vedanta, Saivism, Saktism, Vaishnavism and so on. It has various cults and creeds. It is more a league of religions than a single religion with a definite creed. Hinduism pays respect to all these religions. Rig Veda declares "Ekam sat vipra bahudha vadanti", that is, truth is one; sages call it by various names. The Upanishads declare that all spiritual paths lead to the same goal, just as cows of variegated colours yield the same white milk. Sri Krishna says in the Bhagavat Gita, 'However men approach me, even so do I welcome them; for the paths that men take from every side are mine.' Schopenhaur studied the Upanishads and meditated on the thoughts of the Upanishads. He said that "the Upanishads are the solace of my life and they will be solace to me after my death also".

Religion is the practical aspect of philosophy. Philosophy is the rational aspect of religion. Hindu philosophy is a way of life. Religion is spiritualisation of human life for a Hindu. The religious history of the world tells us that from time immemorial, India has been the home of great sages and rishis. England is famous for industry; America for commerce; Italy for sculptural works; but India is famous for its religious devotion, yogis and saints. The goal of a religious Indian is self-realisation, or attainment of God-consciousness through renunciation.

The Hindu Scriptures

The foundation of Sanatana Dharma is Sruti; Smiriti are its walls; the Puranas and Itihasas are the buttresses or supports. In ancient times, the Srutis were learnt by heart. The teacher sang them to his pupils and the pupils sang them after him. They were not written in book form at first. All sects and philosophical systems accept the

Srutis as the final authority. Smiritis stand next in authority to the Srutis. Smiritis are Dharma Sastras. They consist of four great works by sages, which deal with laws and regulations for the carrying on of the individual, family, social and national duties. The most important Smiriti is Manu Smiriti.

The Puranas consist of anecdotes, stories and allegories. They are meant for the masses, or the common people who are not able to study and understand the abstruse Vedas. They contain the essence of the Vedas in a simple form. There are eighteen Puranas. They were written by the great sage, Veda Vyasa. The Itihasas comprise of two great poems or epics- Ramayana and Mahabharata. The lofty discourses of Bhishma on Dharma and the Bhagavat Gita are contained in the Mahabharata. The Upanishads, the Vedanta Sutras and the Bhagavat Gita are regarded as the most authoritative scriptures of Hinduism. Each system of philosophy treats of three main problems namely, the god, the world and the soul.

Schools of Metaphysical Thought

The three main schools of metaphysical thought are dualism (Dvaita), qualified monism (Visishtadvaita) and pure monism (Advaita). They are different rungs in the ladder of yoga. They are not contradictory, but complementary to one another. Madhava said "man is the servant of God" and established his Dvaita philosophy. Ramanuja said "man is a ray or spark of God" and established his Visishtadvaita philosophy. Sankara said "man is identical with Brahman or the Eternal Soul" and established his Kevala Advaita philosophy.

The Vedas

The Vedas are the fountain-head of Hindu religion. The Vedas are the ultimate source to which all the religious knowledge of the Hindus can be traced. The Vedas are the oldest books in the library of man. Religion is of divine origin. It is revealed through intuition. It is embodied in the Vedas. Sruti literally means what is heard and Smiriti means what is remembered. Sruti is revelation, Smiriti is tradition. The rishi is only a medium or an agent to transmit to people, the intuitional experiences which he receives. Hence the truths of the Vedas are called revelations. The Vedas are four: the Rig Veda, the Yajur Veda, the Sama Veda and the Atharva Veda. Each Veda

---

*Good conduct includes purify, devotion humility
Charity and love.*

(Sivaya Subramania Swami)

consists of four parts- the Manthras or hymns, the Brahmanas or explanations of the Manthras, the Aranyakas and the Upanishads.

The Upanishads

The Upanishads contain the essence or the philosophical portion of the Vedas. The philosophy of the Upanishads is sublime, profound, lofty and soul-stirring. The Upanishads are the concluding portions of the Vedas or the end of the Vedas. The teaching based on them is, therefore, called Vedanta. They form the Gnana Kanda. They are the most important portion of the Vedas. They form the very foundation of Hinduism. They speak of the identity of the individual soul with the Supreme Soul. They reveal most subtle and deep spiritual truths.

The most important Upanishads are Isa, Kena, Katha, Prasna, Mundaka, Mandukya, Aitereya, Taithireya, Chandogya, Brihadaranyake and Svetasvatara. These are supremely authoritative. The subject matter of the Vedas is divided into (1) Karma Kanda or ritualistic section; it deals with the various sacrifices and rituals; (2) Upasana Kanda or worship section; it deals with the various kinds of worship or meditation; and (3) Gnana Kanda or Knowledge section; it deals with the highest knowledge of Nirguna Brahman. The Manthras and Brahmanas constitute the Karma Kanda; the Aranyakas, the Upasana Kanda; and the Upanishads the Gnana Kanda.

The Law of Karma

Karma means not only action, but also the results of the action. The consequence of an action is not a separate thing. It is a part of the action and cannot be parted from it. Any deed or any thought that causes an effect is called a Karma. The Law of Karma means the law of causation. Wherever there is cause, an effect must be produced thereto. A seed is the cause for tree, the latter being an effect of the former. The tree produces seeds and becomes the cause of the seeds. The Law of Karma is the fundamental doctrine of not only of Hinduism, but also of Buddhism and Jainism. As a man sows so shall he reap. This is the Law of Karma. If you do an evil action, you must suffer for it. If you do a good action, you must get happiness. You are the master of your own fate, you are the architect of your own fortune. You are responsible for what you suffer. You sow an action and reap a habit.

You sow a habit and reap a character. You sow a character and reap a destiny

Three kinds of Karma

Karma is of three kinds, namely Sanchita (accumulated works), Prarabdha (fructifying works) and Agami (current works). Prarabdha is that portion of past Karma, which is responsible for the present life. The past actions which have begun to take effect and which he has to experience. The whole lot of Sanchita karma is destroyed by attaining knowledge of Brahman or the Eternal. It can be greatly modified, by entertaining lofty, divine thoughts and doing virtuous actions. Agami Karma can be destroyed by expiatory rites or Prayachita, and by removing the idea of agency through Nimitta Bhav (the attitude of being an instrument in the hands of God), or Sakshi Bhav (the attitude of a silent witness of the actions of the senses and the mind).

Hindu Ethics

Ethics is right conduct or Sadachara. Without ethics, you cannot have progress in the spiritual path. Ethics is the foundation of Yoga. Ethics is the cornerstone of Vedanta. Ethics is the gateway to God-realisation. Manu Smriti and the other Smritis contain the code of conduct for man. Good conduct is the root of material and spiritual prosperity. It is good conduct that generates virtues. Ethical culture is the very pivot of spirituality.

Varnashrama Dharma

It is Dharma alone which keeps a nation alive. Dharma is the very soul of man. The duties of the different castes are called Varnadharma. The four principal castes of the Hindus are Brahmana, Kshatriya, Vaishya and Sudra. The four Ashramas or stages in life are Brahmacharya, Grihastha, Vanaprastha and Sannyasa. The principle of Varnashrama Dharma is one of the fundamental principles of Hinduism. Sri Krishna says in the Gita, "The four castes were emanated by me, by the different distribution of qualities and actions. Know me to be the author of them, though I am actionless and inexhaustible". The underlying principle in the caste system is division of labour. There is no question of higher or lower division. There are three Gunas namely, Satva (purity), Rajas (extrovert tendency) and Tamas (inertia). Satva predominates in Brahmanas. They are wise

---

What has learning profited a man, if it has not lead him to worship the Good Feet of Him who is pure knowledge itself? (Saint Thiruvalluvar)

persons or thinkers. In some Rajas is predominant. These are Kshatrias. They are warriors and the ruling class. In some Tamas is predominant. They are Vaishias or traders. Sudras are servants. They serve the other three castes. Varnashrama Dharma is a characteristic feature of Hinduism. The caste system has degenerated into Adharma during the past centuries. A Brahmin is not a Brahmin, if he is not endowed with purity and good character. A Sudra is a Brahmin, if he leads a pious and virtuous life. Caste is a question of conduct and character.

Ashrama Dharma

There are four Ashramas or stages in life, namely Brahmachariya or the period of scholastic education; Grahasta or the period of family life; Vanaprasta or the period of seclusion; and Sannyasa or the life of renunciation. Each stage has its own duties.

The Four Paths for God- realisation

The four main paths for God-realisation are Karma Yoga, Bhakti Yoga, Raja Yoga and Gnana Yoga. Karma Yoga is suitable for a man of active temperament, Bhakti Yoga for a man of devotional temperament, Raja Yoga for a man of mystic temperament, and Gnana Yoga for a man of rational and philosophic temperament. Karma Yoga is the way of selfless service. The selfless worker is called the Karma Yogin. Bhakti Yoga is the path of exclusive devotion to God. He who seeks the union through love or devotion is called the Bhakti Yogin. Raja Yoga is the way of self -restraint. He who seeks to have union with the Lord through mysticism is called a Raja Yogin. Gnana Yoga is the path of wisdom. He who seeks to unite himself with the Supreme Self through philosophy and inquiry, is called the Gnana Yogin. The Yoga of synthesis is the most suitable and potent form of Sadhana. In the mind there are three defects, namely Mala or impurity,

Vikshepa or tossing, and Averana or veil. The impurity should be removed by worship or Upasana. The veil should be torn asunder by the practice of Gnana Yoga. Vikshepa or tossing of the mind should be controlled by the practice of Raja Yoga. It is only then that self-realisation is possible. Only the Yoga of synthesis can bring about an integral development. The Yoga of synthesis will develop the human personality in the most appropriate manner, and lead the aspirant towards the goal of perfection. To become harmoniously balanced in all aspects is the ideal of religion. This can be achieved by the practice of the Yoga of synthesis.

The four paths are in fact one, in which the four temperaments emphasise one or the other of its inseparable constituents. Yoga is the method by which the Self can be seen, loved and served. The foundation of Hinduism has been laid on the pivot of spiritual truths. The entire structure of Hindu life is built on eternal truths, which were discovered by the Hindu rishis or seers. That is the reason why the structure has lasted through scores of centuries. Few religions are so very elastic and tolerant like Hinduism. Hinduism is very stern and rigid regarding the fundamentals. But it is very elastic in readjusting to the external formalities and the non-essentials. That is the reason why it has succeeded in living through millenia, that is thousands of years. Hinduism is a world religion. The Hindus live in perfect harmony, peace and friendship with the followers of other faiths. Their tolerance and fellow feeling towards other religions are remarkable.

I conclude by quoting key-words of Swami Sivanandaji's teachings:

*Serve, Love, Give, Purify, Meditate, Realise,
Be good; Do good; Be kind; Be compassionate.
Enquire " Who am I ?", know the Self and be free.*

*That part of Him which belongs to darkness is
He who is called Rudra.*

*That part of Him which belongs to obscurity is
He who is called Brahma.*

*That part of Him which belongs to goodness is
He who is called Vishnu.*

(Maitrayana Upanishad)

*When worship ceases in Siva's temple,
harm befalls the ruler; scanty the rains;
theft and robbery abound in the land;
Thus did my holy Nandi declare.*

(Saint Tirumular)

*Many are the lovely flowers of worship offered to
the guru, but none lovelier than non-killing
Respect for life is the highest worship, the light
lamp, the sweet garland and unwavering devotion.*

(Tirumantram)

பெரிய புராணத்தில் சிவனடியாரைப் பரிந்து அமுது செய்விக்கும் பண்பும் பய பத்தியும்

சிவ சண்முகவடிவேல்

திருச்சிற்றம்பலம்

எவரேனும் தாமாக விலாடத் திட்ட

திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா லுள்கி

உவராதே யவரவரைக் கண்ட போது

வுகந்தடிமைத் திறநினைந்தங் குவந்து நோக்கி

இவர்தேவர் அவர்தேவ ரென்று சொல்லி

இரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் திறமே பேணிக்

கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே

கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே

(6ம் திருமுறை)

மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறத்தக்க பெரும்பேறு இரண்டு. ஒன்று சிவனடியாரைத் திருவமுது செய்வித்தல். மற்றையது இறைவனுடைய திருவிழாக் காட்சி கண்டு களித்தல். சேக்கிழார் பெருமானின் திருவருட் சிந்தனை இது.

“மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி சூடும்
அண்ண லார்அடி யார்தமை அமுது செய்வித்தல்
கண்ணி னால்அவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்தல்”

வேதத்தின் உட்கிடக்கையும் அதுவேயாகும். சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தில் பிறிதோர் இடத்தில் அதையும் எடுத்துப் பேசுவார்.

“வேதத்தின் உட்பொருளாவது சிவபெருமானைப் பேணி ஆதரித்தல். அவர் அடியார்களையும் விரும்பிப் பாத பூசை புரிதல் பணிதலாகும். அமுத்தம் திருத்தமான அவ் வாக்குப் பின்வருமாறு அமையும்.

“வேத வுள்ளுறை யாவன விரிபுனல் வேணி
நாதர் தம்மையு மவரடி யாரையு நயந்து
பாத வர்ச்சனை புரிவதும் பணிவது மென்றே
காத லாலவை யிரண்டுமே செய்கருத் துடையார்”

நாயனார் ஒருவர் தெருவிலோ வீதியிலோ சென்று கொண்டிருப்பார். சிவனடியார் எதிர்ப்படின உடன் வணங்குவார். பயபத்தியோடு கைகளை அஞ்சலியாகக் கூப்புவார். அகமும் முகமும் மலர்வர் சிவனடியாருடைய உள்ளங் குளிர இனிய

வார்த்தைகள் மொழிவார். தமது இல்லத்திற்கு அன்புடன் அடியவரை அழைத்துவருவார்.

மனையில் மனைவியார் நீர் வார்க்க அடியாருடைய பாதங்களை விளக்குவார், நிறைந்த அன்போடு ஆதனம் இட்டு அமரச்செய்வார். நறுந் தூபம் ஒளித்தபம், மணமலர் ஆகியவைகளால் பாத அருச்சனை பரிவோடு புரிவார்.

“கொண்டு வந்து மனைப்பு குந்து குலாஷபாதம் விளக்கியே, மண்டு காதலின் ஆதனத்திடை வைத்த ருச்சனை செய்து”

அடியார் பாதங்களை விளக்கும் புண்ணியநீரைத் தங்கள் மேல் தெளிப்பார்கள். உள்ளும் பருகுவார்கள், மனையில் எங்கும் தெளிப்பார்கள்.

“அவர்தாள் முன்விளக்கும் புணைமலர் நீர் தங்கள்மேல் தெளித்துள்ளும் பூரித்தார்”

சிவனடியார் வருகையால் மனம் முழுவதும் களிப்படைவார். ஆனந்தக்கூத்தாடுவர் பாடுவர் செய்வதறியாது சுற்றி ஓடுவர்.

“முற்றவுளங் களிசுர முன்னின்று கூத்தாடி
உற்றவிருப் புடன்குழ ஓடினார் பாடினார்”

மனைவியார் மக்கள் மற்றுள்ள சுற்றத்தவர்களையும் வணங்குவிப்பார்.

“மனைவியா ருடன் மக்கள் மற்றுமுள்ள சுற்றத்தோர் அனைவரையுங் கொண்டிறைஞ்சி....”

காதலர் இருவர் கருத்து ஒருமித்து அமுது கறி சமைப்பார்கள், கணவர் கருத்தறிந்து அரிசி கறிவர்க்கங்களைத் தேடி வந்து கொடுப்பார். மனைவியார் மன மகிழ்வோடு பாகம் பண்ணுவார். உண்ணல், பருகல், நக்கல், தின்னல் என்று நாலு வகையாக உணவு சமைக்கப்படும். அவை ஆறுசுவை உடையனவாக அமையும். ஆறுசுவை: இனிப்பு, உறைப்பு, புளிப்பு, கசப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு என்பன.

எளவோடு பேசக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள், இனிமையாகவும், பிறரைப் புன்படுத்தாமலும் பேசக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்,
உரக்கப் பேசாமலிருங்கள், உங்களால் கோய்ப்படவே முடியாது.

(பகவான் ஸ்ரீசத்யசாயிப்பாபா)

“உண்டி நாலு விதத்தி லாறு சுவைத்திறத்தி றத்தினில் ஒப்பிலா அண்டர் நாயகர் தொண்டர் இச்சையில் அமுது செய்ய அளித்துளார்”.

மனைவியார் சமையல் செய்த அமுது கறியானவற்றைக் கணவருக்கும் காட்டுவார். கணவனார் கண்டு மனம் மகிழ்வார். அதன் பின்னர் அடியாரை திரு அமுது செய்ய அழைப்பார்.

“கணவனார் தம்மை நோக்கிக் கறியமு தான காட்டி, இணையிலா தாரை ஈண்ட அமுதுசெய்விப்போம் என்ன”

அமுது செய்யுமிடம் கோமய நீரால் சுத்தஞ் செய்யப்படும். வண்ணக் கோலம் வரையப்படும். ஒளி விளக்கும் தீயம் ஏற்றப்படும். வாழைக்குருத்தை விரித்து நீரினால் விளக்குவர். குருத்து அரிபாகம் சிவனடியார் முன்பு வலமாக வைப்பார்.

“புகழ்ந்தகோ மயத்து நீரால் பூமியைப் பொலிய நீவித் திகழ்ந்தவான் சுதையும் போக்கிச் சிறப்புடைத் தீயம் ஏற்றி நிகழ்ந்தஅக் கதலி நீண்ட குருத்தினை விரித்து நீரால் மகிழ்ந்துடன் விளக்கி ஈர்வாய் வலம்பெற மரபின் வைத்தார்.”

சிவனடியாரின் ஏவலின் பிரகாரம் தந்தையும் தனயர்களும் உடன் அமர்ந்து அமுது செய்வார்கள்.

“அரும்புதல் வர்களும் நீரும் அமுதுசெய் வீரீஇங் கென்ன! விரும்பிய உள்ளத்தோடு மேலவர் ஏவல் செய்வார்”.

சிவனடியார் அமுது செய்வதற்கு முன்பு விபூதி அணிவர். இல்லத்தவர்களுக்கும் விபூதி சாத்துவார்.

“காதலர் இவர்க்கு மூத்த சேயையுங் காட்டும் முன்னே மேதகு பூதி சாத்த...” என்பதனால் அறியலாம். அமுதுவகையாவன தூய போனகம், சுவைமிக்க கறி, நெய், தயிர், இனியபால், கனிகள், வெல்லக்கட்டி முதலியன.

“மேன்மை விளங்கு போனகமும் விரும்பு கறிநெய் தயிர்தீம்பால் தேனின் இனிய கனிகட்டி திருந்த அமுது செய்வித்தே”

சிவனடியாரைத் திருவமுது செய்வித்தல் சிவ புண்ணியம். பேற்றுக்களுள் எல்லாம் தலையாய பேறு அதற்கு மேலான பேறு ஒன்றில்லை. காரைக்காலம்மையார் உள்ளக் கருத்தாகக் கொண்டு ஒழுகினர் - புனிதவதியாராக இருந்த போது.

“விடையவன் தன் அடியாரே பெறலரிய விருந்தானால் பேறிதன்மேல் இல்லை”

சிவனடியாரைத் திருவமுது செய்வித்தல் அறிவு முதிர்ச்சியின் பயனாகும்.

“முன்னம் உணர்ந்து செய்வாராய் முதிரும் அறிவின் பயன் கொள்வார்”.

“அன்பனே நீ சிவனடியார் பூசை சிறப்பச் செய்தாய். மனைவியோடும் எமது சிவலோகம் சேர்வாய். அங்கு குபேரன் தானே உன்முன் பெருஞ்செல்வம் ஏந்துவான். உன்மொழிவழி ஏவல் கேட்ப இன்பம் அனுபவித்து அமர்வாயாக” என்று சிவபெருமான் இளையான்குடி மாறநாயருக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவாக்குப் பூசைப் பேற்றிற்குச் சான்றாகும்.

“அன்பனே அன்பர் பூசை அளித்தநீ அணங்கி னோடும் என்பெரும் உலகம் எய்தி இருந்திக் கிழவன் தானே முன்பெரும் நிதியம் ஏந்தி மொழிவழி ஏவல் கேட்ப இன்பமாந் திருக்க என்றே அருள்செய்தான் எவர்க்கும் மேலான்”

அகரம் ஆயிரம் அந்தணர்க் கீயிலென் சிகரம் ஆயிரஞ் செய்து முடிக்கிலென் பகரு ஞானி பகலான் பலத்துக்கு நிகரிலை என்பது நிச்சயம் தானே.

என்னும் திருமந்திரத்தோடு அடியார் பூசையை ஒப்பு நோக்கின் இன்பம் பயக்கும்.

எப்போதுமே திரும்பிப் பாராதீர்கள்; உங்கள் பார்வை முன்னோக்கியே இருக்கட்டும். எந்தச் சமயத்திலும் பயந்து ஓடாதீர்கள்; எதிர்த்து நில்லுங்கள்; உங்களைத் துரத்திவரும் சக்திகள் ஓடிவிடும்.

(சுவாமி விவேகானந்தர்)

நாம் செய்யும் பணி யாருக்காக இருந்தாலும், அது இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்படுகிறது என்ற நினைவு நமக்கு இருக்கவேண்டும். எப்போது நாம், நம்முடன் சேர்ந்து பணியாற்றுவவர்களையும் சமநிலையில் வைத்தும் பழகும் பண்பை வறுவோம்.

(சுவாமி சின்மயானந்தர்)

உங்கள் நாவின் ருசி, நாக்கின் பேச்சு இரண்டையும் கட்டுப்படுத்துவதைப் வொறுத்துத்தான் உங்கள் வாழ்க்கை இருக்கிறது. இதைச் சரியாகச் செய்தால் பிறவர்கள் தாமாதவே வந்துசேர்ந்துவிடும்.

(பகவான் ஸ்ரீசத்யசாயிப்பா)

தேவாரம்

விபுலானந்ததாசன்

தித்திக்கும் திருவாசகத் தேனைப் பருகத்தந்தவர் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். மும்மணிகளான திருஞான சம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் உள்ளத்தையுருக்கும் தேவாரப் பாடலைத் தந்தனர். தேவாரம் என்பது இறைவனுக்கு நாம் சூட்டும் பாமாலையே. என்றும் இளமை குன்றாத இப்பாடல்களைத் தந்தோர் தமிழுக்கும் சமயத்துக்கும் அரும்பாடுபட்ட வர்களாவர். பூமாலை அணிய மலர்கள் எப்படி உதவு கின்றனவோ, அதுபோல பாமாலை சூட்டத் தேவாரங்கள் உதவுகின்றன. பூமாலை ஒரே நாளில் வாடி வதங்கிவிடும். ஆனால், பாமாலையாகிய தேவாரம் என்றும் இளமைத் திறத்துடன் நின்று உதவுகிறது. முருகனுக்குத் திருப்புகழ் போல, சிவனுக்குத் தேவாரம் துதி நூலாக உதவுகிறது. தேவாரம் பாடிய மூவரும் சமயத்தை வளர்த்ததுடன் நில்லாது தமிழையும் வளர்த்தனர்.

ஆளுடையிள்ளை எனப் போற்றப்படுபவர் திரு ஞானசம்பந்தராவார். ஞானப்பாலுண்டு நற்றமிழால் இறைவனுக்கும் பாமாலை புனைந்தவர். “தோடுடைய செவியன்” எனப் பாடி இறைவனை ஞானத்தந்தையாகக் கண்டவர். இயற்கைக் காட்சி மூலம் தெய்வ பக்தியைப் பதிய வைத்த செம்மல் ஆவார். இவரது பாடல் இறைவனுக்கும் தமக்குமுள்ள உறவினையும், உரிமையையும் உயிர்களிடத்து இறைவன் காட்டும் அன்பினையும் எடுத்துக் காட்டுவன. இயற்கைக் காட்சிகளில் திளைத்து தம் பாடல் மூலம் தெய்வ பக்தியை உலகுக்கு எடுத்தியம்புவையாகத் தேவாரங்கள் அமைந்துள்ளன.

திருவையாறு என்னும் தலத்தில் அவர் கண்ட இயற்கையின் அசைவினை எடுத்துக்காட்டி நம் இதயங்களை வென்று நிற்கின்றார்.

மான்பாய வயலருகே மரமேறி
மந்திபாய் மடுக்கள் தோறும்
தேன்பாய மீன்பாய செழுங்கமல
மொட்டலரும் திருவையாரே!

சங்கிலித் தொடர்போல நிகழும் இயற்கை அசைவுகளை அழகாகக் காட்டுகிறார். மான்பாய்வதால் மந்திகள் கூட்டம் மரக்கிளையில் பாய, மரங்களிலிருந்த மாங்கனிகளிலிருந்து தெவிட்டாத தேன்பாய, அவ்வோசை கேட்டு மீன்கள் துள்ளிப் பாய்கின்றனவாம். மீன்கள் பாய்ந்த அதிர்ச்சியால் தாமரைகள் மொட்டு விரித்து மலர்ந்து நிற்கின்றன. உலக இன்பங்களை வாழைப்பழத்தில் ஊசி ஏற்றுவது போல இனியபாடல் மூலம் நம்மீது பாய்ச்சி எமது ஞானக் கண்ணைத் திறந்து பார்க்கச் சொல்கிறார் இதோ.

“செடிகொள் நோய் யாக்கையாம் பாம்பின்
வாய்த்தேரை வாய்சிறு பறவை
கழிகொள் சுவைத்தேன் சுவைத்தின்புற
லாமென்றுகருதியே”

இப்பாடலில் பொதிந்து கிடக்கும் உண்மை என்ன? ஒருபாம்பின்வாயில் தேரை அகப்பட்டுக் கொள்கிறது. அதன் வாயில் சிறு பறவை சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. பாம்புக்கிரையாக உள்ள தவளை தன் கோர மரணத்தை எண்ணிப்பாராது தன் வாயிலுள்ள வண்டினை உணவாக உண்ண நினைக்கிறது. இதே நிலையில்தான் நமது உடல் வாழ்க்கை உள்ளது. தேரையின் நிலையிலுள்ள உடல் வாழ்க்கை. தேரைபாம்பினால் விழுங்கப்படுவது போல உடலுக்கு மரணம் என்பது காத்து நிற்கிறது. பாம்பின் வாய்த் தேரை போல உயிர் பல வித இன்ப நினைவுகளை எண்ணி, எண்ணி அசைபோடுகிறது. மரணத்தைப் பாம்பாகவும், உடல் வாழ்வை பாம்பின்வாய் தேரையாகவும், உலக இன்பத்தை தேரைவாய் பறவையாகவும் ஞான சம்பந்தப்பெருமான் எடுத்துக் காட்டுகிறார், இப்படிப் பலப்பல.

இனி அடுத்தவரான திருநாவுக்கரசரைப் பார்ப்போம். நாவார நம்பனையே பாடப்பெற்றதால் நாவுக்கரசரானார். அப்பர் என்றும் இவரை அழைப்பர். இறைவனை ஆண்டானாகவும் தம்மை அடிமையாகவும் கொண்டு வழிபட்டவர். சூலை நோய் கண்ட இவர் கூற்றாயினவாறு எனப் பல பாடல்களை

நமக்களித்தவர். சொற்குறுதி அப்பரெனச் சொல் எனப் புகழ்ப்பட்டவர். மனித சமுதாயத்தை நோக்கி ஏ! மனித கூட்டமே என்னிடம் ஒரு கனி இருக்கிறது. அதை உங்களுக்குத் தருகிறேன் அருமையானகனி கிடைத்தற்கரியது. பெருமானின் திருவடிகளே அக்கனிகள். உங்களுக்கு வேண்டுமா? உண்பீர்களா? என்றும் கேட்கின்றார்.

“மனிதர்காள் இங்கே வம்மொன்று சொல்கேன்
கனிதந்தரல் கனி உண்ணவும் வல்லீரே
புனிதன் பொற்கழல் ஈசன் எனும்கனி
இனிது சாலவும் ஏற்றவர்கட்கே”

மாந்தர்களைப் பார்த்து அவர் “நீங்கள் துன்பமில்லாத தனி இன்பத்தை விரும்புகிறீர்களானால் இரவும், பகலும் இறைவனை மனமாரத்துதியுங்கள். அவன் உங்கள் பக்கம் வருவான். நாம் வேண்டுவதைத் தருவான். அவன் அன்பனாகத் தோன்றுவான்” என்றும் கூறுகிறார்.

இறைவன் பாகத்திலே கொண்ட பார்வதி பாம்பைக் கண்டு பயம் கொள்கிறாள். பாம்போ பார்வதியைப் பார்த்து மயிலென நினைத்து நடுங்குகிறது. மேலும் சந்திரனைக் கண்டு பாம்புக்கு ஒரே பயம். சந்திரனும் பாம்பைக் கண்டு உடல் நடுங்க நிற்கிறதாம் பாம்புக்குப் பகை மயில். இடியோசை கேட்க நாகத்துக்கு நடுக்கம். இப்படிப் பயந்து எல்லாமே இறைவனிடத்தே அடங்கிக் கிடக்கின்றன. பாடலைப் பார்ப்போம்.

நாகத்தை நங்கை அஞ்ச நங்கையை மஞ்சை என்று
வேகத்தைத் தவிர நாகம் வேடித்தினுருவை போர்த்துப்
பாகத்தின் நிமிர்தல் செய்யாத் திங்களை மின்னென்றஞ்சி
ஆகத்திற் கிடந்த நாகம் அடங்கும் ஆருரனார்க்கே

முடிவில் சுந்தர மூர்த்தி நாயனாரைக் காண்போம். வந்தொண்டர், நம்பியாரூரர் எனவும் அழைப்பர். இனிமையாகப் பாடி இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்தவர். சிவனைத் தோழனாக மதித்துப் பாடி மகிழ்ந்தவர்.

அவர் இறைவனைத் தோழனாக மதித்துக் கேட்கிறார், “காதல் செய்து களித்துப் பிதற்றிக் கடிமாமலரிட்டு உனையேத்தி ஆதல் செய்யும் அடியாரிருக்க ஐயங்கொள்வது அழகிதே ஓதக்கண்டீன் உன்னை மறவேன் உமையாள் கணவா எனையாள்வாய் ஆதற்புனைக் களனிக்கச்சூர் ஆலக் கோயில் அம்மானே”

என்பது பெருமானே உனக்குப் பல அடியார்கள் உள்ளனர். அவர்களுள்ளை மலர் தூவிப் போற்றி வணங்குகிறார்கள். உனக்கு வேண்டுவன அறிந்து உதவ இருக்கிறார்கள். இப்படி இருக்க நீ பிச்சை எடுப்பது முறைதானா என்று கேட்கிறார்.

தம்மைப் பெண்ணாகவும், இறைவனை நாயகனாகவும் கற்பனை புனைந்து பாடுவதைக் காண்போம். தமது இதயதாகத்தை இறைவனிடம் எடுத்துக் கூறும்படி பறவைகளை வேண்டி நிற்கின்றார்.

“பறக்கும் எம் கிள்ளைகாள் பாடும் பூவைகாள்
அறக்கண் எனத்தரும் அடிகள் ஆருரரை
மறக்கில்லாமையும் வளைகள் நில்லாமையும்
உறக்க மில்லாமையும் உணர்த்த வல்லீர்களே”

இறைவனாகிய நாயகனைநினைத்து கண்கள் உறங்கவில்லை. உள்ளம் அவனை மறக்கவில்லை. இதனால் கைவளைகள் நிற்காது ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கின்றன எனத் தூதுவிடுகிறார்.

இம்மூவரது தேவாரப் பாடல்கள் நல்வாழ்வுக்குரிய சமய போதனைகளைத் தந்து, இம்மை மறுமைக்குரிய நீதிகளையும் நமக்கு அள்ளி வழங்குகின்றன. நம்மை வாழ வழிகாட்டும் நாயன்மார் மூவரையும் போற்றி வாழ்ந்து புகழ் பெறுவோமாக.

சாந்தி ! சாந்தி !! சாந்தி !!!

மனிதனைப் புனிதனாக்குவது ஆலயம். தெய்வ அருளாற்றல் அங்கே நிலவிக் கொண்டு இருக்கின்றது. அங்கு சென்று வழிபடுவோரது வினைகளாகிய பங்குப்பொறிகள், திருவருளாகிய அன்பொறியால் வெந்து சாம்பராகின்றன. (திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்)

*****

உன்மையான பக்தன் பணம், புகழ் எதையும் இறைவனிடம் வேண்டுவதில்லை. கிவையெல்லாம் நிலையற்றவை என்பது அவனுக்குத் தெரியும். நிலையான ஆன்மீகச் செல்வம் ஒன்றையே அவன் அவரிடம் கேட்கின்றான். (ஒரு அறிஞர்)

உணர்ச்சியை முத்துக்குமரன் துதிப் பாடல்

முத்துக் குமரனையா - எங்கள்
முத்தமிழ் தலைவனையா
சத்திக்கு மைந்தனையா - சிவ
சங்கரன் பிள்ளை ஐயா.

சைவம் தழைத்தோங்க இந்த
தரணியில் வந்தாய் ஐயா
என்னை நீ கொண்டு வந்து
உன்னருள் தந்தாய் ஐயா.

ஓராறு முகம்கொண்டு - இந்த
உலகத்தை ஆள வந்தாய்
ஈராறு கரத்துடனே - நீ
எங்கெல்லாம் கோயில் கொண்டாய்.

உன் கருணை வேண்டும்- நல்
மனிதர்கள் உருவாக
பக்தி பரவசமாய் இங்கு பாடிக்
கழிக்க வேண்டுமையா.

நித்தம் ஒருமுறை - நான் உன்னை
நினைத்திடல் வேண்டுமையா
அன்னையைப் போல் வந்து எனக்கு
ஆறுதல் கூறுமையா.

சரவணப் பொய்கையிலே - நீ
தவழ்ந்து, நடந்து, வளர்ந்தாய்
வள்ளி தெய்வானையுடன் - நீல
மயிலேறி வர வேண்டுமையா.

ஓம் எனும் மந்திரத்தை நாங்கள்
ஓதும் பொழுதெல்லாம் உன்முகம்
தெரியுதய்யா - எங்கும் வீரம்
வளருதய்யா முருகா.

உனக்கோர் ஆலயம் அமைத்திடவே
நின்னருள் வேண்டுமையா
சாந்தி சமாதானம் தர நாட்டில்
சமத்துவம் வேண்டுமையா.

குறிஞ்சி இசைஞன் பிரம்ம ஸ்ரீ
இலட்சுமண ஐயர்

கந்தர் வெண்பா

அன்பருக்கு அன்புருவாய் அன்பூர் அழகனாய்
துன்பத்தில் வந்தருளும் தாமணியே - என்சென்ணி
நின்பாதம் தாங்கும் நிலையென்று ஆமானால்
இன்பத்தேன் வேறுண்டோ ஈங்கு

(நன்றி: முருகானந்தம்)

தனிப்பெருமை கருணை

அலையெறி கடல்தொடு அடிவான் அருக்கனாய்
அகமதில் அரும்பும் கதிர்வேல் முருகன்
அகர உயிர்போல் அறிவாக எங்கும்
நிகரில் இறையாம் தனிப்பெருங் கருணை

(நன்றி: முருகானந்தம்)

சேக்கிழார் பெருமான் காட்டிய அன்பு நெறி

சிவமயச்செல்வி புலவர்
ஸ்ரீ விசுவாம்பா விசாலாட்சி அம்மையார்

“அன்பிற்கு முண்டோ அடைக்கும் தாழ் ஆர்வலர்
புன் கண்ணீர் பூசல் தரும்” (வள்ளுவம்)

சேக்கிழார் என்பவர் யார்?

ஒரு காலத்தில் சோழவள நாட்டை அநபாயச் சோழர் என்பவர் ஆண்டுவந்தார். இவ்வரசன் அன்பும் நேர்மையும் அறமும் கொண்டவர். இந்த அரசனுக்குச் சேக்கிழார் என்று அழைக்கப்படுகின்ற அருண்மொழித் தேவரின் தந்தையார் அமைச்சராக இருந்தார்.

ஒரு சமயம் அந்த அமைச்சரை மன்னன் நோக்கி “அமைச்சரே, மலையிலும் பெரியது எது? பூமியிலும் பெரியது எது? கடலிலும் பெரியது எது?” என்று கேட்டார். நாளைக் காலைக்குள் இந்த மூன்று வினாக்களுக்கும் விடை தரவேண்டுமென்ப பணித்தார்.

தந்தையார் வீட்டுக்கு வந்தார். உண்ண உறங்க முடியவில்லை, எப்படியாயினும் இந்த மூன்று வினாக்களுக்கும் விடை காண்பதற்காக மிகுந்த கவலையுடன் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தார்.

தந்தையார் கவலை தோய்ந்த வதனத்துடன் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருப்பதைத் தனயன் கண்டார். துயரத்துக்கான காரணத்தை விசாரித்தார். அப்போது தந்தையார் அரண்மனையில் அரசன் வினாவிய மூன்று வினாக்களுக்கு விடைதேடும் காரணத்தைக் கூறினார். தனயன் அந்த மூன்று வினாக்களுக்கும் ஒரு ஓலையில்

“நிலையில் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது”

“காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிது எணினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது”

“பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது”

என விடை எழுதிக் கொடுத்தார். அதனைத் தந்தையார் மன்னனிடம் பயபக்தியுடன் கொடுத்தார். மன்னன் விடைகளைப் பார்த்தார். மூன்று வினாக்களுக்கும் திருக்குறளில் விடை கண்டதைக் கண்டு பெரிதும் வியந்தார். அப்போது சேக்கிழாரின் தந்தையார் “இந்த விடைகளைக் கண்டது அடியேன் அன்று அடியேனின் மகன் அருண் மொழித் தேவர்” என்றார்.

அருண்மொழித்தேவராகிய சேக்கிழாரின் அறிவின் நுண்மைகளை அவ் விடைகள் மூலம் உணர்ந்த அரசர்பெருமான், உடனே அருண்மொழித் தேவரை அழைத்து

முதன் மந்திரிப் பதவி முதலாகச் சகல விருதுகளும் அளித்து தனியான அரண்மனையும் அளித்தான்.

அக்காலத்தின் ஆட்சி முறை அறநெறியும் அன்பு வழியுமாக இருந்தமையால் போருக்கு இடமில்லா திருந்தது. எல்லாரும் இன்பமாக மகிழ்ச்சியாக வாழவேண்டுமாயின் இறையருள் பெருக வேண்டும், இறையருள் பெருகினால் எல்லா மக்கட்கும் ஜீவகாருண்யம் பிறந்துவிடும் என்பதை அருண்மொழித் தேவர் நன்கு உணர்ந்து இருந்தார். அதனால் அரசனால் வழங்கப்பட்ட அமைச்சுத் தொழிலை மிகவும் திறமையுடன் அறநெறி திறம்பாது நடத்தி வந்தார். அருண்மொழித் தேவரின் அறநெறி முதலியவற்றைக் கண்ட அநபாயச் சோழன், அருண்மொழித் தேவருக்கு உத்தமச் சோழன் என்ற பட்டமும் அளித்தான்.

இனிச் சேக்கிழார் பெருமான் அன்புநெறி வாழ்க்கை காட்டினார் என்பதைப் பெரிய புராணம் வாயிலாக அறிவோம்.

சேக்கிழார் பெருமான் சோழ மன்னனுக்கு அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் சோழமன்னன் தமிழில் மிகவும் பற்றுடையவனாகக் காணப்பட்டான்.

ஒரு காலத்தில் மூவேந்தருக்கிடையே போர் முறை இருந்திருக்கலாம். அப்போரும் அறநெறியாக நடந்ததென்ப புறநானூற்றில் காணப்படுகின்றது. இன்றைய போர்முறை போல ஜீவகாருண்யம் அற்ற முறையில் நீண்ட காலப்போர்கள் நடந்ததாகத் தெரியவில்லை.

அக்கால மன்னர்கள் ஆலயங்கட்டுவதிலும் வழிபாட்டிலும் தமிழ் ஆய்வினும் தமது காலத்தைப் பொற்காலமாக்கினர். இதனால் அநபாயச் சோழன் சமணமுனிவர்களிடம் தமிழ் கேட்பான். அவர்கள் காமத்தைப் பெருக்குகின்ற இன்பத் தமிழாகிய சீவக சிந்தாமணி விரிவுரைசெய்து வந்தார்கள், இதனைச் சேக்கிழார் அறிந்தார். அவருடைய மனம் வெதும்பியது.

கந்தபுராணம் சிவநூல். அதில் முழுவதும் சிவபெருமானைப் பற்றி வருகிறது. பாரதம் அறநூல். சிலப்பதிகாரம் விதிநூல். சீவகசிந்தாமணி இன்ப நூல். இதனையே மன்னன் ஓயாது படித்தான். சமணரிடம் கேட்டான். தமிழின்பம் கருதி புறச்சமயத்தார் எழுதிய காமநூலாகிய சீவக சிந்தாமணியை, சிவனை வணங்கிச் சிவ ஒழுக்கநெறியுடன் வாழும் எமதரசன் படிப்பதா என்று ஏங்கிய சேக்கிழார் பெருமான் துணிந்து அரசனிடம் சென்றார்.

காமம் பயக்கும் அல்லது சிற்றின்பம் பயக்கும் சீவகசிந்தாமணியைப் படிப்பதால் அரசனோ குடிமக்களோ எவ்வித பயனும் பெற முடியாது. இறைவன் இவ்வுடலைத்

தந்தது தன்னை வழிபட்டு முத்தியடைய என்பதை அரசன் உணரவில்லையா? கறவைப் பசுநிற்க மலட்டுப் பசுவில் பால்கறக்கப் போனவன் கதையாக இருக்கிறது. அரசனை நல்நெறிப் படுத்தும் பொறுப்பு அமைச்சரையே பொறுத்தது.

“அரசர் பெருமானே, தங்களிடையே சிவபக்தியும் தெய்வநம்பிக்கையும் நிறைய இருக்கின்றது. சைவசமயப் பற்று மிக்கவராகவும் இருக்கின்றீர்கள். இருமைக்கும் சிறுதுளியளவும் நன்மை தரமுடியாத அவக்கதைகள் நிரம்பிய நூல்களைப் படிக்கின்றீர்களே. இம்மை மறுமை வீடு ஆகியவற்றைப் பயக்கும் சிவகதைகளைப் படித்தல்லவா உயிர்க்கு உறுதி பெற வேண்டும்” எனச் சேக்கிழார் பெருமான் கூறினார்.

அமைச்சராகிய சேக்கிழார் பெருமானின் இனிய வார்த்தைகள் அரசனுடைய அறிவுக் கண்ணைத் திறந்து இருத்தல் வேண்டும். “அமைச்சர் பெருமானே! இப்போது நான் படிப்பது இன்பத் தமிழ்க் கதையல்லவா அவக்கதையா? அப்படியாயின் சிவக் கதை எது? நான் இதுவரை அவற்றை அறியவில்லையே” என்றான் அரசன். அதற்குச் சேக்கிழார் பெருமான் “வேந்தனே திருவாரூர்ப் புற்றிடம் கொண்ட சிவபெருமான் அன்பு நெறியில் வாழ்ந்த நாயன்மார்களைப் பாடச் சமய குரவர் நால்வருள் ஒருவராகிய சுந்தர மூர்த்தி நாயனாருக்குத் தில்லைவாழ் என்று பாடி அடியெடுத்துக் கொடுத்தார். இதனைத் திருத்தொண்டர் தொகையாகச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடினார். இத் திருத் தொண்டத் தொகைக்குத் திருநாரையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையார் பொருள் கூற நம்பியாண்டார் நம்பி வகையான ஓர் அந்தாதி பாடினார்”.

இதனைக் கேட்ட அரசன் வியந்தான். எவ்வாறு நம்பியாண்டார் நம்பி அந்தாதி பாடினார். அவர் யார் என்று கேட்டான். சேக்கிழார் பெருமான் நம்பியாண்டார் நம்பியின் சரிதம், திருமுறைகள் எடுத்த வரலாறு, அவற்றை வகுத்த வரலாறுகளையும் கூறினார்.

அரசன் சேக்கிழார் வாயால் திருத் தொண்டரின் அன்பு வாழ்க்கை நெறிகளைக் கேட்டான். சேக்கிழார் பெருமான் திருத்தொண்டர் தொகையும் நம்பியாண்டார் நம்பியின் அந்தாதியும் விரித்துச் சிவகதையாகச் சொன்னார். யான்பெற்ற இன்பம் இவ்வையகமும் பெற வேண்டும். அதனால் நூல் வடிவில் எழுதும்படி அன்பான பணிப்பு இட்டான் அரசன்.

சேக்கிழார் பெருமான் திருத் தொண்டர் நாயன்மார்கள் வாழ்ந்த ஊர்களிற் சென்று அவர்களின் வாழ்க்கை சிறப்பான நெறிமுறைகளை நன்றாக ஆராய்ந்தார். பின்னர் ஓர் சித்திரைத் திருவாதிரையில் ஆரம்பித்து மறு சித்திரைதிருவாதிரையில் நிறை வேற்றினார். அந்நூலுக்குத் திருத்தொண்டர் புராணம் என்று நாமம் இடப்பட்டது. இப்புராணம்பாட முதலில் அடியெடுத்துக் கொடுத்தவர் சிவபெருமானாவார்.

திருத்தொண்டர் புராணத்தின் தொனிப்பொருள் அன்பு. சேக்கிழார்பெருமான் தெய்வத்தமிழால் யாத்த அன்பின் மலர்ச்சி இத்தகையது என்று வரைவிலக்கணத்திற்கப்பால் உள்ளது.

சேக்கிழார் பெருமான் கண்ட தமிழின உலகத்துடன் இன்றைய தமிழினத்தை ஒப்பு நோக்கும் போது எமது தமிழினப்

பண்புகள் பிறவிக்கடலை மட்டுமா காட்டுகின்றது. இம்மையில் தவிர்க்க முடியாத துன்பக் கடலிலும் மட்டுமல்லவா ஆழ்த்தி விடுகின்றது.

சேக்கிழார் புராணத்தில் ஆணிமுத்துப் போன்ற கருத்துக்களை அவதானித்துப் படிக்குந் தோறும் படிக்குந் தோறும் எமது உள்ளம் உவப்பில் ஆழ்கின்றது. உடம்பின் உரோமங்கள் புளகாங்கிதம் அடைகின்றன. படிக்கும் தோறும் ஒவ்வொரு தமிழின மனிதனை உயர்த்திவிடுகின்ற தெய்வப் பண்புகள் அன்பின் நெகிழ்ச்சியைக் காண்கின்றோம்.

சேக்கிழார் காலம் இன்றுபோல் விஞ்ஞான காலமன்று. அதிக பாடசாலைகளும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. எனினும் கல்வியைத் திண்ணைப் பாடசாலைகள் மூலமே பெற்றனர். இவ்வாறு எல்லா மக்களும் இன்றுபோல் வசதியாகக் கல்வி ஞானத்தை அடையாவிடினும் இறைவழிபாட்டாலும் பெரியோரைக் கனம் பண்ணுதல் முதலானவற்றாலும் ஞானம் பெற்றதாக நாம் அறிய முடிகின்றது.

பெரியபுராணம் ஆக நாலாயிரத்து இருநூற்று எண்பத்தாறு ஆகும். சுந்தரபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம், பாரதம், இராமாயணம் ஆகியவை பெரிய புராணத்தைவிட பாடற்தொகையாற் கூடியவை எனினும் திருத்தொண்டர் புராணத்திற்கு இப்பெயர் வருவதற்கும் காரணமுண்டு.

பெரிய புராணத்தில் சுட்டிக் காட்டப்பட்ட நாயன்மார்கள் அன்பு, அறநெறி முதலிய பெரிய செயல்களை இறைவனுக்காக, நீதிக்காகச் செய்தனர். பெரியபுராணத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட அரசர்கள் கூட வன்செயலில் ஈடுபட்டதாகத் தெரியவில்லை.

மெய்ப்பொருள் நாயனாரைப் போர்செய்து வெல்ல முடியாது என்று கண்ட முத்தநாதன் என்னும் கயவன் சிவனடியார் வேடமணிந்து வஞ்சகமாக மெய்ப்பொருள் நாயனாரைக் கத்தியாற் குத்திய போது “இன்னா செய்தாரை ஓறுதல் அவர் நாண நன்மையம் செய்தல்” என்றாங்கு அவனைக் கொல்லாது மிகவும் அவதானமாக ஊருக்குப் புறத்தே கொண்டுபோய் விடுமாறு நாயனார் சொல்லும் அளவு மெய்ப்பொருள் நாயனாரின் அன்புநிலை காணப்படுகின்றது.

மணவறையில் பெண் வீற்றிருக்கின்றாள். மணமகன் வந்து விட்டான். அந்த நேரத்தில் இறைவன் சென்று அப்பெண்ணின் கூந்தலைத் தா என்று கேட்க மறுவார்த்தை இன்றி மணப்பெண்ணின் கூந்தலை நறுக்கிக் கொடுத்தார். இதைவிட இயற்புகை நாயனார் தன் பத்தினிப் பெண்ணையே மாறுவேடம் பூண்ட சிவனடியாருக்கு கொடுத்தார். இதைவிடப் பெரிய அற்புதம் யாராலும் செய்யவோ நினைக்கவோ முடியாத செயல். அதாவது சிவனடியார் உண்ணாது விட்டால் சிறுத்தொண்டர் உணவு உண்ணமாட்டார், இதனால் பிள்ளைக்கறி கேட்டசிவனடியாராகிய சிவபெருமானுக்குத் தன் மகனை வெட்டிக் கறி சமைத்துக் கொடுத்த செய்தியை அறிகின்றோம். இவ்வாறு பல சம்பவங்கள் மூலம் சேக்கிழார் பெருமான் அன்பின் தன்மையைத் தேனினும் இனிய செந்தமிழால் வாரி வழங்கியுள்ளார்.

வாழ்க்கை

ஒரு குடும்பத்தில் அமைதியும், அன்பும் தவழ்ந்து, அக்குடும்ப அங்கத்தவர்களுக்குள் ஒற்றுமையும் கட்டுக்கோப்பும் உண்டாகி, எந்தக் காரியத்திலும் நீதியும், நியாயமும் மதிக்கப்படும் போதே அக்குடும்பம் சமுதாயத்தால் கணிக்கப்படுகின்றது.

ஒரு அறிஞர்.

மாமன்றச் செய்திகள்

நினைவுதின வைபவம்

மாமன்றத்தின் முன்னாள் தலைவர் அமரர் வே. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களின் நினைவுதின வைபவம் கடந்த ஜூலை மாதம் 9ஆம் திகதி மாமன்றத் தலைமையகத்தில் பிரதித் தலைவர் திரு. மா. தவயோகராஜா தலைமையில் நடைபெற்றது.

மாமன்றப் பிரார்த்தனை மண்டபத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் அருள்மிகு சிவகாமி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானுக்கு பூசை, வழிபாடு செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து மாமன்ற சமய விவகாரக் குழுத்தலைவர் திரு. ரி. கணநாதலிங்கம் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். சின்மயா மிஷனைச் சேர்ந்த வணக்கத்திற்குரிய பிரமச்சாரி ரமண சைதன்யா "குரு" என்ற பொருளில் நிகழ்த்திய ஆன்மீகப் பேருரை சிறப்பு அம்சமாக இடம்பெற்றது.

மாமன்றத்தின் காலாண்டிதழான இந்து ஒளி (தீபம் 2, சுடர் 3) சஞ்சிகையும் அன்றைய வைபவத்தின் போது வெளியீட்டு வைக்கப்பட்டது. சஞ்சிகையின் ஆசிரிய குழுவைச் சேர்ந்தவரும், மாமன்ற முகாமைப் பேரவை உறுப்பினரும், முன்னாள் "தினகரன்" ஆசிரியருமான திரு. இ. சிவகுருநாதன் வெளியீட்டுரை நிகழ்த்தினார்.

மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன் நன்றியுரை வழங்கினார்.

இராப்போசன விருந்துடன், அன்றைய நினைவுதின வைபவம் இனிது நிறைவுபெற்றது.

குறிஞ்சீக்குமரன் மண்டலாபிஷேகம்

பேராதனை பல்கலைக்கழக வளவில் எழுந் தருளியிருக்கும் குறிஞ்சீக் குமரன் ஆலயம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ஆனி உத்தர தினமாகிய கடந்த ஜூலை மாதம் முதலாம் திகதியன்று மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்த மண்டலாபிஷேகத் தொடரில், ஜூலை 11ம் திகதி சனிக்கிழமையன்று அகில

இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் உபயமாக அபிஷேகம் நடந்தேறியது.

மாமன்றத்தின் அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட குழுவினர் அன்றைய தினம் காலை 11.00 மணியளவில் கொழும்பிலிருந்து புறப்பட்டு பேராதனை சென்றடைந்தனர். மாலையில் அங்கு நடைபெற்ற மண்டலாபிஷேக நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பின்னர் அன்றிரவே கொழும்பு திரும்பினார்கள்.

நடேசர் அபிஷேகமும் குருபூசையும்

மாமன்றத் தலைமையகப் பிரார்த்தனை மண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அருள்மிகு சிவகாமி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானுக்கு ஆனி உத்தரத்தையொட்டி ஜூலை முதலாம் திகதி புதன்கிழமையன்றும், சுக்கில பட்ச சதுர்த்தசியையொட்டி செப்டம்பர் 5ம் திகதி சனிக்கிழமையன்றும், அக்டோபர் 4ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமையன்றும் நண்பகல் விசேட அபிஷேகமும் பூசை வழிபாடுகளும் செய்யப்பட்டன.

மாமன்றம் அதன் அங்கத்துவ சங்கமான தேவாரப் பண்ணிசை மன்றத்துடனும் மற்றும் இறைவரித் திணைக்கள இந்து அலுவலர்களுடனும் இணைந்து நாடாத்திய சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் குருபூசை, ஜூலை 31ஆம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை நண்பகல் மாமன்றப் பிரார்த்தனை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

குருபூசை வைபவத்தின்போது தேவாரப் பண்ணிசை மன்றத்தின் தலைவரும், மாமன்ற சமய விவகாரக் குழு உறுப்பினருமான திரு. எம். நாகரத்தினம் "தம்பிரான் தோழர்" என்ற பொருளில் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றினார்.

நவராத்திரி விழா

செப்டம்பர் 28ம் திகதி திங்கட்கிழமையன்று மாமன்றப் பிரார்த்தனை மண்டபத்தில் நவராத்திரி விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. விசேடபூசை, வழிபாடுகளுடன் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் திருமதி, பூமணி குலசிங்கம் அவர்கள் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றினார். இறைவரித் திணைக்கள இந்து அலுவலர்களின் அனுசரணையுடன் மேற்படி நவராத்திரி விழா நடைபெற்றது.

தண்டனை

நான் சிறுவனாக இருந்தபோது கிறிஸ்தவ சமயப் பிரசாரக் கூட்டமொன்றுக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு பிரசாரகர் ஒருவர் பல சுவையான செய்திகளைக் கூறிக்கொண்டே வந்து, இடையில் 'நான் உங்கள் விகிரகத்தை என் கைத்தடியால் ஒங்கி அடித்தால் அது என்னை என்ன செய்துவிடும்?' என்று அங்கிருந்த கீந்து ஒருவரைப் பார்த்துக் கேட்டார். 'உங்கள் ஆண்டவரை நான் கீழ்த்தரமாகத் திட்டினால் அவர் என்னை என்ன செய்துவிடுவார்?' என்று திருப்பிக்கேட்டார் அந்த கீந்து. 'கீறந்ததும் நீ தண்டிக்கப்படுவாய்' என்று பதிலளித்தார் பிரசாரகர். 'அப்படியே எங்கள் விகிரகமும் நீர் கீறந்ததும் உம்மைத் தண்டித்துவிடும்' என்று திருப்பிச் சொன்னார் அந்த கீந்து.

(சுவாமி விவேகானந்தரின் சொற்பொழிவிலிருந்து)

வேறுபாடு

எல்லோரும் ஒரேமாதக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு ஒரே வழியைப் பின்பற்ற நேர்ந்தால் உலகிற்கே அழிவுதான். எல்லா மதங்களுக்கும் எல்லா சிந்தனைகளுக்கும் அழிக்கப்பட்டுவிடும். வாழ்க்கையின் ஆதாரமே வேறுபாடுதான். அது முயலுவதற்காக அழிந்தால், படைப்பே அழிந்துபோகும். வேறுபட்ட சிந்தனைகள் இருந்தால்தான் நாம் வாழ்வோம். வேற்றுமைகள் இருக்கிறதே என்று நாம் சண்டையிடத்தேவையில்லை. உங்கள் வழி உங்களுக்கு நல்லது. ஒருவருக்குரிய தனிவழி சமஸ்கிருதத்தில் கிஷ்ட தெய்வம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

(சுவாமி விவேகானந்தரின் சொற்பொழிவிலிருந்து)

கட்டுரைப் போட்டி முடிவுகள்

சுவாமி விவேகானந்தர் இலங்கை விஜய நூற்றாண்டு நிறைவை முன்னிட்டு அகில இலங்கை தீந்து மாமன்றம் அனைத்திலங்கை ரீதியாக நடத்திய கட்டுரைப் போட்டியில் பின்வருவோர் பரிசுக்குரியவர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

கட்டுரைப் போட்டி முடிவுகள்

1ம் பிரிவு (ஆண்டு 6 - 8)

முதலாவது பரிசு (ரூபா 3000.00)
செல்வன். சி. தயாநிதி
வெஸ்லி உயர்தரப் பாடசாலை, கல்முனை.

கட்டுரைப் போட்டி முடிவுகள்

இரண்டாவது பரிசு (ரூபா 2000.00)
செல்வி. வசந்தி கார்மேகம்
பாக்கிய மகாவித்தியாலயம், மாத்தளை.

மூன்றாவது பரிசு (ரூபா 1000.00)
செல்வி. காயத்திரி சிற்சபேசலிங்கம்
இந்து மகளிர் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.

கட்டுரைப் போட்டி முடிவுகள்

2ம் பிரிவு (ஆண்டு 9 - 11)

முதலாவது பரிசு (ரூபா 3000.00)
செல்வி. அனுஷா ஸ்ரீரமணன்
புனித பேர்ணதேத் தமிழ் மகாவித்தியாலயம், சிலாபம்

கட்டுரைப் போட்டி முடிவுகள்

இரண்டாவது பரிசு (ரூபா 2000.00)
செல்வன். சிதம்பரநாதன் சபேசன்
தமிழ் மத்திய மகாவித்தியாலயம், வவுனியா.

மூன்றாவது பரிசு (ரூபா 1000.00)
செல்வன். பொன்னுத்துரை பிரபாகரன்
இந்துக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.

கட்டுரைப் போட்டி முடிவுகள்

3ம் பிரிவு (ஆண்டு 12 - 13)

முதலாவது பரிசு (ரூபா 3000.00)
செல்வி. தனலக்கபி கணபதி
புனித பேர்ணதேத் தமிழ் மகாவித்தியாலயம், சிலாபம்

கட்டுரைப் போட்டி முடிவுகள்

இரண்டாவது பரிசு (ரூபா 2000.00)
செல்வன். நடராஜா தனுசுஜன்
இந்து மகாவித்தியாலயம், சண்டிலிப்பாய்.

மூன்றாவது பரிசு (ரூபா 1000.00)
செல்வி. ம. கீதாஞ்சலி
உவர்மலை விவேகானந்தாகல்லூரி, திருகோணமலை.

கட்டுரைப் போட்டி முடிவுகள்

4ம் பிரிவு (ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை)

முதலாவது பரிசு (ரூபா 5000.00)
திரு. இ. கோபாலபிள்ளை
பிள்ளையாரடி வீதி, களுதாவளை - 1.

கட்டுரைப் போட்டி முடிவுகள்

இரண்டாவது பரிசு (ரூபா 3000.00)
செல்வி. சந்திரகலா நடராஜா
புனித பேர்ணதேத் தமிழ் மகாவித்தியாலயம், சிலாபம்.

மூன்றாவது பரிசு (ரூபா 2000.00)
திருமதி. சித்ராஞ்ஜனி தேவதாசன்
18, கிங்ஸ்டன் காட்டன், கொழும்பு - 4.

பரிசளிப்பு சம்பந்தமான விவரங்கள் விரைவில் அறிவிக்கப்படும்

மாமன்ற உறுப்பினர்கள், கொழும்பு இந்துக்கல்லூரி,
இரத்மலானை விடுதி மாணவர்களுடன் சந்திப்பு
வைபவ நிகழ்ச்சிகள்

The three impurities are Anava, Maya and the one caused by actions.
(Suprabheda Agama)

1. பஞ்ச புராணங்கள்
2. வழிகாட்டும் திசைகாட்டி குரு
4. முப்பது வருடகால தெய்வீகப்பணியில் சுவாமி ஜீவானானந்த மகராஜ்
6. அம்மை அப்பர் -- சிவயோகம்
8. மானாடம் நதலியது மனித விழுமியங்கள்
10. மாமன்றக் குழுவினரின் மட்டுநகர் விஜயம்
12. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அருளிய முதல் முன்று திருமுறைகள்
16. குருவே சிவம்
20. புதுமைக்கும் வழிகாட்டிகளாகப் பண்டே நின்றொளிரும் பண்பாட்டுச் சுடர்கள்
21. ஆணவமலம் ஆன்மாவின் குணமன்று
23. உலகமே ஒரு குடும்பம் இது இந்து சமய தத்துவம்
24. Swami Sivananda and the Divine Life Society
28. பெரிய புராணத்தில் சிவனடியாரைப் பரிந்து அமுது செய்விக்கும் பண்பும் பயபக்தியும்
30. தேவாரம்
32. உனுப்பிட்டிய முத்துக்குமரன் துதிப்பாடல்
33. சேக்கிழார் பெருமான் காட்டிய அன்புநெறி
35. மாமன்றச் செய்திகள்
36. கட்டுரைப்போட்டி முடிவுகள்

அடுத்த சுடர்

வெகுதானிய வருடம்
ஐப்பசி - மார்ச்சி

வாழ்த்து

ஐங்கரன் கழல்களோடு அறுமுகன் கழலும் வாழ்க!
சங்கரன் கழல்களோடு மங்கைதன் கழலும் வாழ்க!
கங்கையைச் சடையில் வைத்த கடவுளின் அடியாரெல்லாம்!
பொங்கிய காதலோடு பொலிந்து மேல் மேலும் வாழ்க!

இந்து ஓள்

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் ஆடி - புரட்டாதி இதழ்

ஆசிரிய குழு :

திரு. ஆ. குணநாயகம்
திரு. இ. சிவகுருநாதன்
திரு. க. இராஜபுவனீஸ்வரன்
திரு. கந்தையா நீலகண்டன்

ஒரு பிரதியின் விலை	ரூபா	20.00
வருடாந்தச் சந்தா	ரூபா	80.00
வெளிநாடு வருடச் சந்தா	டொலர்	10.00

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்

A. C. H. C. கட்டிடம்

91/5, சேர் சிற்றம்பலம் ஏ. கார்டினர் மாவத்தை,
கொழும்பு - 2, இலங்கை.
தொலைபேசி எண்: 434990; பாக்ஸ் எண்: 344720.

இந்துஓளியில் வெளியிடப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் ஆக்கியோன்களுடையதே.

HINDU OLI

Rady - Puraddathi Issue of
ALL CEYLON HINDU CONGRESS
1998.

Editorial Board :

Mr. A. Gunanayagam
Mr. R. Sivagurunathan
Mr. K. Rajapuvaneeswaran
Mr. Kandiah Neelakandan

Price	Rs.	20.00 per copy.
Annual Subscription	Rs.	80.00
Foreign Subscription	U. S. \$	10.00

(Including Postage)

ALL CEYLON HINDU CONGRESS,
A. C. H. C. BLDG.

91/5, Sir Chittampalam A. Gardiner Mawatha,
Colombo - 2, Sri Lanka.

Telephone No.: 434990; Fax No: 344720.

Next Issue :

AIPASI - MARKAZHI

Views expressed in the articles in Hindu Oli are those of the contributors.